உ

கணபதிதுணை.

கொலைமறுத்தல்.

திருத்துறையூர்

சாந்தலிங்க சுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது.

இது

திருப்போரூர்

சிதம்பரசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த உரையுடன்

ஆ-இரத்தினவேலுமுதலியாரது

வாணீவிலாஸ அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1900.

இதன் விலை அணா—6.

சிவமயம்.

கொலைமறுத்தல்

மூலமும் உரையும்.

இன்ப மாய தறாதிடை யோங்கவுந்
துன்ப மாயது தூரத்து ணீங்கவு
முன்ப ராபரன் மொய்குழ லோடணைந்
தன்பி னீன்றவோ ரானையைப் போற்றுவாம்.

இன்பமாயது இடையறாது ஓங்கவும்—மனோரதமான நன்மைகள் மேன்மேலும் உண்டாகவும், துன்பமாயது தூரத்துள் நீங்கவும்—தாபத்திரயங்களினாலே வரும் இடையூறுகள் தூரத்தின்கண்ணே நீங்கவும், முன்பராபரன் மொய்குழலோடு அணைந்து அன்பின் ஈன்ற ஓர் ஆனையை போற்றுவாம்—ஆதிகாலத்திலே பரமசிவன் பராசத்தியோடு கூடி அன்புடனே பெற்றரு

ளிய ஒப்பில்லாத விக்கிநேசுரராகிய யானையைத் துதிப்பாம், எ-று.

"துன்பந் தூரத்து ணீங்க" என்றவதனால், தம்முடைய மனோவாக்குக் காயத்துத் தோன்றுமல் நீங்க என்றுரெனக்கொள்க. "இன்பமாய தோங்கவும் துன்பமாயது நீங்கவும்" என்றவதனால், ஆனந்தப்பேறும் அஞ்ஞானத் திழப்புமென் றுமாம்.

(இதன் கருத்து.) இந்நூல்செய்து முடியுமளவும் விக்கின நிவிர்த்தி யுண்டாகவும் அதன் மேலும் உலகத்தின்கண்ணே குற்றந்தீர்ந்து விளங்கவும் வேண்டி விக்கிநகர்த்தாவை வழிபட்டது.

திருமலிபூ மகனாதி யைவருமா
 மொருபரமிச் சிறிய னேற்குந்
தருமிருதா டலைமிசைக்கொண் டஞ்சினர்தீக்
 கறங்கொலைமை தள்ளிச் சார்தற்
கருமறையா கமநெறிச்சொற் பொருளமைத்திக்
 கொலைமறுத்த லறஞ்சொன் மாண்பா
னிருமுனர்வி லேனுளையு நலந்தருமென்
 றுளந்துணிந்தீண் டியம்பா நின்றேன்.

திரு மலி பூமகன் ஆதி ஐவருமாம் ஒருபரம் இச்சிறியனேற்கும் தரும் இருதாள் தலைமிசைக் கொண்டு எ-து,—அழகுநிறைந்த செந்தாமரை மலரினிடத்தே தோன்றிய பிரமா முதலாகிய பஞ்சகர்த்தாக்களுந் தானேயாய் அவர்களையுங் கடந்து சர்வவியாபியாய் வாக்கு மனாதீதமா யிருக்கும் பரமசிவம் தன்னுடைய கருணையினாலே கரசரணாதி அவயவங்களையுடைய ஆசாரியமூர்த்தியாய் இப்பூமியின்கண்ணே எழுந்தருளி வந்து ஒன்றுக்கும் பற்றாத சிறுமையுடையேற்கும் பிறவியாகியகடலை நீந்தும்படி தெப்பமாகத் தந்தருளிய இரண்டு திருவடிகளையும் என் புன்றலைமேல் வைத்துக்கொண்டு அவைகளினது அருளினால்,

தீக்கு அஞ்சினர் கொலைமை தள்ளி அறம் சார்தற்கு எ-து,—நரகத்தில் வீழ்வதற்கு அஞ்சினவர்கள் கொலைத்தன்மையாகிய இடுக்கணை அப்பாற்படுத்தித் தருமத்தை அடையும்பொருட்டு,

அருமறை ஆகம நெறிச் சொல் பொருள் அமைத்து எ-து,—அருமையாகிய வேதாகமங்க

ளிற் கொல்லாமைக்கு ஓதிய சத்தார்த்தங்கள் பொருந்தச்செய்து,

இக் கொலைமறுத்தல் எ-து,—இந்தக் கொலை மறுத்தலாகிய நூலை,

அறம் சொல் மாண்பால் இரும் உணர்வு இலேன் உரையும் நலம் தரும் என்று உளம் துணிந்து ஈண்டு இயம்பாநின்றேன் எ-து,—அறத்தின் பகுதியைக்கூறிய மாட்சிமையினாலே மிகுந்த அறிவின்மையனாகிய என்னுடைய புன்மொழியும் பெரியோரது சபையின்கண் நன்மையைத் தருமென்று மனசிலே துணிந்து இவ்விடத்து யானறிந்தமாத்திரஞ் சொல்லுகின்றேன், எ-று.

(இ-து.) கடவுள் வணக்கமும், முதனூலும் இந்நூலின் பெயரும், விடயபிரயோசனாதிகாரி சம்பந்தமும், அவையடக்கமுங் கூறியது.

“தருமிருதாடலைமிசைக்கொண்டு” என்பதனால் கடவுள்வணக்க மாயிற்று. “அருமறையாகம நெறி” என்பதனால், முதனூலாயிற்று. “இக்கொலைமறுத்தல்” என்பதனால், நூற்பெய

ராயிற்று. இந்நூற்குவிடயமாவது கொல்லாமை; அது "கொலைமைதள்ளி" என்பதனாற் பெறப் பட்டது. பிரயோசனம் தருமப்பிராப்தி; அது "அறஞ்சார்தற்கு" என்பதனாற்பெறப்பட்டது. அதிகாரிநரகத்துக்கு அஞ்சினோன்; அது "அஞ் சினர்தீக்கு" என்பதனாற்பெறப்பட்டது. சம்ப ந்தமாவது சத்தார்த்தங்கள்; அது "சொற்பொ ருளமைத்து" என்பதனாற் பெறப்பட்டது. "அ றஞ்சொன் மாண்பானென்னுரையு நலந்தரும்" என்றவதனால், அவையடக்கம் பெறப்பட்டது. அஃது எங்ஙன மெனின், சத்தத்திலேஎழுத்து ச்சொற்பொருள் யாப்பு அணிக்குற்றங்கள்பொ ருநதினும், அர்த்தத்தில் வேதாகம விருத்தமா யினும், முடிவின்கண் எவ்விதத்தாயினும் வே தாகம சித்தமாகிய கொல்லாமையைச் சாதித் தலின் பெரியோர் இகழாரொன்று உரைத்தது. என்போலுமெனின், திருவள்ளுவர். "பொய்மை யும் வாய்மை யிடத்த புரைதீர்ந்த, நன்மை பய க்குமெனின்." என்ற பிரமாணம் போலுமென் றறிக. (௧)

மேல் இந்தச்சாத்திரம் விளங்குதற்கு ஒரு
பீடிகாத்தம்பனங் கூறுகின்றார்.

எடுத்துளவெச் சமயிகளு முலகருஞ்சா
ரோரவையி னிடையிற் றோன்று
முடுத்தனைச்சூழ் தரவிளங்கு மதியினுயர்
சைவவரைவந் தொருவன் றாழ்ந்தீண்
டடுத்தபல வுயிர்த்தோற்றத் துயர்வுதாழ்
வருளுகென வவனைத்தேற்றித்
தடுத்தபுறச் சமயிகட்குத் தாமுறுத்தி
நிறுத்துகின்றார் தம்பா லாற்றம்.

எடுத்துள எச்சமயிகளும் உலகரும் சார் ஓர் அவையின் இடையில்தோன்றும் உடுத்தனைசூழ் தர விளங்கும் மதியின் உயர்சைவரை வந்துஒருவன் தாழ்ந்து எ-து,—வேதாகமங்களைக் கைக்கொள்ளும் சைவர்முதலாகிய உட்சமயிகளென்றும், அவைகளைக் கைக்கொள்ளாத உலோகாயதன் சமணன் பௌத்தன் முதலாகிய புறச்சமயிகளென்றும் எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட பலசமய வாதிகளும் இக்காலங்களில் விரிவாகத்தோன்றிய கற்பனாசமயிகளும் இவர்களல்லாத லௌகிகருங் கூடியிருந்த ஒரு பெரிய சபையின்கண்

ணே நட்சத்திரகணங்கள் தன்னைச்சூழ நடுவே விளங்கும் பூரணசந்திரனைப்போலத் தோன்று நிற்கும் ஒரு சைவாசாரியனை ஒரு பக்குவியானவன் வந்து நமஸ்காரம்பண்ணி எழுந்து அஞ்சலியஸ்தனாய் நின்று,

ஈண்டு அடுத்த பல உயிர் தோற்றத்து உயர்வு தாழ்வு அருளுக என்ன எ-து,—இவ் உலகின்கணேயுள்ள நானாபேதமாகிய சீவயோனிகளில் ஒன்றுக்கொன்று அதிகமுந் தாழ்வுமா யிருக்குமோ? எல்லாஞ் சமமாயிருக்குமோ? தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்தருள வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய,

அவனை தேற்றி எ-து,—அவனிருதயஞ் சம்மதிக்கும்படிக்கு வேதாகமங்களி னுள்ளபடியே கூறித் தெளிவிக்குமளவில்,

தடுத்த புறச்சமயிகட்கு உத்தரம் உறுத்தித் தம்பால் ஊற்றம் நிறுத்துகின்றார் எ-து,—அப்படி நீர்சொல்லுகிறது கூடாதென்று தடுத்துக் கூறிய புறச்சமயிகளுக்கு எதிர்உத்தரமும் உதாரணங்களும் அச்சபையி லிருந்துள்ள ஆவால

பண்டிதராகிய சர்வ சனங்களுக்குஞ் சம்மதம் வரும்படியே யுத்தியுக்தமாக எடுத்துக்காட்டித் தம்மிடத்திலுண்டாகிய நிலைமையைத் தாபிக்கின்றார், எ-று.

(இ-து.) சகல சமயங்களுக்குள்ளும் சைவ சித்தாந்தம் அதிகமென்றும், அதில் உண்டாகிய வாக்கியம் வேதாகம சாரமாகையால் அதுவே பிரமாணமென்றுங் கூறியது. (உ)

இந்த உலகத்தின்கண்ணே யுண்டாகிய இருவகைத் தோற்றமும் அவற்றுள் உயர்வு தாழ்வுகளுங் கூறுகின்றார்.

ஊற்றமிகுஞ் சராசரத்து ளுயர்ச்சிசரஞ்
சரத்துணரர் நரர்தம் முள்ளு
மேற்றமுந்தாழ்ச் சியுமுளபல் லுயிர்செகுத்து
ண் டலைவளர்த் திடுங்கீ ழும்மேல்
சாற்றுமுயிர்க் கொலைபுரித றுயர்நெடுநா
ளென்றுமுட றுன்பொய் யென்றுந்
தேற்றமிக்கேன் றுயிர்தமைவீட் டினுமவற்றி
னுயிர்புரக்குந் தீதிலோரே.

ஊற்றம் மிகும் சராசரத்துள் உயர்ச்சி சரம் எ-து, — அறிவுடைமையை ஒன்றுக்கொன்று

அதிகமாகவுடைய தாவர சங்கமங்க ளென்று சொல்லப்பட்ட இருவகைத் தோற்றத்தினுள் அறிவின் உயர்ச்சியினாலே தாவரங்களினுஞ் சங்கமமே அதிகமென்று சொல்லப்படும்,

சரத்துள் நரர் எ-து,—அச்சரங்களினுள்ளும் அறிவின் உயர்ச்சியால்மனுஷரோ அதிகமென்றுசொல்லப்படுவர், ஆகாரம் நித்திரை மைதுனம் பயம் எல்லாச் சரங்களுக்குஞ்சமமாயிருக்க, மனுஷரை அதிகமென்றது எப்படியென்னில், அப்படி ஆகாராதி மிருகங்களுக்கு உண்டாயினும், அவற்றுள்ளும் மனுடரிடத்தில் விசேடத்தன்மையுண்டு; அஃது எப்படியெனில், கார்த்தல் புளித்தல் துவர்த்தல் உவர்த்தல் கைத்தல் தித்தித்தலாகிய அறுசுவைப் பதார்த்தங்களும் திவ்யாமுதமுமாகிய போசனங்கள் அறிந்து புசித்தலும், சிறக்க ஒப்பனைசெய்த தூங்குமஞ்சத்தின்கண்ணே நுண்ணிய பஞ்சுபெய்த மெத்தையின்மேல் தலையணைமுதலாகிய கொட்டைகளும் பரப்பிச் சிறந்த பட்டுவிதானத்தின் கீழ் நித்திரைசெய்தலும், ஆலிங்கன மாதியாகிய அறுபத்துநாலு கரணங்களுடன் ஸ்திரீகிரீடை

பண்ணுதலும், மனோவிசாரத்தின் மிகுதியால் அச்சமடைந்த காலையினும் தேறி அதற்கேற்ற உபாயஞ்செய்து துயர நீக்கிக்கொள்ளுதலும், மிருகாதிகளுக்கு இன்மையால், அவற்றுள்ளும் மனுஷர் அதிகமெனக்கொள்க.

(இ-ம்) அருட்பிரகாசம். "ஆறு சுவைபோ டருந்துத னுண்பஞ் சணைதுயிறல், கூறு கரண விதங்களின் மாதரைக் கூடிடுத, றேறி விசாரத் தினனச்ச நீங்குதறேறின்மண்மேல், வேறு மு யிர்க டமக்கின்மை யானரர் மேலென்பவே." என்றும் மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. இது வன்றியும், மிருகாதிகளுக்கு இன்மையாகிய நா ணுடைமையும் மனுருஷக்கு உளதாதலினுலும் விசேடமெனக் கொள்க. திருவள்ளுவர். "ஊ ணுடையெச்ச முயிர்க்கெல்லாம் வேறல்ல, நா ணுடைமை மாந்தர் சிறப்பு." என்றும் மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

நரர் தம்முள்ளும் ஏற்றமும் தாழ்ச்சியும் உள எ-து,—இங்ஙனம் உயர்ச்சியென்றுகூறப்பட்ட மனுஷருள்ளும் உயர்ந்தோர்களுந் தாழ்ந்தோர்

களும் உண்டு, அங்ஙனமாயின், உயர்ந்தோர் யாவர் தாழ்ந்தோர் யாவரெனின்,

பல் உயிர் செகுத்து உண்டு உடலை வளர்த்திடும் கீழ் எ-து,—விவேகத்தையுடைய மனுஷராகத் தோன்றியும் மற்றுமுண்டாகிய பல வுயிர்களையுங் கொன்று அவைகளின் மாமிசத்தைப் புசித்துத் தமது மலவுடலை வளர்க்காநிற்பர்கள் கீழோர்,

அம்மேல் சாற்றும் உயிர்க்கொலை புரிதல் நெடுநாள் துயர் என்றும் உடல்தான் பொய்என்றும் தேற்றம் மிக்கு ஏன்று உயிர் தமை வீட்டினும் அவற்றின் உயிர்புரக்கும் தீது இலோரே எ-து,—அழகிய மேலோராவார் உலகின்கண்ணே சொல்லப்பட்ட யாதொரு சீவகொலையைப் பண்ணுமிடத்து அக்கொலைமையானது ஆன்மா நித்தியனுதலால் அநேககாலந் தொடர்ந்து துக்கத்தை விளைக்குமென்றும் இச்சரீர வாழ்க்கை அநித்தியம் இதனை நாம் காப்பதற்கு எண்ணுதல் நீர்க்குமிழிக்குப் பூண்கட்ட நினைத்தலையொக்கும் ஆதலின் இதனைக் குறித்து நம்மை

நெடுநாள்வருத்துவதொரு சீவகொலையைப் பண்ணவொண்ணாதென்றும் அறிவினை மிகப்பொருந்தி ஓர் சீவனாலே தமக்குச் சரீர ஆனிவருமிடத்தும் அதினுடைய சரீரத்திற்கு ஒரு ஆனிபண்ணாமல் காக்குங் குற்றமற்ற நல்லோர்கள், எ-று.

(இ-ம்.) திருவள்ளுவர். "தன்னுயிர் நீப்பினுஞ் செய்யற்க தான்பிறி, தின்னுயிர் நீக்கும் வினை" என்றும், காசிகாண்டம். "பிறரிடை யின்னா வியற்றிடிற் றமக்குப் பிழைப்பற வெய்துமென் பதனை, யறிகுந ரறிஞ ராதலாலுயிர்க ளனைத்தையுந் தம்முயிர்போல, நெறியினிற் கருதலினி யவாமைந்து புலனையு நெறியலாவழியிற், பொறியினிற் செலுத்தா தடக்கனன் குணர்ந்தோர் புலமையோ ரொழுக்கெனப் புகல்வார்" என்றும் மற்றும வருவனவற்றுற் காண்க.

இதன்கண் "தேற்றமிக்கு" என்பதனால், உயர்ச்சி தாழ்ச்சி அறிவைப்பற்றி நின்றதெனக் கொள்க.

(இ-து.) சராசர பேதங்களில் மனுஷரே அதிகமென்றும், அவருள்ளுஞ் சீவகொலை பண்ணாதவர்களே உயர்ந்தோரென்றுங் கூறியது. (௩)

மேற் சீவகோலை செய்தமையால் வருந்தாழ்வே
தென்று கூறிய உலோகாயதனை நோக்கி
உத்தரங் கூறுகின்றார்.

இங்ஙனம் வாதிகள்வினு, பாட்டிலே கூறுமை யின் கற்பனையே யெனின், அப்படியன்று; இந் நூல் அவாய் நிலைப்பொருள். அஃதாவது, வினு வினைக் காட்டுவதாகிய விடயமாத்திரங் கூறு வது. ஆதலின், விடையினுக்கு இசைந்த வினு வினை உரையின்கண் வருவித்த தெனக்கொள்க.

தீயவினைத் தலைகொலைமா துயர்தருஃபின்
புன்மைதொன்னூ றெரித்த வாற்றீ
டாயவொரோ வினைகளிகத் தினுமுறலாற்
பலமருந்தற் கங்கோ ரங்க
மேயுமதிற் பாயுமிதி லறிவுருவே
றிவண்புகலு முளதி யாமுங்
காய்மிது கிடப்பமற்றே ருடல்சனவிற்
றினம்புகலோர் காதை யன்றே.

கொலை தீயவினை தலை என்-து,—கொலையானது ஒருவன் செய்யுந் தீவினையாகிய ஒருருவிற்குத் தலையென்னப்படும்; அஃது எத்தாலென்னில், உயிர்களுக்கு இதஞ்செய்தலே புண்ணியமும் அ

கிதஞ் செய்தலே பாவமும் என்று அறநூல்க ளெல்லாம் ஓதுதலின், கொலைமைக்கு மேம்பட் ட பாவம் அதிக மின்மையின், கொலைமையே பாவத்துக்கெல்லாம் முதன்மை யெனப்படும்; ஆதலிற் கொல்லாமையே புண்ணியத்துக் கெல் லாம் முதன்மை யென்பதும் ஆயிற்று.

(இ-ம்.) திருவள்ளுவர். "அறவினை யாதெனிற் கொல்லாமை கோறல், பிறவினையெல்லாந் தரு ம்" என்றும், சுந்தரமூர்த்திநாயனர் தேவாரம். "நல்ல நினைப்பொழிய நாள்களி லாருயிரைக், கொல்ல நினைப்பனவுங் குற்றமு மற்றொழியச், செல்வ வயற்கழனித் தென்றிரு வாரூர்புக், கெ ல்லை நினைத்தடியே னென்றுகோ லெய்துவதே." அன்றியும், "கொன்று செய்த கொடுமை யாற் பல சொல்லவே, நின்ற பாவ வினைக டாம்பல நீங்கவே, சென்று சென்று தொழுமின் றேவர் பிரானிடங், கன்றி னேடு பிடிசூழ் தன்கழுக் குன்றமே." என்றும், சிவஞானதீபம். "கொலை யாதி நெறியகன்ற ஞானந் தானே கூறரிய மே லான ஞான மாகுங், கொலையாதி யகன்றொழு குந் தவங்கடாமே குற்றமில்லா நற்றவமென்

றுனாக்கு நூலும், கொலையாதி யகற்றியநல் லற ங்க டாமே குவலையத்தி லொப்பரிய வறங்க ளாகும், கொலையாதி யகன்று பெறுஞ் செல்வந் தானே கூறிலுயிர்க் கிதமான வாழ்வதாமே'' என்றும், சிதம்பர புராணம். "வருணமெண் ணிலவுள் வேத மறையவ ருயர்ந்தோர் நீதி, யருளுமாச் சிரமந் தன்னிற் றுறந்தவ ரதிக ரென்ப, பெருகிய வறத்திற் கொல்லாப் பேரறம் பெரிதுநன்கு, தருபவ ரவருட் டக்க தேசிகர் தலைவ ராவார்'' என்றும், இதிகாசம். "ஆனை யடியி லடங்கா வடியில்லை, தானதுபோ னிற்கின்ற தன்மைதா - ளூனுயிரைக், கொல்லா வறத்தின் கொழுநிழற்கே யுள்ளடங்கு, மெல்லா வறமு மிசைந்து'' என்றும் மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

மேல்வினு.—இங்ஙனம் கொலைமையான் வரும் பாவமானது என்செய்யும்?

மேல்விடை.—மாதுயர்தரும் எ-து,—நெடுநாள் நீங்குதற் கரிதாகிய மகத்துவ முடைய துன்பத்தைத்தரும்,

மேல்வினா.—இங்ஙனம் ஒருவன் கொலைசெய் தவுடனே அதனால்வருந் துன்பத்தை அனுப விக்கக் கண்டிலேம்.

மேல்விடை.—பின்பு எ-து,—இம்மையிற் சில கொலைகளைப் பண்ணினவன் இம்மையிலே துன் பங்களை அனுபவியாவிடினும், சரீராந்தியத்தில் நரகத்தை யடைந்து மகாதுயரங்களை அனுப வித்துப் பின்னும் நரகசேடத்தினாற் பூமியின் கண்ணே தோன்றி அந்தச்சேடபலமாகிய துக் கங்களையும் இவ்விடத்திலே அனுபவிப்பானென் பதே நிச்சயம், அது என்போலவென்னின், ஒரு வேளாண்மைசெய்தவனுக்கு அதன்பலமானது காலவாதியிற் புசிப்புமாய் மேலைக்கு வித்துமா னது போலவெனக் கொள்க.

(இ-ம்.) சிவஞானசித்தி. "மேலைக்கு வித்து மாகி விளைந்தவை யுணவு மாகி, ஞாலத்து வரு மா போல நாஞ்செயும் வினைக ளெல்லா, மேலத் தான் பலமாச் செய்யு மிதமகி தங்கட் கெல்லா, மூலத்த தாகி யென்றும் வந்திடு முறைமை யோடே." என்றும் மற்றும் வருவன வற்றாற் காண்க.

இம்மையிற் செய்த கொலையானது சரீராந்தியத்தில் வருத்து மென்பதற்குப் பிரமாணம். திருவள்ளுவர். "உயிருடம்பி னீக்கியா ரென்பர் செயிருடம்பிற், செல்லாத்தீ வாழ்க்கை யவர்." அன்றியும். "கொல்லாமை மேற்கொண் டொழுகுவான் வாழ்நாண்மேற், செல்லா துயிருண்ணுங் கூற்று" என்றும், திருமந்திரம். "கொல்லிடு குத்தென்று கூறிய மாக்களை, வல்லிடி காரர் வரிகயிற் றாற்கட்டிச், சொல்லிடு நீயென்று தீவாய் நரகிடை, நில்லிடு மென்று நிறுத்துவர் தாமே." என்றும், சிவதருமோத்தரம். "உற்றிடுவ ருணைத்ததுய ரனைத்தினையு முயிர்க்கிரக்க, மற்றுவதைத் தவைதம்மை யவலமெனு தவற்றானைத், துற்றினரு மற்றுமுள கொலைபுரிந்த துரிசினரும், பற்றுமிலர் படுந்துயர்க்குக் கடுந்தூதர் வலைப்பட்டே" என்றும், சிவஞானதீபம். "எவ்வுயிரும் பராபரன்சந் நிதிய தாகு மிலங்கு முயி ருடலனைத்து மீசன்கோயி, லெவ்வுயிரு மெம்முயிர்போ லென்று நோக்கி யிரங்காது கொன்றருந்து மிழிவி னோரை, வவ்வியம தூதருந் தண்டஞ் செய்து வல்லிரும்பை யுருக்கிய

வர் வாயில் வார்த்து, வெவ்வியதீ யெழுநரகில் வீழ்த்தி மாறு வேதனைசெய் திடுவரென வோது நூலே." என்றும். இதிகாசம், "இந்நோய் நமக்குண்டென் றெண்ணுதே யெவ்வுயிரு, முன்னே வக் கொன்றுண்ணு மூர்க்கர்தா - மெந்நோவும், பண்ணப் படுநரகிற் பாவிகளிற் பாவிகளென், றெண்ணப் படுவா ரிசைந்து." என்றும் மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

நரகசேடமானது மறுசென்மத்தினும் துக்கந்தருமென்பதற்குப் பிரமாணம். சிவதருமோத்தரம். "கருவினு ளழிவன் முற்றிக் கழிந்துடனழிவன் காளைப், பருவமுற் றழிவ னீகை பகர்ந்துபின் னுதவாப் பாவி, பெருவலை கண்ணியாலும் பிடித்துயிர் வதைத்த பேதை, கருதிய பொருளைத் தக்கோர்க் குதவிடான் றிளைத்த கையன்." அன்றியும், "அவயவ மனைத்துங்குன்றி யழிந்திடு மாக்கை யாளுன், சுவையினை விரும்பியுண்ட துட்டர்கள் சோலை தன்னைத், திவலைய திரைநீர் தேங்குந் திண்ணிய தீரந் தன்னை, யவமதி யாலே சால வழித்திடுமற்பர் தாமும்" என்றம், நாலடி. "இருப்பார்க்குங் காலரா யேதி

லார்க் காளாய்க், கரும்பார் கழனியிற் சேர்வர்-சுரும்பார்க்குங், காட்டுளாய் வாழுஞ் சிவனுங்குறும் பூழுங், கூட்டுளாய்க் கொண்டுவைப்பார்.'' அன்றியும், "அக்கேபோ லங்கை யொழிய விரலழுகித், துக்கத் தொழுநோ யெழுபவே-யக்கா, லலவனைக் காதலித்துக் கான்முறித்துத் தின்ற, பழவினை வந்தடைந்தக் கால்.'' என்றும் மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

மேல்வினு.—அப்படிக் கொலைத் தீமைகளைப் பண்ணினவன் சென்மாந்தரத்தில் நரகத்னை த அனுபவித்து நரகசேடத்தால் மறுசென்மத்திலுந் துன்பத்தை அனுபவிப்பனென்று துணிந்தது எதினுல்?

மேல்விடை.—தொன்னூல் தெரித்த ஆற்று ஈடு ஆய ஒரோவினைகள் இகத்தினும் உறலால் உண்மை எ-து,—ஒருவன் செய்த வலிய தீவினைகளானவை மறுமைக்கண்வந்து நரகத்தில் அழுத்துமாயினும் இம்மையினும் வருத்துவதாகிய தம்முடைய வேகத்தைக் காட்டுமென்று மறைமொழி கூறுகையால் அவ் வுணாயின்படியே மிகுத்தபாவத்தின் வேகமானது செய்தவுடனே

ஒருத்தனை வருத்தக் காணுதலின் மறுமைக்கண் நரகத்தில் அழுத்துமென்பதே சத்தியம்,

வேகமாவது யாதெனின், விஷத்தையுண்டானொருவனை அந்த விஷமானது வருத்திக் கொல்லுதலின் முன்பே நெடிவுதோன்றுதல் போலவும். நெருப்பினாற் சூடுண்டானொருவனுக்கு அது புண்ணாவதன் முன்பே எரிதல்போலவும், சிவத் துரோகாதி அதிபாதகமும் பிரமகத்தியாதி மகாபாதகமும், மறுமைக்கண் எரிவாய் நரகமாதிய நரகத்தில் அழுத்துதலின் முன்பே இம்மையிற் செய்தவுடனே சித்தப்பிரமையாதி துக்கங்களும் பிரமகத்தியாதி துக்கங்களும் அடைதலினெனக்கொள்க.

(இ-ம்.) சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் தேவாரம் "குற்றொருவரைக் கூறைகொண்டு கொலைகள் சூழ்ந்த களவெல்லாஞ், செற்றொருவரைச் செய்ததீமைக ளிம்மையேவருந் திண்ணமே, மற்றொருவரைப் பற்றிலேன்மற வாதொழிமட நெஞ்சமே, புற்றரவுடைப் பெற்றமேறி புறம்பயந்தொழப் போதுமே." என்றும், சசிவர்ணபோதம்.

"மிகமேவிய புண்ணிய பாவமெனும் வினையின் பயன்வேறொரு காலமுறா, திகமே வருமென் பதனை யுளரோ யெல்லா மிவனைச் செறவெய் தினவே" என்றும் மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

மேல்வினா.—அப்படி இம்மைக்கண் ஒரு பாவத்தைச்செய்தவன் சரீராந்தியத்தில் நரகத்தை அனுபவிப்பான் என்று நீர் சொல்லுகிறது கூடாது. அஃது எத்தாலென்னில், இவ்விடத்திற் பாவாதிகளைச்செய்தவன் இறந்துபோகவும் அவனைத் தகனம்பண்ணிப்போடவும்காண்கையால்.

மேல்விடை.—பலம் அருந்தற்கு அங்கு ஓரங்கம் ஏயும் எ-து,—புண்ணியபாவங்களைப் பண்ணினவன் அவற்றினது பலன்களைச் சுவர்க்கநரகத்தின்கண்ணே அனுபவித்தற்குச் சரீராந்தியத்திற் பாவப்பருவமானல் பூததேகமும் புண்ணியப்பருவமானல் பூதசாரதேகமும் யமதூதர் ஒருகணத்திலே உண்டுபண்ணுவார்கள், அந்தச் சரீரஞ் சுகதுக்கானுபவத்தைப் பொருந்தும்,

(இ-ம்.) சிவதருமோத்தரம். "அருந்துயர்க் குழியி னழ்வா ராகமே பாவத் தாகும், பொருந்

திய பூதத்தாலேயிமைத்திடும்போது தன்னுட், புரிந்துவிண் புகுவா ராகம் புண்ணியத் தாலே யாகும், பொருந்திய பூத சாரத் தொருகணப் பொழுது தன்னில்." என்றும் மற்றும் வருவன வற்றுற் காண்க.

மேல்வினு.—ஒருவன் இம்மையிலே செய்த பாவத்துக்கு ஏதுவாய் மறுமையிலே ஒருசரீரத்தை உண்டுபண்ணி நரகத்தில்வாதிப்பொன்பது எத்தினுக் கொக்குமென்னில், குற்றஞ்செய்தவன் தப்பிப்போகக் குறுக்கே வந்தவனை வாய் மேல் அடித்தா னென்பதுபோலும்; ஒருவன் பசிக்கு மற்றொருவன் உண்டானென்பது போலும்; இப்படி அநேகமாக உலகத்தின் கண்ணே சொல்லும் பரியாசவார்த்தைகளுக்கு ஒக்கும். இந்தச்சரீரம்செய்த பாவத்திற்கு அந்தச்சரீரம் வாதைப்படுமென்றீர் அதற்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் ஏது?

மேல்விடை.—அதிற்பாயும் இதில் அறிவு எ-து,—அந்தச் சரீரத்தின்கட் சென்று புகும் இந்தச் சரீரத்தினின்றும் புண்ணியபாவங்களுக்

கு ஏதுவாகிய இதாகிதங்களைப் பண்ணினவனு டைய அறிவு,

(இ-ம்.) சிவதருமோத்தரம். "திரணூறு செளுகைபோற் சிவன் றீண்டியே, வருமுருவதனை முன்னுடலை மாற்றிடுங், தருமமே பருவமேற் சாரும் வானினைப், பருவமேற் றீவினை நிரயம் பற்றுமே." என்பதனுற் காண்க.

மேல்வினா.—அப்படி ஒரு சரீரத்தின்கண்ணே மற்றொரு சரீரத்தின்கணுண்டாகிய அறிவுசென்று புகுமென்னுமிடத்துத் தருணபருவத்தை யிச்சித்துடைய ஒருவிருத்தன், ஒரு தருணபருவன் இறக்கக் கண்டவிடத்து அவனது சரீரத்திற் பாய்தல் வேண்டும்; அஃதில்லாமையின், ஒருசரீரத்தின் அறிவு மற்றொரு சரீரத்திற் புகுமென்றல் கூடாது.

மேல்விடை.—இவன் வேறு உரு புகலும் உளது—இவ்விடத்தும் பரகாயப்பிரவேசம் பண்ணுவாருமுண்டு,

மேல்வினா.—அப்படிப் பாகாயப்பிரவேசம் பண்ணுதல் இவ்விடத்து நாங்கண்டேயில்லை. அது

வும் "அம்மிபறக்கக்கண்டேன்" என்பதுபோ லும் உலக கற்பனுகதை.

மேல்விடை.—யாமும் காயம் இது கிடப்ப மற்ருேர் உடல் கனவில் தினம் புகல் ஓர் காதை யன்றே எ-து,—அப்படிப் பரகாயப்பிரவேசம் பண்ணுதல் இப்பொழுது இவ்விடத்தில் காணு மையால் கற்பனு கதையென்ருயாயினும் நா டோறும் யாமெல்லோருஞ் சொப்பனத்தின் கண்ணே இந்தத் தேசத்தைவிட்டு வேருெருதே சத்திற் பாய்ந்து எவ்விடத்துஞ் சஞ்சரித்தலால், ஒரு சரீரத்தின்கண் இருந்துள அறிவு மற்ருெரு சரீரத்தின்கட் கன்மத்தாற் சென்று புகுமென் பதே உண்மையென் றறிவாயாக,

(இ-ம்.) சிவஞானசித்தி. "பன்னக மண்ட சங்கள் பரகாயந் தன்னிற் பாய்வோர், துன்னு தோன் முட்டையாக்கை துறந்து செல்வதுவே போல, வுன்னிய வுயிர்க ளுலவுடல்விட்டு வானி னூடு, மன்னிடு நனவு மாறிக் கனவினை மருவு மாபோல்." என்றும், திருமந்திரம். "நாகமுட லுயிர் போலுநல் லண்டசம், போகு நனைவைக் கனவின் மறத்தல்போ, லாகு மரனரு ளாற்

சென் றருவினைக், கேகுமிடஞ்சென் றிருபய னுண்மையே." அன்றியும். "காயுங் கடும்பரி கால்வைத்து வாங்கல்போற், சேயு மிடஞ்சென் றுலவவும் வல்லது, வோயுந்துயிற்போல வொன் றைவிட் டங்கொன்றி, லேயு மவனொன்ன வெய் திடுங் காயமே." என்றும், "சொப்பனத் தியங் கு காயஞ் சூக்கும மதனுற் றுய்க்கு, நற்பயன் றுறக்கந் துன்ப நரகுபின் னனவைச்சார்ந, லுற் பவ மிவைக ணீங்கி யொன்றையு முணராயாகி, நிற்பன சுழுத்தி மேல்வை நிகழ்வசங் காரம் போலும்.'' என்றும் மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (ச)

(இ-து.) கொலைத் தீமையுடையார் நரகம் அநு பவிக்குமிடத்துத் தத்தம் பாவத்தளவிற்குத்த க அவ்விடத்துண்டாகிய ஒரு பூததேகத்தைப் பொருந்துவரென்று சாதித்தது.

இப்படிக் கூறிய சைவசித்தாந்தியை நோக்கிப் பின்னும் உலோகாயதன் கூறுகின்றன்.

சொப்பனத்தின்கண் வேறொரு சரீரம்வந்து பொருந்துமென்ற வார்த்தை பழுது. கனவிலே தோன்றுவதெல்லாம் நனவின்கட்கண்ட நினை

வாகுமென்ற வார்த்தைக்கு உத்தரங் கூறுகின்றார்,

காதறரு முருவிதுவான் பறத்தலின்றாங்
கதற்கியல்பாய்க் காண்டலானும்
போதுறைவோ னாதியர்கண் முகமாதி
கனவிலியாம் பொருந்தா தானு
மோதுநினை வலவுணர்வா ருயிர்க்குணமிவ்
வுடல்பிணத்தொன் றுணரக் காணேம்
வாதமுள தினையுறக்கத் துணர்வுணர்வ
துயிரெனக்கொண் மதித்தே சில்லோய்.

காதல் தரும் உரு இது வான் பறத்தல் இன்று ஆங்கு அதற்கு இயல்பாய்க் காண்டலானும் போது உறைவோன் ஆதியர்கள் முகமாதி கனவில் யாம் பொருந்தாதானும் ஓதும் நினைவு அல எ-து,—இவ்விடத்து நம்மால் இச்சிக்கப்பட்ட இந்தச் சரீரத்துக்கு ஒருகாலும் ஆகாயத்திற் பறக்குந் தன்மை யின்மையானும் கனவின்கண்ணே தோன்றிய சரீரத்துக்கு ஆகாயத்திற்பறக்குதல் இயல்பாய்ப் புதுமையும் அதிசயமுந்தோன்றக் காண்டலினாலும் பிரமாவாதியாகிய தேவதைகளுக் குண்டாகிய பலமுகமுதலிய உறு

ப்புக்கள் நமக்குக் கனவின்கண் உண்டாகாமை யானும் சொப்பன தேகத்தை அச்சரீரத்தின் கண் கண்டு கேட்டிருந்தமையால் அந்த நினைவென்குதல் கூடாது; அதெப்படியெனில், சொப்பனதேகம் பறக்கக்காண்கையாலும், இத்தேகத்துக்கு அஃதில்லாமையாலும், கண்ட நினைவல்ல; அல்லது தேவதைகள் ஆகாயகவனம் பண்ணுவார்களென்று கதைகளிற்கேட்ட நினைவென்னில், புராண காவியங்களில் பிரமாவாதி தேவதைகளுக்கு அநேகமுகங்களும் அநேகங் கண்களும் அநேகங் கைகளும் உண்டென்று கேட்டிருக்கின்ருேம்: ஆகையால் அவ்வடிவமும் நமக்குச் சொப்பனததின்கட் பொருத்தல்வேண்டுமே, அஃது இல்லாமையால், கேட்டநினைவுமல்ல. ஆதலிற் சொப்பனத்தின்கண் வேருெருதேகம் வருமென்பதே சத்தியம்,

(இ-ம்.) "இவ்வுடல் கனவூ டெங்கு மியங்குருவலவன் றென்ப, ரவ்வுடல் பறத்த லாற்கண் டுள நினை வல்லவாகு, மெவ்வழி லிமையோர் கேள்வி நினைவெனி லிந்திராதி, திவ்விய வுருக்கோ ளே

மாற் றிகழ்ந்ததவ் வுருவே றென்னே." என்றும் மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

மேல்வினா.—அப்படிச் சொப்பனத்தின் கண் இவ்விடத்திற் காணுதன கண்டே மாயினும், அதுவும் இத்தேகத்தின் குணமல்லது வேறொருதேக மென்பது கூடாது. ஆதலின், ஒருதேகத்தின் குணம் மற்றொரு தேகத்தின்கட் சென்று பொருந்துவதேயில்லை; உண்டென்னில், ஒரு ரத்நத்தினது காந்தி மற்றொரு ரத்நத்திற் சென்று பொருந்தவேண்டும், அஃதின்மையால், இச்சரீராந்தியத்தில் இதனுடையகுணமாகிய அறிவு வேறொரு தேகத்திற் சென்று புகுவது மில்லை.

மேல்விடை.—உணர்வார் உயிர்க்குணம் எ-து,—நீ ஒன்றின்குணம் ஒன்றிற் சென்று புகாதென்பது ஒக்கும், இங்ஙன முண்டாகிய அறிவு இத்தேகத்தின் குணமன்று. இத்தேகத்தின்கட் கன்மவசத்தாற் பொருந்தியிருந்துள ஒரான்மாவினுடைய குணம்,

மேல்வினா.—நீர் இங்ஙனம் இத்தேகத்தின்கண் இதற்கு அன்னியமாய் ஒரு சீவனுண்டென்

பது கூடாது, அதேனெனில், இங்ஙனம் காணப்பட்டுள்ள பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு என்னும் அந்த நான்கு பூதமும் நித்தியமா யுள்ளன; அவற்றுள் வாயு சலனகுணத்தை யுடையது ஆகையால் மற்றுள்ள பூதங்கட்கு அதனோடு கலப்புண்டாகுதலின் இச்சரீராதிகள் தோன்றும். அப்படித்தோன்றின வென்பது எத்தாற் கண்டதென்னில், மண்கடினமாயிருத்தல்போலச் சரீரத்தில் என்புதோலாதிகள் கடினமாய் மலந்தடித்து வீழ்தலினாலும், சலம் மலநெகிழ்ந்து பதஞ்செய்தலின் இரத்தாதிகள் நெகிழ்ச்சி யுடையனவாய்ச் சலம் வீழ்தலினாலும், நெருப்புச்சுட்டொன்றுவித்தலின் உதராக்கினி அன்னபானாதிகளைச் சுட்டொன்றுவித்துத் தொக்கின்கண் வெப்புத் தோற்றுதலினாலும், வாயுச் சலித்துத் திரட்டுதலின் இச்சரீரத்துக்கு ஓடுதலாதி சலனத்தைப் பண்ணி நாசியாதிகளின் இயக்கங்காணுதலினாலும், அந்தப் பூதக்கலப்பு இந்தச்சரீரமென்பது பிரத்தியட்சம். பாக்கு வெற்றிலை சுண்ணாம்பு மூன்றுங் கூடினவிடத்தில் ஒரு சிவப்புத் தோன்றுதல்போலப் பூதசையோகத்தினால்

முன்பிலாத மனமுந் தோன்றும். இதுவன்றி, நீர் இந்தச்சரீரத்தில் ஒரு ஆன்மா உண்டென்னில், இப்படிப் பிரத்தியட்சமாகக் காணவேண்டும்; அப்படிக் காணப்படாமையின், ஆகாசத் தாமரைப்பூவும் முயற்கொம்பும் ஆமைமயிரும் மணலிற் றைலமும் உண்டென்பதையொக்கும். ஆதலின், ஆன்மா உண்டென்பதேயில்லை. இவ்விடத்துத் தோன்றும் உணர்வெல்லாம் தேககுணமே.

மேல்விடை.—இவ் உடல் பிணத்து ஒன்று உணரக் காணேம் எ-து,—நீ இந்தத் தேகத்தின் குணம் அறிவென்னுமிடத்துப் பிணமான அவதரத்தில் தேகங்கிடக்கக் கண்டேம், உணர்வு அங்ஙனங் கண்டிலேம். ஆதலின் உணர்வு தேகத்தின் குணமென்பது கூடாது,

மேல்வினா.—பிணமான சரீரத்தில் வாயுநீங்குதலால், அக்கினி அவியும்; அப்பொழுது அறிவுங்கெடும்; அவைகள்நீங்கியது எவ்விதத்தாற் கண்டதென்னில், பிணத்தினுசியிற் காற்றுங் கண்டிலேம்; தொக்கில் வெப்பமுங் கண்டிலேம்,

ஆதலின் அவைகள் நீங்கியது உண்மை: நீங்குதலின், சரீரத்தின்கண் அறியாமை யடையும்.

மேல்விடை.—வாதம் உறக்கத்து உளது இலை உணர்வு உணர்வது உயிரெனக்கொள் மதித்தேசு இல்லோய் எ-து,—நீ இங்ஙனம் பிணமான காலையில் நீங்குமென்றவாயு உறக்கத்தின்கண் நீங்காமே யிருக்கவும் அப்பொழுது தேகத்தின் கண்ணே பாம்பு ஏறிவருதலுஞ் சத்துருவருதலுஞ் சரீரம் அறியாமே கிடைத்தால் வாயுநீங்க அறிவு கெடுமென்பது கூடாது ஆதலிற் கன்ம வசத்தால் அவத்தைக டோறும் ஒடுங்கியும் உணர்ந்தும் வருவானோர் ஆன்மா உளனென்று அறிவாய் ஞானப்பிரகாச மன்றி இருளடைந்த புத்தியினையுடையோய், எ-று.

(இ-ம்.) சிவஞானசித்தி. "உடலின்வே றுயிரோனிந்த வுடலன்றோ வுணர்வதென்னி, னுடல் சவ மான போது முடலினுக் குணர்வுண் டாகு, முடலினுள் வாயுப் போனு லுணர்ச்சியின் றுட லுக்கென்னி, லுடலினுள் வாயுப்போகா துறக்கத்து முணர்வதின்றே." என்றும், சிவப்பிர

காசவெண்பா. "உடம்புநீ யல்லை யுறக்கத்தி லெல்லா, மடங்கப் பிணமாகை யாலே - திடம்படவும், வேறுதா னுண்டோ விடாதே யருந்துகின்ற, சோறுகாண் காயச் சுமை." என்றும் மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

(இ-து.) சொப்பனதேகம் இத்தேகத்துக்கு அன்னியமென்றும், இத்தேகங்களைக் கன்மவசத்தாற் பொருந்துவானொர் ஆன்மா உளனென்றுங் கூறியது, இவ்வளவுஞ் சரீரமே ஆன்மாவென்னும் உலோகாயதனை மறுத்துச் சரீரத்துக்கு அன்னியமாய் ஒரு ஆன்மா உண்டென்றும், அவன் இம்மைக்கண்செய்த கொலைத்தோடத்தைச் சரீராந்தியத்தில் வேறொரு தேகத்தைப் பொருந்தி நரகத்தில் அனுபவிப்பது உண்டென்றும், சாதித்தது. (ரு)

இப்படிக்கூறிய சைவசித்தாந்தியை நோக்கி
மேல் ஏசுமதவாதி கூறுகின்றன்.

இங்ஙனம் உலோகாயதன்கூறிய உரைபழுது, நீர் கூறியவற்றுள்ளும் சிறிது ஒக்கும்; சிறிது ஒவ்வாது. யாதொக்கும் யாதொவ்வாதெனில் நீர் கொலையாற் பாவம்உண்டென்பது ஒக்கும்.

எல்லாக் கொலையாலும் பாவம் உண்டென்பது கூடாது. அஃது எங்ஙனமெனின், மனுஷனை மனுஷன் கொன்றால், கொன்றவன் நரகத்தழுந்துவான்; அஃது உண்மை. மிருகாதிகளைக் கொன்றதனால் பாவம் உண்டென்பதில்லை. அதேனெனின், மிருகாதிகளை மனுஷருக்கு உபகாரமாகக் கர்த்தர் படைத்துக் கொடுத்தாரென்று எங்கள் சத்தியவேதத்தில் இருக்கின்றதென்று கூறிய அவனுடைய உரையை மறுத்து மேல் உத்தரங் கூறுகின்றார்.

தேசிறைமா னுடர்க்கெவையு மருளினுண்டீக்
  கீடமையென் செய்வாய் மாந்தர்க்
காசருள்வ தெனைவேங்கை யாதியச்சா
  திகளவர்சொற் கடங்கு மாறென்
காசடைந்திம் முறையுமொரோர் காற்றிரிவ
  தெனைமுனஞ்செய் கருமந் தன்னாற்
பேசுமச ராதியுரு வுயிர்களுற
  லுண்மையுசொற் பிழையா மன்றேன்.

தேசு இறை மானுடர்க்கு எவையும் அருளின் உண்டு ஈ கீடம் ஐ என் செய்வாய் எ-து,—ஞானரூபியாகிய ஈசுரன் மனுஷருக்கு உபகாரமாக

மிருகாதிகளைப் படைத்தானாகில் மலத்தின்கண் ஈயால் உண்டாகிய நண்ணிய புழுவும் மற்றும் பரமாணுவினும் நண்ணிய செந்துக்களும் உனக்கென்ன பிரயோசனத்துக்கு வரும், அவைகள் அப்பிரயோசனமென்னில் கருத்தா ஞானமயனென்பது கூடாது.

(இ-ம்.) ஏசுமதநிராகரணம். "அறிகிலை நரர்க்காய்வேண்டி யளித்தனன் மிருக மாதி, யிறையவனென்றுயோரீ யின்றிட மலபீ தூருஞ், சிறுபுழுவினையுருதென் செய்குவை யதனை நோக்க, வறிவரு நுணிய தேகி யனந்தநீ யவையென் செய்வாய்." என்பதனாற்காண்க.

வாதியுத்தாரம்.—சீவன்களிலே சிறியவைகளெல்லாம் பெரியவைக்கு இரையாய் ஒன்றுக்கொன்று வேண்டியிருத்தலின், எவையும் பாரம்பரியத்தில் மனுஷருக்கு உபகாரமாகப் படைத்ததே.

மேல்விடை.—வேங்கையாதி மாந்தர்க்கு ஆசு அருள்வது எனை எ-து,—மனுஷருக்கு உபகாரமாகப் படைத்த மிருகவர்க்கத்துள் சிங்கம் புலி

யானை கரடி பாம்பு தேள் முதலியவைகள் மனுஷருக்கு இதப்பிரயோசனத்துக்கு வாராமல் வருத்துதலுங் கொல்லுதலுஞ் செய்தலால் உபகாரமாகப்படைத்ததென்பது கூடாது.

மேல்வாதியுத்தரம்.—கருத்தா ஆதியிலே ஒரு மனுஷனைப்படைத்து மிருகாதிகளும் அவனுக்கு அடங்குவனவாகப்பண்ணி இன்னபடி நடவென்று ஒருபுத்தியுங் கூற. அவன் அந்தப் புத்தியின் வழி நடவாமல் தவறு செய்தலால், மிருகாதிகள் உனக்கு அடங்காமற் போகவென்று சபித்தலின், அவனுக்கும் அவனது சந்ததியாகிய மனுஷருக்கும் மிருகாதிகள் அடங்காமற் போயின.

மேல்விடை.—அச் சாதிகள் அவர் சொற்கு அடங்குமாறு என் எ-து,—அங்ஙனம் சாபத்தால் மிருகாதிகள் அடங்காவிடின் ஆடு மாடு எருமை பன்றி நாய் கோழி முதலிய சில சீவன்கள் மனுஷருக்கு அடங்குதலால் சபித்தது பொய்யாய்; சாபந் தவறிற்றென்னில், கருத்தா அசத்தனும்; ஆதலிற் சபித்ததேயில்லை.

(இ-ம்.) ஏசுமத நிராகரணம். "வாய்திறந் தலறும்வேங்கை வல்விட முமிழ்பாம் பாதி, நேயமற் றெவர்கூற்றுய நிகழ்வதெ னுலகத் தந்நாட், டேயத ஞதிக்கோதுஞ் சொன்னெறி யடங்காதென்னி, ஞயகோ வாதி மாந்தர்க் கடங்கிய விதமென் கொல்லோ" என்பதனுற்காண்க.

மேல்வாதியுத்தரம்.—அங்ஙனஞ் சாபந் தவறிற்றென்பதில்லை. மனுஷருக்குப் புலியாதிகள் அடங்காமலும் மாடுமுதலிய அடங்கவும் கருத்தாவினது சாபமே.

மேல்விடை.—இம்முறையும் காசு அடைந்து ஒரோர்கால் திரிவது எனை எ-து,—நீ இங்ஙனங் கூறிய முறைமையும் பழுதுடைத்தாக ஒருகாலத்திற் பாம்புமுதலியன ஒருவனுக்கு அடங்குதலினுலும் பசுமுதலியன ஒருவனைக்கொல்லுதலினுலும் அதுவுங் கூடாது; ஆதலின், மனுஷருக்கு உபகாரமாக மிருகாதிகளைப் படைத்ததேயில்லை.

(இ-ம்.) ஏசுமத நிராகரணம். "சொல்லின வர்க்கச்சாதி யடங்கவுந் துயரஞ் செய்தே, கொல்

லமற் றையவுமீச னென்றிடிற் கொடுநா காதி, நல்லவா வோரோர்காலத் தடங்கலா னவிலச் சாதி, பல்லல்செய் திடலாற்றீயோ யறைந்த சொற் பழுதே யாகும்.” என்பதனாற்காண்க.

மேல்வாதியுத்தரம்.—அங்ஙனமாயின், கருத்தாபட்சவாதியாம். சர்வ சீவன்களையும் ஒரு படித்தின்றி ஊர்த்த யோனியாகவுந் திரியக்கு யோனியாகவும் படைத்தமையால்.

மேல்விடை.—உயிர்கள் முனஞ்செய் கருமம் தன்னால் பேசும் அசராதி உரு உறல் உண்மை உன்சொல் பிழை ஆம் அன்றே எ-து,—ஆன்மாக்களெல்லாம் ஒருவர்க்கொருவர் அநாதி சென்மாந்தரங்களிற்செய்த இதாகிதங்களி னுண்டாகிய புண்ணிய பாவத்தினாலே இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட சராசர வடிவங்களைப் பொருந்துதல் சத்தியம், ஆதலின், உன்னுடைய வேதம் சத்திய வேதமாகாது அசத்தியவேதமாயிற்று,எ-று.

(இ-ம்.) திருவாசகம். “புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப், பல்விருக மாகிப் பறவை

யாய்ப் பாம்பாகிக், கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயா ய்க் கணங்களாய், வல்லசுரராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச், சொல்லாஅ நின்றவித்தாவர சங்க மத்து, ளெல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தே னெம்பெருமான்.'' என்றும் மற்றும் வருவனவற் றூற் காண்க.

(இ-து.) ஈசுரன் மனுஷருக்கு உபகாரமாக மிருகாதிகளைப் படைத்தானென்பது அசத்தியமென்றும், ஆன்மாக்கள் கன்மத்தால் நானுரூபம் பெற்றது சத்தியமென்றுங், கூறியது. ()

இப்படிக்கூறிய் சைவசித்தாந்தியை
நோக்கி வாமி கூறுகின்றன்.

இங்ஙனம் ஆன்மாக்களெல்லாம் கன்மவசத்தினுலே சராசரவடிவம் அடைந்தார்களென்றும், கொலையினுற் பாவம் உண்டென்றும், கூறியது ஒக்கும். ஏசுமதவாதிகூறிய உரைபழுது. கொலையினுலே பாவம் உண்டாயினும், சிறிது இடத்து உண்டு, சிறிது இடத்து இல்லை. அதுவு மேலே உம்முடைய வசனத்தினுலேதானே அறிவிக்கின்றேன். நீர் இப்பொழுது இந்த ஒருவினுவிற்கு உத்தரங் கூறல்வேண்டும். அஃது யாதெ

னில், சராசரங்க ளெல்லாம் சீவனென்றீர், அவற்றுள் அசரமாகிய மரமுதலிய சீவன்களை நீர் கொன்று அருந்துகின்றீர், அவற்றினால் உமக்குத் தோஷமில்லாதது என்னை? கூறும் என்ன, மேல்உத்தரங் கூறுகின்றார்.

பிழையுறுதல் சிறிதசரக் கொலையதனாற்
சரக்கொலையிற் பெருகா திங்ங
னிழிவுதரும் பருவமடை தலினாற்கி
ராதியைந்து மீயுந் தூய
வழகியவா னானயின்றேன் கிழெனமே
லாவர்குறைந் தடைபா வத்தான்
முழுமலப்பன் றியையருந்தும் புலையர்பன்றிக்
குறும்பருவ முறையி னுமால்.

அசரக்கொலையதனால் பிழையுறுதல் சரக்கொலையில் பெருகாது சிறிது எ-து,—சராசர மெல்லாம் சீவனாதலில் அசரக்கொலையினாலும் பாவம் உண்டென்பது நிச்சயம், பாவம் உண்டாயினும் சரக்கொலையிற் பாவம்போல மிகுதியில்லை கிஞ்சித்பாவம்,

மேல்வினா.—சீவன்களெல்லாம் சமமாயிருக்க அசர சீவகொலையிற் பாவங் குறைந்திருப்பானேன்?

மேல்விடை.—இழிவுதரும் பருவம் அடைதலினால் இங்ஙன் எ-து,—அந்த அசரசீவிகள் இவ்ஙனம் கூறப்பட்ட எழுவகைத் தோற்றத்துள் தாழ்ந்த பருவத்தினையுடையவாதலினால்பாவங் கொஞ்சமே.

மேல்வினா.—அப்படிப் பருவத்தினது உயர்ச்சி தாழ்ச்சியாற், பாவம் ஏறிக் குறைந்திருப்பதற்குத் திட்டாந்தம் யாது?

மேல்விடை.—கோரதி ஐந்தும் ஈயும் தூய அழகிய ஆன் ஊன் அயின்றோன் கீழ் என மேலாவர் குறைந்து அடைபாவத்தால் முழுமலப் பன்றியை அருந்தும் புலையர் எ-து,—பால் தயிர் நெய் கோசலம் கோமய மென்னும் பஞ்சகௌவியங்களையும் உலகின்கண் வழங்கா நிற்கும் நிர்மலதேகியென்னுஞ் சிறப்பினையுடைய பசுவினது மாமிசத்தைப் புசித்தோன் தாழ்ந்த குலமாக அவனினும் உயர்ந்தகுலமென்று சொல்லப்படாநிற்பர்கள் முழுமலதேகியாகிய பன்றி மாமிசத்தைப் புசியாநிற்குஞ் சண்டாளர், பன்றிக்கொலையாற் பாவங்குறைதலின்,

மேல்வினா.—பன்றியிற் பாவங்குறைய வேண்டியதேன்?

மேல்விடை.—பன்றிக்கு உறும்பருவம்முறையின் ஆமால் எ-து,—பன்றி மிருகவர்க்கத்துள் தாழ்ந்த பருவத்தினையுடைய தாகையாலெனக் கொள்க, எ-று.

பசு, பஞ்சகௌவியங்களையும் வழங்கும் நிர்மலதேகி என்பதற்குப் பிரமாணம். திருநாவுக்கரசு நாயனார் தேவாரம். "ஆவினி லைந்து மமர்ந்தாய் நீயே யளவில் பெருமை யுடையாய் நீயே, பூவினி னாற்றமாய் நின்றாய் நீயே போர்க்கோலங் கொண்டெயி லெய்தாய் நீயே, நாவி னடுவுரையாய் நின்றாய் நீயே நண்ணி யடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே, தேவ ரறியாத தேவனீயே திருவையா றகலாத செம்பொற் சோதீ." என்றும், சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் தேவாரம். "மாவையுரித்தனகொண் டங்கமணிந்தவனை வஞ்சர்மனத்திறையு நெஞ்சணுகாதவனை, மூவருருத் தனதா மூலமுதற்கருவை முடுகிடுமால்விடையின் பாகனைப்பாசமுறப், பரவசமின்றிமெய்யே பற்றுமவர்க்கமுதைப் பானறுநெய்தயிரைந் தாடுபரம்

பரனைக், காவலெனக்கிறையென் றெய்துவ தெ ன்றுகொலோ கார்வயல் சூழ்கானப் பேருறை சாளையையே.'' என்றும், சிவதருமோத்தரம். "இங்கு மின்சுவை யீயுமி றைஞ்சுவார்க், கங்கு மின்ப மடைகைக்குங் காரணம், பொங்கு தண் புனலுண்டுபுற் றின்றுநன், மங்க லந்தருங் கோ வெனும் வான்பொருள்.'' என்றும், சிவஞான தீபம். "பொற்பமரும் பாற்கடலி னுற்பவமாஞ் சுரபி புகலிலதன் கோமயத்திற் கூவிளந்தா னு ளவா, மற்புதமாந் திருமகளவ் வில்வமதிற் பொ ருந்தும் மகிலாரம் பளிதமத னளையதனி லுள வாங், சற்பமருஞ் சுரமுத நவநீதத் துதிக்குங் கதிருடனே செங்நெலதன் பாலதனிற் றேன் றுஞ், சொற்பயில் குங்குலியமரா யுற்பலநீ ரத னிற் றேன்றியிடும் ரோசனையு மதனுதாத் துதி க்கும்.'' என்றும், காசிகாண்டம். "ஆன்குளப் படியிற் றேன்று மருந்துக டோயப் பெற்ற, வூன்பயி லியாக்கை கங்கை தோய்ந்ததா மருப் பினுச்சி, வான்புனற் கடவுட் பேரியா றிருக்கும் வா னிலவு காலுங், கூன்பிறை முடித்த செல்வி கொம்பிடை வதியு மாதோ.'' என்றும், பெரிய

புராணம். "சீல முடைய கோக்குலங்கள் சிறக்குந் தகைமைத் தேவருடன், கால முழுது முலகனைத்துங் காக்கு முதற்கா ரணராகு, நீலகண்டர் செய்யசடை நிருத்தர் சாத்து நீறுதரு, மூலமவதா ரஞ்செய்யு மூர்த்தமென்றுன் முடிவென்னே." என்றும் மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

பன்றி முழுமலதேகிஎன்பதற்குப்பிரமாணம். "ஏறுதமேட்டுக் கிரண்டுதலை யிட்டாற்போற், பேறுயே னங்கோழிப் பேரிட்டு - மாறுத, புன்மக்கள் வாயிற் புலையர் மலமிறைக்க, நன்மக்கள் கண்டு நகும்." என்றும், "பன்றிதான் மலமுண்டாலென் பரந்துற துடல மெங்கு, மென்றிருந் தனையோ பேதா யிளைத்தது பருக்கு மாறே, னன்றியு நோயருணு லபத்திய மடையக்கண்டு, மூன்றனு ளுணராய் நாளு முண்டனே மலமீதுண்மை." என்றும், "அசுத்தமா மலத்தையேதின் றவற்றினு லுடலந்தாங்கு, மசுத்தமாம் பன்றியாதி யருந்திமா நரகத்தாழு, மசுத்தருஞ் சுத்தர் போல வருவருப் புடையராகி, யசுத்தமா நிலத்திற் கீளா யாதிதீ தென்ப தென்னே."

என்றும் "கூறுநாய் கழுதை பன்றி கோழியு மலத்தைத் தின்னும், வீறுடன் கழுதை நாயை விரும்பியே தின்னு தென்கொ, றேறியே தெளிந் துபார்க்கிற் றீதான மலமா மெல்லாம், வேறு மோர் நரகத் தெல்லை விதிக்கவு மிவர்க்கு வேண் டாம்." என்றும், "தம்மினுமுயர்ந்தோர்கீழோர் தமதிலத் தறனுண் டாரோ, லம்மவங் கவருங் கிழென் றவர்மனைப் புனலு முண்ணு, விம்மனி தர்கடாஞ் சிச்சீ யினர்தம் மலத்தையுண்டு, விம் முடற் பன்றி யாதி விரும்பியுண் டுவப்ப தென் னே." என்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

பன்றியாதிகளை உண்டோரும் புலையர் என்ப தற்குப் பிரமாணம். திருவள்ளுவர். "கொலைவி னைய ராகிய மாக்கள் புலைவினையர், புன்மை தெ ரிவா ரகத்து." என்றும சிவவாக்கியர். "புலைய னைப் புலையனென்னும் புத்தியற்ற மாந்தரோ, புலை யனுர் மலம்புசிக்க நாடுமீது புத்தியோ, புலைய ருக்கு ளொக்குமும்மை யென்றுணாத்த புல்ல ரும், புலையராகி நரகினுட்புகுவளைய ராணையே" என்றும், "ஈவானே தெய்வ மிரப்பே யிழிவர வென், றுய்வானே நூலின் பயனறிவான் - பேய்

வாழுங், காடே கரப்பவர்தம் மில்லங் கடும்புலை யன், வீடே விடக்குண்பான் வீடு" என்றும், பறையனைப் பறையனென்று பறைந்திடு மனிதர் கேளீர், பறையர்தம் மலத்தைத் தின்ற பன்றி யைப் புசிப்பதென்னோ, கறையதே யாகுமந்தக் கறிதனைக் கலத்திலிட்டு, மறையவே வைத்துத் தின்னு மனிதரோ பறையர் கண்டீர்" என்றும், "புலையென்னும் புலைதீரப் புனலென்னும் புனன் மூழ்கி, யலையின்ற முழுமூட ரறிவென்ன வறி வென்ன, புலையன்றன் மலமுண்ணு மெமையுண் ணும் புலையர்க்குக், குலமென்ன நலமென்ன கூகூவென் றனகோழி" என்றும் மற்றும் வரு வனவற்றுற் காண்க.

பன்றி மிருகவர்க்கத்துள் தாழ்ந்த பருவத்தி னை யுடையது என்பதற்குப் பிரமாணம். திரு விளையாடல். "அன்றியும் பெருமை மிக்க வலகில் யோ னிகளிற் றோயா, தென்றுமே லாக வோங் குந் தலைவநீ யிழிந்த பொல்லாப், பன்றியு நாற் கா னுள்ள பல்பெருஞ் சாதிக் கெல்லா, மொன் றிய கடைய தன்றோ வுளத்திடை யோருங் கா லே" என்றும் மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

(இ-து.) சராசரபேதம் உணர்த்துவான் பருவத்தாற் பசு உயர்ந்ததென்றும், பன்றி தாழ்ந்ததென்றுங் கூறியது. (எ)

இப்படிக்கூறிய சைவசித்தாந்தியை நோக்கிப் பின்னும் வாமிகூறுகின்றன்.

பசுவும் பன்றியும் மிருகசாதிய பேதமாயிருக்கப் பருவபேதம் வருவானேனென்றளவில் அவனைநோக்கி மேலுத்தரங் கூறுகின்றார்.

முறைமைதெரி யந்தணரும் புலையருமா
 னுடரெனலின் மொழிந்த வானுஞ்
செறிமலப்பன் றியுமிருக மெனப்படுமோங்
 கவர்கொலையிற் றிகழா நிற்கு
நிறைவினொடு குறைவெனவான் பன்றியிவற்
 றருங்கொலைக்க ணிகழும் பாவ
மறிஞரிவை யெனக்கொலைமை யசரமதிற்
 குறைதருமென் றறைவ ரன்றே.

முறைமைதெரி அந்தணரும் புலையரும் மானுடர் எனலின்மொழிந்த ஆனும் செறிமலப் பன்றியும் மிருகம் எனப்படும் எ-று,—வேதாகமவிதிகளை அறிந்த பிராமணரும் அவைகளை அறியாத புலையரும் மனுஷசாதியென்று சொல்லப்

படுதல்போலமுற்கூறிய நிருமலதேகியாகிய பசுவும் சமலதேகியாகிய பன்றியும் மிருகசாதியென்று சொல்லப்படும்,

பாவம் ஆங்கு அவர் கொலையில் திகழாநிற்கும் நிறைவினொடு குறைவு என ஆன் பன்றி இவற்று அருங் கொலைக்கண் நிகழும் எ-து,—இங்ஙனம் பாவமானது மனுஷக் கொலைகளுள் பிரமக்கொலையிலே ஏறியும், நீசக் கொலையிலே குறைந்தும் இருத்தல் போல, மிருகங்களுள் பசுக்கொலையிலே ஏறியும், பன்றிக்கொலையிலே குறைந்தும் இருக்குமெனக்கொள்க,

இவை என அசரமதில் கொலைமை குறைதரும் என்று அறிஞர் அறைவர் எ-து,—இத்தன்மைபோலச் சரக்கொலையிலே பாவமேறியும் அசரக்கொலையிலே குறைந்தும் இருக்குமென்று சொல்லுவர் அறிவுடையோர், எ-று.

பிராமணரும் பசுவும் உயர்ந்த பருவத்தினையுடைய என்பதற்குப் பிரமாணம். சிவதருமோத்தரம். "அரனுதியொருமூவ ரமரேசர் மருமானு, மொருவாம லுறைவார்க ளுமையாதி மடவாரு,

மரிதாய மறையோர்க ளுடலாவி னுடலார்வ,
மொருவாது வழிபாடு புரிவார்க ளுயர்வாரோ.''
என்றும், காசிகாண்டம். "உறுபுல னடக்கி
வேத நெறிவழி யொழுகி நின்ற, வறுதொழி
லோரு மானுங் குலமொன்று மவரு ளாய்ந்து,
மறுவறு மறையோர் தம்பான் மந்திர மனைத்
தும் வைத்தேன், றெருவிடை யவிக ளியாவுந்
தோமறத் தொகுத்து வைத்தேன்.'' என்றும்
மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

(இ-து.) பிரமகத்தி கோகத்தியிற் பாவம் ஏறி யும் நீசக்கொலையிற் பன்றிக்கொலையிற் பாவங் குறைந்தும் இருத்தல்போலப், பருவபேதத்தாற் சரக்கொலையிற் பாவம் ஏறியும் அசரக்கொலையிற் பாவங் குறைந்தும் இருக்குமென்று சாதித்தது.

பின்னும் வாமியை நோக்கி அசரக்கொலையிற்
பாவங் குறையுமென்பதற்கு மேலும் ஒ
நுத்தரம் வலியுறுத்திக் கூறுகின்றார்.

அன்றியுந்தா வரவுருவஞ் சரமதுபோற்
குறைப்பினுயி ரகலா பாவங்
குன்றியுற லுண்மையவை குருவாதிக்
களித்துணவக் கொலைமை தன்னே

டொன்றியுழ வாதியிற்சார் பாவமுந்தேய்ந்
தழியுமன்னோர் கூட்டொணுதா
னன்றறிகண் ணப்பரினம் பனைச்செருப்பா
லுதைப்பதெவ னலமில்லோயே.

அன்றியும் தாவர உருவம் சரமதுபோல் குறைப்பின் உயிர் அகலா பாவம் குன்றி உறல் உண்மை எ-து,—தாழ்ந்த பருவத்திலுலே அசரக்கொலை பாவங் குறைந்திருக்குமென்ப தன்றியும், பின்னும் ஒருவிதத்தானும் அக்கொலையிற் பாவங்குறையுமென்று கூறப்படும்; அது எதிஞலென்னில், அசரவடிவங்களானவை சரவடிவங்களைப் போலக் குறைக்கருவிகொண்டு குறைக்குமிடத்து நாசத்தை யடையாது பின்னுங் கிளைத்தெழுதலானும், தறித்த கோட்டினை மற்ரோரிடத்தில் வைக்க அதுவுந் தளிர்த்தலானும் அக்கொலையால் வரும்பாவஞ் சரக்கொலையிற் போலாது குறையுமென்பது சத்தியம்.

(இ-ம்) புலான் மறுத்தல். "மரக்கோட்டைக் காதிவந்து வைத்தான் மரமு, மரக்கோடுந் தானிரண்டாய் வாழுஞ்- சரிக்கின்ற, வோருயிரின் கால்வாங்கி யோரிடத்தே வைத்தான்மற், றீரு

யிர்தா ளுமோ வியம்பு.'' என்றும் மற்றும் வரு வனவற்றுற் காண்க.

மேல்வினு.—அப்படி அசரக் கொலையாற் பாவம் அற்பமாய் வரினும் நாடோறும் வந்து கூடுதலாற் சரீராந்தியத்தில் அநேகமாகச் சுமக்கும், அஃதன்றியும், அசர முயற்சியா னுண்டாகுஞ் சரக்கொலைகளும் அனந்தமாதலின், அவற்றினது பலத்தினை நீர் அனுபவியாது நீங்குமாறெங்ஙனம்.

மேல்விடை.—அவை குருவாதிக்கு அரித்துஉண அக்கொலைமை தன்னோடு ஒன்றி உழவாதியில்சார் பாவமும் தேய்ந்து அழியும் எ-து,—ஒரு விவேகியானவன் அசரபதார்த்தங்களை வேதாகமங்களில் இல்லறத்திற் கோதிய தருமம் வழுவாமல் தேவர் அதிதி அனல் தேசிகர் என்னும் நால்வகையோர்க்கும் முன்னூட்டிப் பின்னுண்பானுகில் அன்னம் காய் தழை முதலிய அசரக்கொலையால்வருந்தோஷமுமற்று உழுதல் கூலிவேலைசெய்தல் வாணிபஞ்செய்தல் சினமிகுத்தல் அசத்தியங்கூறல் வீடுதூர்த்தல் மெழுகுதல் நெருப்புமூட்டல் தண்ணீர்கவர்தல் நெற்

குத்துதல் என்பனகூடப் பத்துவிதத்தான் வரும் பாவமும் அவ்வக் காலத்தில் நட்டமாதலின் அவனுக்குச் சரீராந்தியத்திற் சுமக்கும் பாவமே இல்லை.

(இ-ம்.) சைவசமயநெறி. "தேவரதிதியன றேசிகர்க்கென் றட்டவன்னந்-தேவருலகத்தமுதமென்" என்றும், சிவதருமோத்தரம். "தலத்துழல் கூலி வேலை சந்தையிற் கொண்டு விற்கை, குலைத்தசொற் கூட்டங் கோபமசத்தியங் கூறலுள்ளு, மடக்கிடன் மெழுக லங்கி யாக்கனீரிசி யென்றே, பிலக்கணத் தியப்பும் பத்துந் தமக்கெனிற் பாவ மீட்டும்." அன்றியும், "தேசுறு சிவாதி பூசைக் கெனவிவை தம்மைச் செய்யி, னைசமாம் பாவ பேதந் தம்மையே நாடிச் செய்யிற், பாசமா நரக பேதப் படுகுழிப் படுத்தியென்று, மூசலபோ லுழல்வித் தாக்குந் துயரினுக் களவுமுண்டோ," அன்றியும், "அட்டமு ததனைச் சொன்ன நால்வரு மருந்த வன்பா, லிட்டுமிக் கதனை யுண்கை யமுதமீ யாதே யுண்கை, கட்டமுங் கடுவு மாவி கழிந்தவுன் காயந் தானு, மொட்டியே யுடலிற் றேன்றும் புழு

வுமென் றெழிக வோர்க்கே" அன்றியும், "இற வா திருக்கச் செய்யுமருந் தியாதே யெனினு மில்லகத்துத், துறவா திருநதார் மூவரொடுந் துய்த்தல் கடனே துய்க்குற்றுப், பிறர்சொல் பழியும் பேணுதே பெரியோர் தமக்கு நாணுதே, சிறிது மிரக்கஞ் செய்யாதே தானே யருந்துஞ் சிதடனுமே." என்றுப்; காசிகாண்டம். "தேவர் தென் புலத்தோர் துறந்தவர்க் களித்தசேடநல் லமிர்தினு மினிதா, மியாவரோ யெனினு மதிதிய ரிறந்தோ ரிமையவ ரிங்கிவர்க் கின்றிக், கூவல் போ லாழ்ந்த பாழ்வயி றதனிற் கொட்டுதற் கமைத்தவெண் சோறு, நாவுறை புழுவா மெனமறை யனைத்து நவின்றிடு மென்பர்நன் குணர்ந் தோர்." அன்றியும், "உம்பர் வேதியர் விருந்தி னரையூட்டி நுகரார், தம்பசிக்கன றணிப்பநனி துய்த்த விவரை, வெம்பு கண்டக ருளத்தின் மிக வெம்மை புரியுங், கும்பி பாகநர கத்திடை குளிப்ப வெறிவாய்." என்றும் மற்றும் வருவனவற் றுற்காண்க.

மேல்வினு.—இம்முறைமை மாமிசத்தை நிவே தித்தால் குருவாதிக்கு அற்பிதமாகாதோ?

மேல்விடை.—அன்னோர்க்கு ஊண் ஊட்ட ஒண்ணாது எ-து,—குருவாதி நால்வர்க்கும் மாமிசத்தை நிவேதிக்க வொண்ணாமையின், அதுசெய்தலிற் சரக்கொலைமை நீங்குதல் கூடாது, அதெதன்போல வெனில், ஒருவன் ஒரு குற்றஞ் செய்து அக்குற்றத்தை நீக்கும்பொருட்டு இராஜாவைப் பிரார்த்திக்கச் செல்லுமளவில் அந்த அரசனுக்குப் பிரீதியில்லாத காரியத்தைச் செய்துகொண்டு போனனேயாகில் முன்பு அவன் செய்த குற்றமுந் தீராது பின்புந் தண்டிக்கப் படுவான். அதுபோலப் பிரீதியில்லாத மாமிசத்தை ஈசுராதி தேவதைகளுக்கு நிவேதித்தால், சரக்கொலைமையுந் தீராமல் அநாற்பிதமாதலின் அதிபாதகமும் வரும்.

மேல்வினா.—மாமிசம் ஈசுரப்பிரீதி யன்றென்பது கூடாது; முன்பு கண்ணப்பர் நிவேதித்திருத்தலின்.

மேல்விடை.—நன்று அறி கண்ணப்பரின் நம்பனை செருப்பால் உதைப்பது எவன் நலம் இல்லோயே எ-து,—கண்ணப்பர் மாமிசமிட்டு முத்

திபெற்ரு ரென்பது சத்தியம். அதுபோலப் பிற ரும் மாமிசத்தை நிவேதித்தல் கூடாது. அதே னென்னில், கண்ணப்பர் பூர்வசன்மத்திற்செய்த தபோபலத்தினலே ஒருகாலத்திற் காளத்தியீசு ரரைக் கண்டமாத்திரத்திலே பேயின்கட் பிடி யுண்டானெருவனுக்கு அவனது சரித்திரம் பே யின் சரித்திரமாகி நின்றதுபோலக் கண்ணப்ப ருடைய சரித்திரமெல்லாங் காளத்தி யீசுரரு டைய சரித்திரமாக நிற்றலால், அவர்க்கு மோ க்ஷங் கைகூடிற்று. அவர் உன்னைப்போல ஒரு ஆசாரியனை அடைந்து இதுபாவம் இது புண்ணி யம் இதுசெய்யலாம் இதுசெய்யலாகாது என்று ஒருகாலுங் கேட்டறிந்தவரு மல்லர்; அவர்முன் பு பழகியிருந்த பழக்கத்தைப் பின்னும் பக்தி மிகுதியினற் செய்தனர். அவர்போல ஒருவன் ஈசுரனுக்கு மாமிசம் நிவேதிப்பா னகில், வாய்நீ ரால் அபிஷேகம் பண்ணிச் செருப்புக் காலால் உதைப்பதுஞ் செய்யவேண்டும், அப்படியுஞ்செ ய்யலாமென்று ஒருவன் நினைத்தானகில், அவன் போய் விழும்நரகத்திலே பின் வீழ்வார் ஒருவரு மில்லை, ஆதலின் கண்ணப்பருடைய பத்தியை

நீ விதியென்று பிரமாணித்தல் கூடாது, மிகுதியும் நல்லறிவடையாத தீயோனே, எ-று.

(இ-து.) எவ்விதத்தானும் அசரக்கொலையிற் பாவங் குறையுமென்றும், அக்கொலைமையும் ஈசுராதி பூசையாலே கெடுமென்றும், மாமிசம் நிவேதித்தல் அவர்களுக்கு ஆகாதென்றும், கண்ணப்பர் செயல் பத்தியென்றுங் கூறியது. (௬)

பின்னும் வாமியைநோக்கிப் பத்திமார்க்கத்தை
விதிபோலப் பிரமாணித்தல் கூடாதென்று
மேலும் வலியுறுத்திக் கூறுகின்றார்.

நலந்தருதா தையைவதைத்து முத்திபெற்றோ
ருளரெனிலிஞ் ஞாலத் தூடே
கலந்துமுத்தி யடையுநர்க்கெல் லாமதுவோ
கதியுலகங் கடந்த பத்தி
வலந்தனைநீ விதியெனக்கூ றுதல்பழுதான்
றனையிமய வரைமா துக்கிந்
நிலந்தனிற்பத் தினிமுதலாஞ் சத்திகட்கும்
வரைவெனினீ நிகழ்த்த றீதே.

நலம்தரு தாதையை வதைத்து முத்திபெற்றோர் உளர் எனில் இஞ்ஞாலத்தூடே கலந்து

முத்தி அடையுநர்க்கு எல்லாம் அதுவோ கதி உலகம் கடந்த பத்திவலந்தனை நீ விதி எனக் கூறுதல் பழுது எ-து,—உலகத்தின்கண் ஒரொருவர் பத்திமிகுதியாற் செய்த சரித்திரங்களை நீ விதியென்று ஒருகாலும் பிரமாணித்தல் கூடாது; அதேனெனில், சண்டேசுர நாயனுர் பிதாவைக்கொன்று முத்தியடைந்தாரென்றும், சிறுத்தொண்ட நாயனுர் பிள்ளையை அறுத்து முத்தியடைந்தாரென்றும், அதுவே வழியாகப் பிறரும் பிதாவைக்கொன்றும் பிள்ளையைக்கொன்றும் முத்தியடைவாரில்லை; அப்படிப்போல இப்பொழுதும்ஒருவனுக்குமிகுந்தபத்திவந்ததாயினும், விசேடித்துஒருகருமத்தைச்செய்வதொழிந்து முன் ஒருவர் பத்திமையாற் செய்தபடிதானுஞ் செய்யவேண்டுமென்பதில்லை. பின்னொருவன் முன்னேர் சரித்திரத்தைப் பிரமாணித்தல் கூடாது. மேலும், விதிமார்க்கத்தை யொழிந்து பத்திமார்க்கத்தை ஒருகாலும் பிரமாணிக்க வொண்ணுது. அதெப்படி யென்னில், ஒரோரியின் கண்ணே மிகுந்த வெள்ளமானது ஒருகாலையில் நடுவே முறித்துக் கொண்டு சென்

றதாயின் அதுவே ஏரிக்குக் கலிங்கென்று விடுவாரில்லை. ஏரியின் கடையிற் கலிங்கு விடுவதே உண்மை அதுபோலக் கண்ணப்பநாயனார் முதலாயினோர் செய்த உலகாதிதமாய சிவானுக்கிரக வலியினையுடைய மிகுந்த பத்தியை நாளும் விதியென்று கொண்டு ஈசுரனுக்கு நீமாமிசம் நிவேதிப்பலென்பது, மிகுந்தகுற்றமென்று அறிவாயாக.

(இ-ம்.) "வெள்ளமிகுத் தேரிநடு வுடைத்தோடினதுகலிங்காய் விடுகி லாரப், பள்ளமடைத் திருபுறத்துங் கடைவிடுவ ருலகோரப் பரிசுபோல, வுள்ளமிகுத் தறிவெழலாற் பத்திமிகுத் தமையானென் றொருவர் செய்திற், றெள்ளுணர்வோ ரதனைவிதி யென்றுபின்னும் புரிகுவரோ தெளிவி லோயே" என்றும் மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

மேல்வினா.—ஈசுரனுக்குமாமிசம்நிவேதித்தற்கு விதியில்லை யென்பது கூடாது; ஈசுரபின்னமாகிய உமாபரமேஸ்வரிக்குப் பிரீதியாகையால்.

மேல்விடை.—இந்நிலந்தனில் பத்திரை முதலாம் சத்திகட்கும் வரைவெனின் இமயவரை

மாதுக்கு நீ ஊன்றனை நிகழ்த்தல் நீதே எ-து,— தம்பனம் மோகனம் உச்சாடனம் வசியம் ஆக்ருஷணம் வித்துவேஷணம் பந்தனம் மாரணம் என்று சொல்லப்பட்ட அட்டகன்மங்களையுங் குறித்து இந்நிலத்தின்கண் பத்திரையாதிய அனந்த சத்திகளில் ஒவ்வொரு சத்திகளை அர்ச்சிப்போரும் அச்சத்திகட்கு மாமிசம் நிவேதித்தல் அயோக்கிய மாதலின் அவர்கட்குச் செய்யும் முறைமையே சுத்தோப சாரஞ்செய்து அச்சத்திகளது பரிசாரக பேதமாகிய பைசாசங்கட்கு மதுமாமிசத்தை நிவேதிப்பார்களாதலின், எல்லாச் சத்திகட்குங் காரணமாய் உலகத்தின்கண் உயிர்களையெல்லாம் வளர்ப்பனவாகிய முப்பத்திரண் டறங்களையும் வளர்க்கும் பொருளினையுடைய உமாபரமேசுவரிக்கு நீமாமிசம் நிவேதிக்கலாமென்று சொன்னவார்த்தையே அதிபாதகம், எ-று.

(இ-ம்.) "மண்டலத்துங் காளிமுதற் சத்திகடே வர்களெவர்க்கும் வழங்கு ரூரூ, னண்டியிருந் துளபூத பிசாசங்கட் களித்திடுவ ரதனை நீயுங், கண்டிருந்து முமைக்குரைத்தா யதிபாவ

மெண்கருமங் கருதி னேருன் - கொண்டவண் சூழ் பூதாதிக்கிடுவரன்றிச் சத்திகள்பாற் குறு காரன்றே'' என்றும் மற்றும் வருவனவற்ருற் காண்க.

(இ-ள்.) பத்திமார்க்கத்தை விதிமார்க்கம்போல நெறியாகக் கொள்ளொணுதென்றும், சத்தி பூசைக்கு மாமிசநிவேதனம் அயோக்கியமென்றுங் கூறியது. (௰)

இப்படிக்கூறிய சைவசித்தாந்தியை நோக்கிப்
பின்னும் வாமி கூறுகின்றன்.

மாமிசநிவேதனம் சத்திகட்கு அற்பிதமாகாவிடினும் அச்சத்திகளது பரிசாரக பைசாசங்கட்கு இடுதலினாலும், சரக்கொலைமை நீங்கும். எந்தக்குயவன் சுடுகினும் பானைவேகல் பிரமாணம்போலுமென்ருயாகில் அது கூடாதென்று மேலுத்தரங் கூறுகின்ருர்.

திதிலசத் திகட்சூழ்ந்தோ ரிடுமூனுண்
டமரரன்றிச் செறிபூ தாதிக்
காதலின்மற் றவையுணலா னகலினுமக்
கொலைமைமுழு தகன்றி டாவான்

மீதலத்து மசுராரிராக் கதருமுண்ப
　ருனதனை விரும்பா ரென்றுஞ்
சோதிமணி முடியமுதா சனர்சுரத்தன்
　மையினுற்பூ சுரரைப் போலும்.

தீதுஇல சத்திகள் சூழ்ந்தோர் இடும் ஊண் ஆண்டு அமரர் அன்றிச் செறி பூதாதிக்கு ஆதலின் மற்றவை உணலான் அகலினும் அக்கொலைமை முழுது அகன்றிடா ஆல் எ-து,—குற்றமற்ற பத்திரையாதி சத்திகளிடத்து அட்டகன்மங்களைப் பெறுவோர்கள் அவரது சமுகத்துள்ள தேவகணங்கட் கன்றிப் பூதபைசாசங்கட்கு மாமிசம் நிவேதிப்பதுண்டாயிருத்தலினன்றோ, நீ அவற்றினல் பாவம் நீங்குமென்பது கூறினை, அதுகூடாது; அவ்விடத்துண்டாகிய பூதாதிகளுக்கு மாமிசம் நிவேதித்தலால் அக்கொலைமை நீங்கினுஞ் சிறிதல்லது முழுதும் நீங்காது; அதெப்படியென்னில், ஒருவன் தான்செய்த குற்றம் அற்பமாயிருக்கவும் அக்குற்றத்தை இராசாவை வழிபட்டு அவனது கருணையாற் றீர்த்துக் கொண்டானகில், இராசாவுக்கு மிகவுந் துவேஷம் வருவதாகிய மிகுந்த குற்றத்தைச் செய்த

வன் இராசாவின் வாயில்காப்போன் அனுசரணை யாற் றீர்த்துக்கொள்ளுதல் கூடாது; அவர்க ளாற் றீருமிடத்தும், கிஞ்சித் மிதஞ்செய்வதொ ழிந்து முற்ற முழுதும் பரிகரித்தல் கூடாது, குற்றமுழுதும் பரிகரிக்க நினைக்குமிடத்து அவர் களுக்குங் கூடவே தண்டனை வரும், அப்படிப் போல நாம் அசரத்தினால்வரும் அற்பபாவத்தை ஈசுரப்பிரீதிபண்ணித் தீர்த்துக் கொண்டோமா யின், ஈசுரப்பிரீதியில்லாத சரக்கொலைத் தோ ஷத்தைச் சத்திபரிசன பைசாசங்களால் நீக்கிக் கொள்ளுவே னென்பது கூடாது. அந்தப் பிசா சகணங்களும் அந்தப் பிசாசகணங்களுக்கு அதி பதியாகிய சத்தியாதி தேவதைகளுந் தங்களுக் கு ஈசுரன் அமைத்த முறைமை யொழிந்து எற க்குறைய நடந்தார்களாயின் அவர்களுஞ் சன னமரணப்பட்டு வருந்துவாரென்பது நிச்சயம்.

(இ-ம்.) சிவஞானசித்தி. "யாதொரு தெய்வங் கொண்டீ ரத்தெய்வ மாகி யாங்கே, மாதொரு பாக னார்த்தாம் வருவர்மற் றத்தெய் வங்கள், வேதனைப் படுமி றக்கும் பிறக்கும்மேல் வினையுஞ் செய்யு, மாதலா னவைக ளில்லா னறிந்தருள்

செய்வ னன்றே" என்றும் மற்றும் வருவனவற் றுற்காண்க.

மேல்வினா.—துர்காதி சத்திகளுக்கு மாமிசம் நிவேதிப்பது யோக்கியமாயினும், வானுலகத் தின்க ணிருந்துளமுப்பத்து முக்கோடி தேவர்களுக்கும் அவற்றினை நிவேதிப்பது அயோக்கியம்.

மேல்விடை.—மீதலத்தும் அசுரர் இராக்கதரும் ஊன் உண்பர் என்றும் சோதி மணி முடி அமுதாசனர் அதனைவிரும்பார் சுரத்தன்மையினால் பூசுரரைப் போலும், எ-து,—வானுலகத்தும் அசுர ராக்கத பூத பிசாசாதிகளே மாமிச பக்ஷண யோக்கியர். பிரகாசம்பொருந்திய மணி முடிகளைத் தரித்துள்ள தேவர்களாவார் அமுதபக்ஷண யோக்கியர்,

அத் தேவர்கட்கு மாமிசம் நிவேதிக்கவொண்ணாதென்பதற்குப் பிரமாணம் அநுமானம், அஃதெங்ஙனமெனின், வானுலகத்துத் தேவர்கள் ஊன் றின்பதில்லை தேவத்தன்மை யுடையவர்க ளாதலின். எங்கே தேவத்தன்மை யுண்டோ அங்கே ஊன்றின்பதில்லை. இங்ஙனம் பூசு

ரர்போலும் ஆதலின், தேவர்கட்கு மாமிசநிவே தனம் அநாற்பிதமென் றறிவாயாக, எ-று.

(இ-து.) சத்திகள் பரிசன பைசாசங்கட்கு மாமிசம் நிவேதித்தலாற் சரக்கொலைமை முழுதும் நீங்காதென்றும், எவ்விடத்தும் அசுராதிகளுக்கே மாமிசம் அற்பிதமென்றும், தேவப் பிராமணருக்கு மாமிசம் அநாற்பிதமென்றுங் கூறியது. (௰க)

இப்படிக்கூறிய் சைவசித்தாந்தியை நோக்கிப் பின்னும் வாமி கூறுகின்றன்.

நீர் இங்ஙனங் கூறிய அநுமானத்திலே தோஷமுண்டு வியாத்தி யின்மையின். அஃதெங்ஙனமெனின், சபக்கமாகிய பிராமணரிடத்துத் தேவத்தன்மை யுண்டாயினும் புலாலுண்ணுமை நியமமில்லை, பாகத்தின்கட் புசித்தல்காணப்படுதலின், என்றவளவில் உத்தரங் கூறுகின்றூர்.

பூசுரருக் கிழிவிலையா கத்துயிர்கொன்
றருந்தலின்விண் புகுதா ரிற்பர்
கோசமெடுத் துரைநவிற்று சிரியர்சிறூர்க்
கிதமதுபின் கொடுப்பான் முன்ன

ராசுமிகு துயர் விளைத்து மிதமதுவாப்
பொருள்பெறலி னரிய வேத
வோசைமிகு மமருலகை யவர்வதைத்த
சீவனும்பெற் றுய்த லாலே.

யாகத்து உயிர் கொன்று அருந்தலின் பூசுரருக்கு இழிவு இலை விண் புகுதாநிற்பர் எ-து,— பூசுரர் யாகத்தின்கண் சீவகொலைபண்ணிப் புலாலுண்டோர்களாயினும் புலாலுண்டோர்கள் அடையும் பாவத்தினை யடையாமல் அதனால் மிகுந்த புண்ணியராகித் துறக்கலோக மடையாநிற்பர்கள். ஆதலின், அன்னோர் ஒருகாலும் புலாலுண்டதேயில்லை.

மேல்வினா.—பூசுரர் யாகத்தின்கட் சீவகொலை செய்தும் புலாலுண்டும் தாழ்வடையாது சொர்க்கமடைய வேண்டியதென் ?

மேல்விடை.—கோசம்எடுத்து உரை நவிற்று ஆசிரியர் சிறார்க்கு இதமது பின்கொடுப்பான் முன்னர் ஆசு மிகுதுயர் விளைத்தும் அது இதமா பொருள் பெறலின் அவர்வதைத்த சீவனும் அரிய வேத ஓசைமிகும் அமருலகைப்பெற்று உய்தலாலே எ-து,—புத்தகத்தின்க ணுண்டா

கிய சத்தங்களைப் பள்ளியின்கட் சிறுவர்கட்கு ஓதுவிக்கும் உபாத்தியாயரானவர் அன்னோர்க்குப்பின்பு சுகத்தை விளைக்கும்பொருட்டு முன்னர் அநேகங் குற்றமாகத் தோன்றும் துக்கங்களை விளைவித்தும் அவரது மாதாபிதாக்கள் அவற்றினை மிகவும் இதமாகக் கொள்ளுதலின் உபாத்தியாயரும் பொருள்பெற்றுச் சுகமடைதல்போல பூசுரர் யாகத்தின்கட்கொன்ற சீவன் அப்பொழுது துக்கத்தை யடைந்த தாயினும் பின்பு மிகவும் வேதவோசை முழங்குதலையுடைய தெய்வலோகத்தை யெய்திச் சுகமடைதலால் யாகம்புரிந்த பூசுரரும்பரமேசுரனது அருளினாலே வானுலகம் புகுந்து உய்யாநிற்பர்கள், எ-று.

(இ-து.) யாகத்தின்கட் பூசுரர் விதிபுரிதலாற் பாவமில்லையென்று கூறியது. (௰உ)

இப்படிச்சொன்ன சைவசித்தாந்தியைப் பின்னும் வாமிநோக்கி யாகநிமித்தம் இறந்த சீவன் சொர்க்கமடைவது எவ்விதத்தானென்று வினவ மேலுத்தரம் கூறுகின்றார்.

உய்ந்திடுமம் மகத்தவிமுன் பரன்கொளலா
னவ்வூன்றாய் துறலாற் சுத்தி

தந்தமறை மந்திரராற் றழல்விடங்கெட்
டுருவிருக்குந் தன்மைத் தவ்வூ
னிந்தடைவு புரியவுனக் கிருமறைகூ
றுதியற்றற் கியம்பா நிற்கு
மந்தவுரை யிறைமொழியன் றூரணத்துக்
கதுவிருத்த மாகை யாலே.

உயர்ந்திடும் அம் மகத்து அவிமுன் பரன் கொளலான் எ-து,—யாகத்தின்க ணிறந்துள்ள சீவன் சொர்க்க மடையும், அவ்விடத்து ருத்திராவிப்பாகம் முதற்கொடுத்து மற்றுமுள்ள தேவர்கட்கு முறை தவிராது பின்பு அவிப்பாகங் கொடுத்தலின்,

உருத்திராவிப்பாக முதலென்பதற்குப் பிரமாணம். சுந்தரமூர்த்திநாயனார் தேவாரம். "கட்டகாட்டினட மாடுவ ரியாவர்க்குங் காட்சி யுணரார், சுட்ட வெண்ணீ றணிந் தாடுவர் பாடுவர் தூயநெய்யால், வட்டகுண் டத்தி லெரிவளர்த் தோம்பி மறைபயில்வா, ரட்டக்கொண் டுண்ப தறிந்தோமே னமிவர்க் காட்பட்டோமே." என்றுப், பெரியபுராணம். "வெய்யகனற் பதங்கொள்ள வேவுறுமோ வெனுமன்பா, னையுமனத் தி

னிமையினி னையமிக மென்றிடலாற், செய்யும றை வேள்வியோர் முன்புதருந் திருந்தவியி, னெய்யும்வரி சிலையவன்று னிட்டவூ னெனக்கி னிய.'' என்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

மேல்வினா.—நன்றுயிற்று முன்னந் தேவாற் பிதமல்ல புலாலுணவென்று சாதித்தல் வேண் டிப் பிராமணரைத் திட்டாந்தங் கூறினீர். அவ ர்கள் யாகத்தின்கட் புசிக்கின்று சொன்பது கொ ண்டு இங்ஙனந்தேவர்களுக்குந் தேவாதிபராகிய உருத்திரற்கு மாகுமென்றீர். முதல் ஆகாதென் றதேது? இவ்விடத்து ஆகுமென்ற விசேடம் யாது?

மேல்விடை.—அவ்வூன் தூய்து உறலால் எ-து,—யாகத்தின்கணிருந்த மாமிசமும் யாக மல்லாத விடத்திருந்தமாமிசம் போல அசுத்த மாகாமல் சுத்தியடைதலால்.

மேல்வினா.—யாகத்தின்கண் ணிருந்த மாமி சம் யாதினாற் சுத்தியடைந்தது?

மேல்விடை.—சுத்தி தந்தமறை எ-து,—அ து வேதமந்திரத்தாற் சுத்தியடையும்,

மேல்வினு.—அப்படி மந்திரத்தாற் சுத்தியடையிற் புலாலுருமாறி மரக்கறி ரூபம் அடையவேண்டும், அஃதின்மையாற் சுத்தியடைந்ததற்கு அடையாளம் யாது?

மேல்விடை.—மந்திரரால் தழல்விடம்கெட்டு உருஇருக்கும் தன்மைத்து அவ் ஊன் எ-து,—மந்திரவாதிகளினுலே அக்கினி உருவமிருக்கத் தக்கதாகச் சத்தி தம்பனையடைந்ததுபோலவும், மந்திரத்தாற் றடைப்பட்ட எட்டி அலரி முதலிய விடங்களெல்லாம் ஒருவரை மிகக்கொல்லுந் தன்மை கெட்டதுபோலவும், வேள்விக்கணிருந்த புலாலும் மாமிசத் தன்மைகெட்டு நிருமல தன்மை யடையும், அப்படி யாதலின் அது உருத்திராதி தேவார்ப்பிதமாம், அதனுலே அந்த வுடலத்தின்கணிருந்த சீவனுந் திவ்விய போகத்தை அடையும். அப்படிப் பரசிவகிதஞ் சாதித்தலின், வேள்வி முடித்த பூசுரருந் திவ்விய பதவிக் கனுகூலமாகிய சிறப்பினை அடையாநிற்பர்கள்.

ஆகம விதியென்பதற்குப் பிரமாணம். திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனுர் தேவாரம். "பறப்

பைப் படுத்தெங்கும் பசுவேட் டெரியோம்புஞ், சிறப்பர் வாழ்தில்லைச் சிற்றம்பலமேய, பிறப்பில் பெருமானைப் பின்றாழ் சடையானை, மறப்பி லார்கண்டீர் மைய றீர்வாரே" என்றும், திருநாவுக்கரசுநாயனார் தேவாரம். "சிந்தையைத் திகைப்பியாதே செறிவுடை யடிமை செய்ய, வெந்தைநீ யருளிச் செய்யா யாதுநான் செய்வ தென்னே, செந்தியார் வேள்வி யோவாத் தில்லைச்சிற் றம்பலத்தே, யந்தியும் பகலு மாட வடியிணை யலசுங் கொல்லோ." என்றும், சுந்திரமூர்த்தி நாயனார் தேவாரம். "ஒருமேக முகிலாகி யொத்துலகந் தானா யுயர்வனவு நிற்பனவு மூழிகளுந் தானாய்ப், பொருமேவு கடலாகிப் பூதங்க ளைந்தாய்ப் புனைந்தவனைப் புண்ணியனைப் புரிசடையி னானைத், திருமேவு செல்வத்தார் தீமூன்றும் வளர்த்த திருத்தக்க வந்தணர்க ளோதுநக ரெங்குங், கருமேதி செந்தா மரைமேவு கழனிக் கானாட்டு முள்ளூரிற் கண்டுதொழு தேனே." என்றும் மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க.

மேல்வாதியுத்தரம்.—இப்படி நீர்சொன்னது சத்தியம். யாவனொருவனாகினுஞ் சரக்கொலை ப

ண்ணும்பொழுது அவற்றினை மந்திரோபதேசத்தினாலே சுத்திபண்ணி அவற்றினானைத் தேவாற்பிதம் பண்ணுமற் றன்னைக்குறித்துக் கொன்று தின்றுனாயின் அவன் நரகத்தழுந்துவனென்பது உபயமதசித்தமே. ஆதலால், நாமும் மந்திரோபதேசத்தினுற்பசுவைச்சுத்திபண்ணி அதனான் புனிதமாதலின் மாதாவுக்கும் அவளது சமுகத்துள்ள ஈசுராதி தேவதைகளுக்கும் நிவேதனம் பண்ணி அவ்விடத்து இறந்த பசுவை முத்தியடைவித்து நாமுந் தேவியுடைய பிரசாதங் கொள்ளுதலால் அவளுடைய பாதத்தை அடைதலுண்மையாதலின், உம்முடைய வேள்விபோலும் நம்முடைய வாமபூசா சரித்திரம்.

மேல்விடை.—இந்த அடைவு புரிய உனக்கு இருமறை கூறுது எ-து,—நம்முடைய வேள்விபோலப் பசுப்படுத்து வாமபூசை பண்ணலாமென்று உனக்கு வேதவிதியின்மையின் அப்படிச்செய்தல் கூடாது;

மேல்வாதியுத்தரம்.—வேதவிதியில்லாதது கொண்டு நமக்கு ஒருகுறையில்லை. பசுப்படுத்து

மாதாவுக்கு அற்பிதம் பண்ணலாமென்று வாம தந்திர விதிதமுண்டு.

மேல்விடை.—இயற்றற்கு இயம்பாநிற்கும் அந்த உரை இறைமொழி அன்று எ-து,—அப்படி உனக்குச் சத்திபூசை பண்ணலாமென்று கூறிய வாமதந்திரம் ஈசுரவாக்கிய மன்று.

மேல்வினா.—வாமதந்திரம் அநீசுர வாக்கிய மென்பது எதினால்?

மேல்விடை.—ஆரணத்துக்கு அதுவிருத்தம் ஆகையாலே எ-து,—நம்மால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட வேதங்களுக்கு உன்னுடைய வாமதந்திரம் விரோதமா யிருத்தலினெனக்கொள்க, எ-று.

(இ-து.) வேள்விக்கணிறந்தசீவன் சொர்க்கமடையுமென்றும், அங்ஙனம் வாமதந்திரம் வேதவிதி யன்றென்றும், ஆதலின் அந்நூல் ஈசுரவாக்கிய மன்றென்றுங் கூறியது. (௰௩)

இப்படிச்சொன்ன சைவ சித்தாந்தியை
நோக்கி மேல் வாமி கூறுகின்றான்.

உம்முடைய வேதத்துக்கு நம்முடைய வாமதந்திரம் விரோதமாதலின் வாமதந்திரம் அநீசுவர வாக்கியமாவதில்லை. வாமதந்திரத்துக்கு வே

தம் விரோதமாதலின் வேதம் அநீசுவர வாக்கி யமென்று கூறுதலும், அவனைநோக்கி உத்தரங் கூறுகின்றார்.

ஆகியவெக் கலைத்துணிவு மவற்றுளவற்
 றுளதெவற்று மடங்கா தாத
லேகனுரை மறையாதி யியம்புமவற்
 றுளதிழுக்கென் றெவர்க்குஞ் சித்தி
வாகுறவுண் டதைமதியே லருளாணு
 கமவேத வழிவந் தோர்க்குண்
டோகைதரும் பிரமசித்தி யொழிந்தவையு
 மவர்க்கெளிதென் றுளத்துட் டேறே.

ஆகிய எக்கலைத் துணிவும் அவற்றுள் அவற்று உளது எவற்றும் அடங்காது ஆதல் மறையாதி ஏகன் உரை எ-து,—உலகின்கணுள்ள பலசமய நூல்களும் மிருதி புராண கலைஞானதிகளும்வேதாகமத்தின் வழிநூல் சார்புநூல்களாதலானும் அவைகளில் முடிந்தபொருள்களை வேதாகமங்கள் ஒரோவிடத்து எடுத்துக் காட்டுதலானும்வேதாகமத்துட்டுணிபொருள்கள் அவைகளின் அளப்பரிதாய அத்தமாகையினனும் வேதாகமங்களிரண்டுமே ஈசுவரவாக்கியம், அதெப்

படியென்னில், இராசாவின் வாயிற்கணக்கிற் கிராமவழிக் கணக்குகள் அளவிடப்பட்டு அக்கிராமவழிக் கணக்குகளின் இராசாவின் வாயிற் கணக்குகள் அளவிடப்படாமைபோலுமெனக் கொள்க;

(இ-ம்.) சிவஞானசித்தி. "அருமறையாகம முதனூ லனைத்துமுரைக் கையினு லளப்பரிதா மப்பொருளை யரனருளா லணுக்க, டருவர்கள் பின் றனித்தனியே தாமறிந்த வளவிற் றர்க்க மொடுத் தரங்களினுற் சமயஞ்சாதித்து, மிருதி புராணங்கலைகண் மற்று மெல்லா மெய்ந்நூலின் வழிபுடையா மங்கம்வே தாங்களு், சுருதிசிவாகமமொழியச் சொல்லுவதொன்றில்லை சொல்லுவார் தமக்கறையோ சொல்லொணுதே" என்றும் மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க.

மேல்வினு.—எல்லாச் சமயங்களின் முடிபொருளும் வேதாகமத் தடங்குமாயின், எம்முடைய வாமதந்திரத்தை வேதாகமங்கள் சொல்லாவென்றது எப்படி?

மேல்விடை. இயம்பும் அவற்று உளது இழுக்கென்று எ-து,—உன்னுடையவாமதந்திரத்தை

வேதாகமங்கள் சொல்லும், சொல்லுமிடத்துச் செந்நெறியென்று துதியாது கொடுநெறியென்று நிந்திக்கும். அஃதேனெனில், கொலைமை சூழ்தலின்;

(இ-ம்.) திருவள்ளுவர். "நல்லா றெனப்படுவ தியா தெனின் யாதொன்றுங், கொல்லாமை சூழு நெறி." என்றும் மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

மேல்வாதியுத்தரம்.—அப்படி வாமதந்திரங் கொடுநெறியாகில், அந்நெறி நின்றோர்க்குத் தெய்வீகசித்திகள் உண்டாகாமற் போகவேண்டும், நாதாந்திக ளாயினோர் சத்தியை அர்ச்சித்து அவளது கருணையால் அனந்த சித்திகளை யடைந்து உலகின்கண்ணே வந்து விளையாடுதலின், வாமதந்திரம் செந்நெறியே.

மேல்விடை.—எவர்க்கும் சித்தி வாகு உற உண்டு அதை மதியேல் எ-து,—உன்னினு முயர்ந்தோராகி வேதஞ்சொன்ன தருமத்திலே நடக்கும் உட்சமயிகளுக்கும் உன்னோடு சமான பாஷாண்டராகிய வேதத்துக்கு அன்னியராகிய

புறச்சமயிகளுக்கும் உன்னிலுந் தாழ்ந்தோராய் உலகத்தின்கண்ணே துர்த்தேவதை பூதபைசாசாதிகளை அனுசரிப்போர்க்கும் அவரவர் முற்செய்த கன்ம பலத்தினாலே அத்தேவதையை உண்டென்று கருதி வைராக்கியங்களைச் செய்தலினால் அந்தத் தேவதைகள் தங்கள் தங்களுக்குண்டான சத்திக்கிசைய ஒவ்வொரு சித்திகளைக் கொடுக்குமாதலின், உன் சமயத்துக்கு மாத்திரமுண்டாய் மற்றோரிடத்தும் இல்லாவிடினன்றோ, சித்திபிரதானமாக நாட்டவேண்டும்; சர்வரிடத்திலும் உண்டாயிருத்தலின், அவற்றினைக் காரணமாக மதித்து வாதித்தலை விடுவிடு;

மேல்வினா.—சர்வரிடத்திலுஞ் சித்திகளுண்டாகில் எல்லாச் சமயங்களுக்குஞ் சமமேயென்னாது உம்முடைய வேதாகமஞ் சொன்ன தருமத்திலே நடப்பது அதிகமென்று சொல்லுவானேன்?

மேல்விடை.—அருளான் ஆகமவேதவழிவந்தோர்க்கு ஒகைதரும்பிரமசித்திஉண்டென-து,—திருவருள் துணையாக வேதாகம வழியை உன்

ளபடி யறிந்து அடைந்தோர்க்கு யாவரானுங் கிட்டுதற்கரிதாய நித்தியானந்தத்தைக் கொடுப்பதாகிய பரமசிவசித்தி கிடைக்கும்;

(இ-ம்.) சிவஞானசித்தி. "அருளினா லாக மத்தே யறியலா மளவி னாலுந், தெருளலாஞ் சிவனை ஞானச் செய்தியாற் சிந்தை யுள்ளே, மருளெலா நீங்கக் கண்டு வாழலாம் பிறவி மாயா, விருளெலா மிரிக்க லாகு மடியரோ டிருக்கலாமே." என்றும் மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

சுத்தமுத்தி யடைந்தா லொழிந்து யாவனொருவன் அடையும் பதமுத்திகளுந் துன்பமேயல்லா தின்பமில்லை என்பனகுறித்து "ஓகைதரும் பிரமசித்தி" யென்று கூறினானெனக் கொள்க.

(இ-ம்.) திருவள்ளுவர். "தனக்குவமை யில்லா தான்றாள் சேர்ந்தார்க் கல்லான், மனக்கவலை மாற்ற லரிது." என்றும், திருஞான சம்பந்த மூர்த்திநாயனார் தேவாரம். "செல்வநெடுமாடஞ் சென்றுசேணோங்கிச், செல்வமதிதோயச் செல்வமுயர்கின்ற, செல்வர்வாழ்தில்லைச் சிற்றம்பல மேய, செல்வன்கழலேத்துஞ் செல்வஞ்செல்வ

மே" என்றும், திருமந்திரம். ஒழிந்தேன் பிறவி யுறவென்னும் பாசங், கழிந்தேன் கடவுளு நானுமொன்றனே, னழிந்தாங்கினிவரு மாக்கமும் வேண்டேன், செழுஞ்சால்புடைய சிவனைக் கண்டேனே." என்றும், சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் தேவாரம். "விடையின்மேல் வருவானை வேதத்தின் பொருளானை, யடையிலன் புடையானை யாவர்க்கு மறியவொண்ணு, மடையில்வாளைகள் பாயும் வன்பார்த்தான் பனங்காட்டூர்ச், சடையிற்கங்கை தரித்தானைச் சாராதார் சார்வென்னே." என்றும், திருவாசகம். நெறியல்லா நெறிதன்னை நெறியாக நினைவேனைச், சிறுநெறிகள் சேராமே திருவருள்சே ரும்வண்ணங், குறியொன்று மில்லாத கூத்தன்றன் கூத்தையெனக், கறியும்வண்ண மருளியவா றூர்பெறுவா ரச்சோவே." என்றும், சிவதருமோத்தரம். "இம்முறை யமரு மிடுக்க ணெய்துவர், தம்மினு முயர்ந்தவர் பதத்தைத் தாமுன்னி, யெம்முறை யானுமெய் யிடுக்க ணேதுவே, செம்மைய செல்வமே சிவானுபூதியே." என்றும், தத்துவாமிர்தம். "மூவரோமுதன் மொழிந்திடு மிமையவர் பதமுஞ், சாவ

தோடுறு சனனமென் சாகரத் தழுந்தி, மேவு பாதியிற் பட்டுநாண் மிகுதியுற் றழியுந், தேவர் தம்பதந் தீதென மிகவெறுத் தன்னால்.'' என்றும், சொரூபானந்தசித்தி. "ஆதலா னறியுமறிவெலாங் கைவிட் டறிவினுக் கறிவதாய் நின்ற, பேதமில் பிரமமொன்றுமே காண்பான் பெறும் பேரின்பமாய்ப் பிறத்தல், சாதலற் றிருக்கு மகனையோர் வருத்த மின்றியே சாரலா யிருக்க, வாதரித் தறியா ரற்பமே விரும்பி யனந்ததுக்கத்திலே யமைவார்.'' என்றும் மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க, இத்தன்மை யுடையன வேதாகமநெறிகளாதலின், அவைகளே அதிகமென்றதெனக்கொள்க.

மேல்வினு.—ஆனால் உமக்குப் பிரமஞ் சித்திக்குமாயின் அச்சித்தி அப்பிரத்தியக்ஷமே; எமக்கு உண்டாகிய பிரத்தியக்ஷ சித்திகள் உமக்குண்டாகா.

மேல்விடை.—ஒழிந்தவையும் அவர்க்கு எளிது என்று உளத்துள் தேரோ எ-து,—வேதஞ் சொன்ன தருமத்திலே நடந்து பூரணவஸ்து

சித்தியடைந்தோர்க்குக் கைவசமாகாத சித்திகள் உலகத்தின்கண்ணே இல்லை, அஃதெங்ஙனமெனின், பூச்சக்கிர வர்த்தியாகிய ஒருவனுக்கு ஓர்கிராம மணியவிசாரணை இன்மையால், அந்தக் கிராமாதிகாரம் அவனுக்கு உண்டென்றும் இல்லையென்றுஞ் சொல்லவேண்டுவதில்லை; அதுபோலுமெனக்கொள்க,எ-று.

(இ-ம்.) திருவாசகம். "மண்ணினின் மாயை மதித்து வகுத்த மயக்கறு மாகாதே வானவரும் மறி யாமலர்ப் பாதம் வணங்குது மாகாதே, கண்ணிலி கால மனைத்தினும் வந்த கலக்கறு மாகாதே காதல் செயும்மடி யார்மன மின்று களித்திடு மாகாதே, பெண்ணலி யாணென நாமென வந்த பிணக்கறு மாகாதே பேரறி யாதவநேக பவங்கள் பிழைத்தன வாகாதே, யெண்ணிலி யாகிய சித்திகள் வந்தெனை யெய்துவ தாகாதே யென்னை யுடைப்பெரு மானருளீச னெழுந்தரு ளப்பெரிலே." என்றும். பட்டணத்துப் பிள்ளைபாடல்." பொருளுங் குலனும் புகழுந் திறனு, மருளு மறிவு மனைத்து-மொருவர், கருதாவென் பார்க்குங் கறைமிடற்றுய் தொல்லை,

மருதாவென் பார்க்கும் வரும்." என்றும், அனு பவசாரம். "அறமு நல்கிடும் பொருளுட னின்ப மு மருந்தவங் களுநல்குந், துறவுங் கல்வியுந் துணிவொடு நிலைமையுந் தூய்மையு மிகநல்கு, நிறமு நீர்மையு நினைந்தவை முழுவது நிகரில்வீ டதுநல்கு; மறிவ னன்கழ லொழியவங் கவை நினைந் தழிபவ ரறிவென்னே." என்றும் மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க.

(இ-து.) வேதாகமம் ஈசுரவாக்கிய மென்றும், அவற்றின் வழி நடப்பதே செந்நெறியென்றும், பூரணவஸ்து சித்தியேசித்தியென்றுங் கூறியது.

இப்படிச்சொன்ன சித்தாந்தியை நோக்கி மேலும் வாமி கூறுகின்றன்.

உம்முடைய வேதாகமவழிப்படி நடந்துளோர்க்குப் பூரணவஸ்து சித்திக்குமென்று நீர் சொல்லுவதே யொழிந்து நம்முடைய வாமதந்திரானு சாரணைபோல உமக்கு அந்தவஸ்து உடனே பிரசன்ன மாவதில்லை. ஒருவன் கூழேனுங் காடியேனும் பசிக்கு உதவினதே தேவாமுத மென்பதுபோல, உம்முடைய வேதாகம வழிநின்று வஸ்து சித்திக்குமோ சித்தியாதோவென்று பிர

யாசப் படுவதிலும் வாமதந்திரத்திற் சொன்ன படி நின்று சத்தியை ஆராதித்து எளிதிற் சித்தியடைவதே விவேகமென்று கூறுதலும், அவனுக்கு உத்தரங் கூறுகின்றார்.

தேர்ந்திலைகொல் கிழிஞெடு சேர்வதெளி
  துயர்மணியுஞ் சேரக் கிட்டா
சார்ந்திடின்வேண் டியதருமாற் றனைத்தருமெம்
  மிறையுமிவண் டனிற்சார் வாய்ப்பின்
பேர்ந்திடுமெண் கருமிகள்சார் வுன்னதுலோ
  கிதன்மகிழும் பெரியோய் ஞானங்
கூர்ந்தவர்வான் சிறப்பெனினுங் கொலையின்வரு
  மெனிற்கடையாக் கொள்வ ரன்றே.

தேர்ந்திலைகொல் கிழிஞெடு சேர்வது எளிது உயர்மணியுஞ் சேரக்கிட்டா சார்ந்திடின் வேண்டிய தருமால் எம் இறையும் தனைத்தரும் இவண் தனிற் சார்வாய்ப் பின்பேர்ந்திடும் எண் கருமிகள் சார்வு உன்னது எ-து,—இங்ஙனம் கூறிய அவற்றுள்ளும் இதனை நீமிகவும் விசாரியாது கூறினை, அஃதெங்ஙனமெனின் இப்பூமியின்கண் ஒரு புலையனைக்காண்டலும் அவனது நட்புக் கொள்ளுதலும் அரிதல்ல எளிதினாகும், அவனாற்

பெறும்பயனும் புல் விறகு முதலிய கருமமாம்; தேசாதிபதியைச் சிநேகித்தல் ஒருவருக்கும் எளிதிற்கூடாது, அவனது வாயில் மந்திரியாதியோர்களை ஒருவன் அனுசரித்துச் செய்கிற உபசாரத்தளவில் ஏககாலத்தாயினும் அநேக காலத்தாயினும் இராசசமூகங்கிட்டுதல் செய்வன், அப்படி அந்தராஜாவை அடைந்து அவனது சித்தம்வர நடந்தானாகில் அவனைத் தன்போலத் தேசாதிபதி யாக்குவன், அப்படி எம்முடைய கர்த்தாவை யாவனொருவன் கருதிச் சுருதிகுரு சுவானுபவ சித்தமாக அடைந்தானாகில் அவனைத் தன்மயமாக்குவன், அதுவன்றி இவ்வுலகின்கண் ஒருமகத்துவம் போலக்காட்டி அவற்றினால் தமது சரீரத்துக்கு அருந்தல் பொருந்தலையும் கீர்த்தியையும் பிறராலடைந்தும் அச்சரீராந்தியத்து அழிவனவாகிய தம்பனாதி அட்டகன்மங்களை ஒரு பொருளாகக் குறித்த புல்லறிவாளர் அனுசரிக்கும் நெறிகாண் உன்னுடைய வாமதந்திராதி கொடுநெறிகள்;

(இ-ம்.) "வலிதொரு புலையன் றன்மனைக்குயர்ந்தோர் வரினெதிர் தொழுதுபுன் கருமஞ்,

சொலுமுன முடிப்ப னமைச்சரா திகளாற் றுனை தனைப் பலபக லடைந்தோர்க், கலகில்வாழ் வரு ள்வ னெனத்தமை நினைந்தோர்க் கருள்வர்புன் றேவரொண் கருமங், குலவுமீ சனுந்தன் னடிய ராற் றனையே குறுகினர்க் கருளுவன் றனையே."
என்றும் மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

மேல்வினு.—ஆனல் வாமதந்திரத்தை அட்ட கன்மங்களை இச்சித்தோரன்றி மோக்ஷத்தை வேண்டிய ஞானிகள் அனுசரியார்களோ?

மேல்விடை.—உலோகிதன் மகிழும் பெரி யோய் ஞானம் கூர்ந்தவர் வான்சிறப்பு எனினும் கொலையின் வருமெனில் கடைபாக் கொள்வர் அன்றே எ-து,—கொலையாதிகட்கு அஞ்சாமை செய்தலினுலும் சத்திபூசையின்கண் அநேக ஸ்தி ரீசணங்கள் சூழ நடுநாயகமாய்த் தோன்றிக் களித்து விளையாடுதலினுலும் உனக்கொருவர் நிகரில்லையென்றும் நீயே என்னுடைய பிராண சிநேகனென்றும் இதற்குச் சந்தேகமில்லை வலக் கை தாவென்றும் உலகின்கண் மூடருளெல்லாம் முழுமூடனுகிய உலோகாயதனலே மகிழப்பட் டுள்ள பெரியோனே! கூறுதும் கேட்பாயாக,

அருட் ஞானத்தை யுடைய நாதாக்கள் மோக்ஷ மெளிதிற் கிடைப்பதாயினும் ஒருகொலை முன் னிலையாகக் கிடைக்குமாயின் அதனைக்கடையான மோக்ஷமாகக் கைவிடுவராதலின், இங்ஙனம் கொலை முன்னிலையாக மறுமைக்கண் நரகத்தை விளைக்கும் அட்டகன்மங்களைத் தருவதாகிய உன்னுடைய கொடுநெறியை ஒருகாலும் விரும்பார்கள், எ-று.

உலோகாயதன் மகிழும் பெரியோய் என்பதற்குப் பிரமாணம். சிவஞானசித்தி. "வாழவே வல்லை வாமி வலக்கைதா வென் னுயிர்க்குத், தோழனீ யுன்னை யொப்பார் சொல்லிடி னில்லை கண்டாய், கோழைமா னுடர்தீ தென்னுங் கொலைகள வாதி கொண்டே, சூழும்வார் குழலார் மொய்ப்பச் சுடரெனத் தோன்றி னுயே." என்றும் மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க.

கொலையான் வரும் பேற்றைக் கடையாகக் கொள்வரென்பதற்குப் பிரமாணம். திருவள்ளுவர். "நன்றாகு மாக்கம் பெரிதெனினுஞ் சான்றோர்க்குச், கொன்றாகு மாக்கங் கடை." அன்றியும், "அவிசொரிந் தாயிரம்வேட்டலி னென்ற,

னுயிர்செகுத் துண்ணுமை நன்று." என்றும் மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

ஞானிகள் அட்டகன்மநெறியை வேண்டார்க ளென்பதற்குப் பிரமாணம். திருமந்திரம். "வேண்டார்கள் கன்மம் விமலனுக் காட்பட்டோர், வேண்டுவார் கன்ம நல்லிசை யார்ச்சிப்போர், வேண்டார்கள் கன்ம மிகுசிவ யோகிகள், வேண்டார்கள், கன்மம் விழுமியோர்ந் தன்பே." என்றும், புலான் மறுத்தல். "இம்மைப்பயனு மிருநாலுகன்மங்க, டம்முட் குறித்தூன் கொடுபூசித்-தம்மார்க்கஞ், செய்வ தலஞ்சிவஞான வாரிதிசேர்ந், துய்யுமவர்க் காகா வுணர்." என்றும் மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க.

(இ-து.) துர்த்தேவதா பிரசன்ன மெளிதென்றும், அதனுன் வரும்பயன் மிகவுஞ் சிறுமையினையுடைய அட்டகன்மங்க ளென்றும், அதனை அநுசரிப்போர் மிகவும் புல்லறிவுடையோரென்றும், சிவப்பிரசன்ன மிகவும் அருமையுடையதென்றும், அதனுன் வரும்பயன் மோக்ஷமென்றும், அதனை அநுசரிப்போர் மிகவு முயர்ந்த தத்துவஞானிகளென்றுங் கூறியது. (௰௫)

இப்படிக்கூறிய சைவசித்தாந்தியை நோக்கி
மேலும் வாமி கூறுகின்றான்.

நீர் இங்ஙனம் தத்துவஞானிகள் கொலை செய்தலும் புலாலுண்டலுஞ் செய்யாரொன்பது கூடாது. அதேனெனில், உலகத்தின்க ணுண்டாகிய ஞானநூல்களெல்லாம் ஞானிசரித்திரம் அக்கினிக்கொப்பென்று கூறுதலான், அக்கினியின்கண் யாதொரு மலாதிகள் சார்ந்ததாயினுஞ் சுட்டு நீறுக்குதல்போல ஞானியானவனும் யாதொரு புசிப்பு வந்தடைந்த காலையினும் நன்று தீதென்று பாராமற் கொண்டு ஞானக்கினியாற் றகனம் பண்ணிப் போடுவன். ஆதலின், ஞானமில்லாதவரோ புலாலுணவு விடவேண்டும். ஞானிக்கு அஃதில்லை யென்றுரையாகில், அவ்வுரை பழுதென்று மேலுத்தரங் கூறுகின்றார்.

அன்றழற்கொப் பறிஞரொதி ரருவினையைச்
சுடுதலினா லன்றி யாதுந்
தின்றன்மரு ளருளினர்வீட் டமுதுளநீ
ராடியுண்போர் திகழ்தீத் தானைக்
கன்றியெரிக் குதல்விலக்க லிலவூனிற்
சிலவிலக்கிக் கசிந்து நீயோ

றொன்றருந்த லெனையொருவன் றரவுணினான்
கொலைதடுத்தாண் டுரைத்திடாயால்.

அன்று அழற்கு ஒப்பு அறிஞர் எதிர் அருவினையை சுடுதலினால் எ-து,—அக்கினிக்குச் சமானம் ஞானியென்பது ஒக்கும் அதுகொண்டு நீ கூறியது அருத்தமன்று மற்றெங்ஙன மெனின், ஞானியானவன் சஞ்சித கர்மத்தைக் குருகடாக்ஷத்தாற் போக்கிப் பிராரத்த கன்மத்தை எடுத்த உடலின் கண்ணே அனுபவித்துத் தொலைத்து மேலுமொரு சனனத்துக்கு ஏதுவாகவரும் ஆகாமிய கர்மத்தைத் தற்போதமிறந்தவிடத்து உண்டாகிய ஞானக்கினியாற் சுடுதலின் அக்கினிக்கொப்பென்பார்.

(இ-து.) சிவப்பிரகாசம். "எல்லையில் பிறவி நல்கு மிருவினை யெரிசேர் வித்தி, னொல்லையி னகலு மென்ற வுடற்பழ வினைக ளூட்டுந், தொல்லையில் வருதல் போலத் தோன்றிரு வினைக ளுண்டே, லல்லொளி புரையு ஞானத் தழலுற வழிந்துபோமே." என்றும் மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

அன்றி யாதும் தின்றல் மருள் எ-து,—அல்லது யாதொருபதார்த்தமுந் தள்ளாது புசிப்பான் ஞானி யென்னுமிடத்து ஒருவர் மலாதிகளையிடினும் தள்ளாது புசித்தல் வேண்டும், அப்படிப் புசித்ததனற் குற்றம் யாதெனின், அங்ஙனஞ் செய்தல் மிகுதியு மறியாமையினைத் தருவதாகிய பைத்திய மென்னப் படுமாதலின் அறிவுடையோர்க்கு அறியாமை கூறுதல் மிகவும் பழுது, ஞானியானவன் யாரெனின்;

அருளினர் உளநீர் ஆடிவீட்டு அமுது உண்போர் எ-து,—ஞானிகளெனப்படுவோர் அந்தக் கரணம் புறக்கரண மடக்குதல் ஒருவழிப் படுதல் பொறை திடம் ஞானமடைதல் சத்தியங் கூறுதல் இன்சொற்கூறுதல் தானஞ் செய்தல்உயிர்கட் கிதஞ்செய்தல் ஆதியான மானத தீர்த்தமாடி முத்தியாகிய அமுதினை உண்டிருப்போரெனக் கொள்க;

(இ-ப்.) காசிகாண்டம். ”சத்தியந் தானஞ் சமதம மின்சொற் சாற்றுத லொருவழிப் படுதல், புத்தியே முதல கரணமோர் நான்கு மடக்குதல்

புலன்கள்போம் வழியி, னுய்த்திடா தமைத்தல் பொறைதிட ஞான முயுர்க்கெலாந் தண்ணளி புரித, லித்திற மனைத்து மானத தீர்த்த மென வெடுத் தியம்பினர் மேலோர்." அன்றியும், "உரைப்பரு மானத தீர்த்த மோதிடற், சுருக் கமின் ஞானநீர் தோய்தன் மற்றது, விருப்பொ டு வெறிப்பென விளம்பப் பட்டதோர், கருப்பு குத் திடுமலங் கழுவு மென்பவே." என்றும், மெய்மொழிச் சரிதை. "சத்திய முரைக்க லுளுஞ் சகலபல் லுயிர்கட் கெல்லா, நித்தலு மிதமே செய்ய நினைப்பது சிவத்தை யென்று, மத்தன் வேதாகமத்தி னருளிய பொருளிம் மூன்று, மெத்திறச் சமயத் தோர்க்கு மெம்மதங் களுக்கு மிட்டம்." என்றும் "உடுப்பது சீல முணவுவீட் டமுத முவப்பது ஞானமா மடந்தை, கொடுப்பது மருளைக் கொள்வது மறத்தை யிருப்பது மருந்தவக் குகையாம், விடுப்பது குற்றந் தொடுப்பது சாந்தம் வெல்வதுந் தம்மைமெய்க் குரவ, னடித்தல மலரே முடிப்பது பிறப்பை யறுப்பவர்க் கருந்தொழி லிவையே." என்றும் மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

இத்தன்மை யுடையோர் ஞானியென்றமை யான் இதற்கு விரோதமாகிய கொலை புலாலுண வுமுதலாகிய துர்க்கருமங்களை ஆசை மிகுதியாற்கொண்டு அந்நெறியேசெந்நெறியென்று நாட்டுவோர் அஞ்ஞானிகளென்பதுமாயிற்று,

(இ-ம்.) சிவதருமோத்தரம். "பண்ணுன் பரம சிவஞானி பாவ விதமும் பயிற்றிடினு, முண்ணுன் போக மெனப்பனுவ லுரைக்கு மதனை லொருதலையே, நண்ணோர் துயர மெனப்பெரியோர் தவையுமியற்றி நசையாலே, மண்ணோரவல மாசுரையை மாற்றி யிடவேவல்லாரார்." என்றும், சிவஞானதீபம். "நிலையுறுதி யாசார மொழுக்கஞ் சில நிறையறிவு கருணை தவ நெறிநி லாமற், கொலைகளவு கட்காம முதலாவுள்ள கொடும்பாவ மேதவமாக்கொள்ளுந் தீயோ, ருலகிலருஞ் சிவனருணூ லோதலாகா தோதினுமங்கவருரைகொள்ளொணுது நீலம், புலையர்மரு விடுக்தெருவிற் பொல்லாக் கும்பி பொருந்தியிடுங் குழியதனுட் பூத்த தாமே." என்றும், "ஞானவா ரமுதச் சுவையினைச் செவியா னலம்பெறக் கேட்டவப் பொழுதே, யானகா ரியமு மாகுகா

ரியமு மாயலாக் கடவகா ரியமுங், கானனீ ரா யே கழிதருமென்றாற் களிதர வமுதமே யுண்ட, ஞானிதா னழியும் விடயமே விடுமோ நண்ணி டின் ஞானியன் றவனே." என்றும், அருட்பிர காசம். "வேதத்தி லாகமத் திற்புக றாய விதித வறார், கோதுற் றிடினுந் தமதற் றிருப்பர்கள் கொள்கையன்றித், தீதைத்தினமுனைப் போலும் புரிந்தது செந்நெறியா, வாதிப்ப ரோகெடு வாய் சிவ ஞானவ்வைகை வந்தவரே." என்றும், "நிலை யாம் புலமைகொள் வள்ளுவர் மூலர் நிகழ்த்து சைவத், தலையாய மூவர் திருவாத வூரர் தருதமி ழு, ளிலையாக மாதியுங் கூறு வுனக்கிவ் விருநில மேற், கொலையாதி ஞானி பணலாமென் றுரெ வர் கூறுகவே." என்றும், மற்றும் வருவனவற் றுற்காண்க.

இதுவன்றி, நீ அக்கினிக்கொப்பென்ற சொற் கு இன்னமொரு தோஷமுண்டு கூறுதும்.

திகழ் தீ தானுய்க் கன்றி எரிக்குதல் விலக்கல் இல ஊனிற் சிலவிலக்கிக் கசிந்து நீ ஒரொன்று அருந்தல் எனை எ-து,—பிரகாசமாகிய அக்கினி யானது ஒரொரு முன்னிலையாக ஒன்றினைச் சுடு

வதன்றித் தனது சுதந்தரத்தாற்பற்றி ஒன்றினை யுஞ் சுடாது பரேச்சையாற் சுடும்பொழுதும் ஒ ரொருபதார்த்தங்களை இச்சித்துச் சுட்டும் வெ றுத்துத் தள்ளியும் விடாது அந்நெருப்பினை நீபு லானுண்டலினால் உனக்கொப்புக்கூறினையாயில் பன்றி மாமிசம்போல நாய் கழுதை முதலியவற் றின் மாமிசத்தையும், உடும்பு மாமிசம்போல ஓணன் மாமிசத்தையும் சமமாகக்கண்டு புசித் தல் வேண்டும், அதுவன்றி அன்னபானாதிகளில் ஈ எறும்பு பாச்சை கரப்பான் முதலியவற்றின் ஒன்று வீழ்ந்திருப்பக் காணினும் மிகவும்அரோ சக முடையனாய் உண்ட சோற்றையுங் கான்றி டக் கண்டேம். அதனானும், ஒரொரு மாமிசத் தை இச்சித்துப் புசித்தலினானும், அக்கினிக்கொ ப்பென்றல் கூடாது.

சில பதார்த்தத்தில் அரோசகமடைவனென் பதற்குப் பிரமாணம். "உண்டிடுஞ் சோற்றினூ டே யோர்மயிரெறும்பி யாதுங், கண்டுமுன் ப ருந்திலாய்முன் பயின்றதுங் கான்றிட்டாயான், மண்டனிற் பன்றி யாதி மலத்தைமுன் பழக்கத் தானுட், கொண்டிட விரும்பு மாறென் கூறுதி

யறிவி லாதோய்.'' அன்றியும், "ஊறுகா யாதி தன்னி னுதித்ததோர் புழுக்கண் டாயேல், வேறவே வீசிச் சிந்தை மெய்மிகக் குலைந்துற் றுயா, ஞறுமூன் புழுத்த தேனு நனிமிக விரும்பியுள்ளங், தேறிநீ யுண்ட வாறென் செப்புதி தெளிவிலாதோய்.'' அன்றியும், "தகருன தெதிரோ சித்தத் தான்றெறித் திட்ட கோழை, புகலுமுன் மீதிற் றுக்கப் பொருதுளங் குலைந்துற் றுயாற், பகர்தரு மவ்ற்றி னூனைப் பற்றிய மூளை யோடு, மகமகிழ்ந் தயின்ற வாறென் னறைகுதி யறிவிலாதோய." என்றும் மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

'பிழையுறுதல் சிறிது' என்பது தொட்டு 'நீயோரொன்றருந்தலென்னை' யென்பது காறும் சத்தி பூசைக்கு மாமிசம் நிவேதிக்கலா மென்ற வாமிலைய மறுத்து, சத்தியாதி தேவதைகளுக்கு மாமிச நிவேதனம் யோக்கியமன் றென்றும், வேள்வி செய்தல் வேதவிதியென்றும், வேதாகமம் ஈசுரவாக்கிய மென்றும், பரமமுத்தியால் இன்பமுண்டென்றும், அட்ட கன்மத்தாற் றுன்பமுண்டென்றும், தன்னுயிர்போல மன்னுயிர்க்கு

இரங்கு மருளுடையோரே ஞானிகளென்றுஞ் சாதித்தது.

இப்படி வாமியைமறுத்த வேலையில், அவணிருந்த பௌத்தன் சைவசித்தாந்தியை நோக்கிக் கூறுகின்றான்.

இங்ஙனம் வாமியை நீர் மறுத்தது உபயமத சித்தாந்தமே, அஃதெங்ஙனமெனின், வாமியானவன் புலாலிச்சையினால் ஒன்றைக்கொன்றருந்துதலின், அவனது சரித்திரத்தாற் புண்ணியமேயில்லை. ஒரு ஞானியானவன் தானாக ஒன்றையுங் கொன்றருந்த வொண்ணாது, வேறொருவன் ஒன்றினைக் கொன்று அதினூனை யூட்டினானாகில், வாங்கிப் புசிக்கலாம்; அஃதெப்படியெனில், ஒருவன் தண்ணீர்ப் பந்தல் வைத்தால் அந்தப் புண்ணியம் தண்ணீர்ப் பந்தல் வைத்தவனை யடைதலும் தண்ணீர் குடித்தவனுக்குத் தாகம் நீங்குதலுமன்றிப் புண்ணியம் இவனுக்கில்லாததுபோல, ஒரு சீவனைக் கொன்றவனுக்குத் தோஷமன்றித் தின்றவனுக்குத் தோஷமில்லையென்று கூறுதலும், அவனை மறுத்து மேலுத்தரங் கூறுகின்றார்.

மேல்விடை.—ஒருவன் ஊன் தர உணின் கொலைதடுத்து ஆண்டு உரைத்திடாயால் எ-து,—ஒருவன் ஒரு சீவனைக்கொன்று அந்த மாமிசத்தையுனக்குப் புசிப்பிக்க நீ புசித்தாயாகில், உன்னையும் அந்தப்பாவம் விடாது; அதேனெனில், நீ மாமிச பக்ஷணியாதலின் உன்னுடைய மனசு சீவகொலையையே இச்சித்திருக்கும், அதனால் ஒருவன் கொன்றிடு மிடத்து இது தோஷமென்று விதித்துவிலக்கினால் உனக்கு அந்த மாமிசத்தை ஊட்டானென்பது குறித்துத் தோஷமென்று விலக்கா யாதலானும், கொலையையிச்சித்ததோஷம் மாமிசபக்ஷணதோஷம் கொலைதடுத்துப் பகர்கிலாததோஷம் இம்மூன்று தோஷமும் உனக்கு உண்டா மாதலின் எனக்கொள்க, எ-று.

(இ-ம்.) சிவதருமோத்தரம். "உண்ண வூனை விரும்பி யுயிர்க்கொலை, யெண்ணு வான்கொலை கண்டிரங் கான்கொலை, பண்ணு வாரைத் தடுத்துப் பகர்கிலா, னண்ணுவானிவ ரோடெனு நால்வரும்." என்றும், இதிகாசம், "கொன்றான் கொலச்சொன்னான் கூசவறுத் தானட்டான், தின்றான் வி

லக்கிடான் சென்றேன்று - கொன்றவனக், குட்டவங்க ளிட்டெரிக்க வெந்துகொடுவெந்நரகிற், பட்டழுன்று வீழ்வார்பதைத்து.'' என்றும் மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

(இ-து.) ஆகாமியத்தைச் சுடுதலினுல் ஞானி அக்கினிக் கொப்பென்றும், மாமிச பக்ஷணி இராகத்துவேஷ முடையவனுகையால் அக்கினிக் கொப்பல்ல னென்றும், ஒருவர் கொன்றிடத்தின்ருனெனினும் பாவமுண்டென்றுங் கூறியது.

இப்படிக்கூறிய சைவசித்தாந்தியை நோக்கி
மேலும் பௌத்தரில் ஏகதேசி
கூறுகின்றன்.

இங்ஙனம் அந்தப் பௌத்தன் கூறிய உரைபழுது; அஃதேனெனில், ஒருவன் கொன்றிடத்தின்று கொலைதடுத்துப் பகராமையால், யாவனெருவன் சீவகொலை கண்டவிடத்து இதுதோஷமென்று தடுக்கவும், அவன் அது கேளாமல், வந்த தோஷம் எனக்கு வரட்டும் நீருண்ணுமென்று ஊட்டினுற் புசிக்கலாம். நமக்கு அப்பொழுது தோஷமில்லை யென்று கூறுதலும், அதற்குஉத்தரங் கூறுகின்றுர்.

உரைத்துமுறு பயங்கொலைசெ யொருவனைச்
சார்ந் தவற்குநர குளமண் ணுள்வோ
னிருத்தறையிற்பொருடிருடே லெனக்கவர்வோ
னெடுந்தமர் வீய்ந் திடலிற் றுணாய்
மரித்திடினு மகத்தல தூன் றினலருளன்
மையிற்றுயர்பின் மறலி தூத
ரருத்தன் மெயிக் கலியின்மருந் துயிருயுங்கண்
டிதியிவற்றா னருந்த றீதே.

உரைத்தும் பயம் உறு கொலைசெய் ஒருவனை சார்ந்தவற்கு நரகு உள மண்ணுள்வோன் இருத்து அறையில்பொருள் திருடேல்எனக்கவர்வோனெடும் தமர் வீய்ந்திடலில் எ-து,—கொலை தீதென்று சொல்லியும் அச்சமடையாது அதனைச் செய்யும் ஒருவனை வேறொருவன் கூடியிருந்து அவனுடைய அன்னபானாதிகளை உட்கொண்டானாகில் உட்கொண்டவனும் அவனடையும் நரகமடைவன், அஃதெங்ஙன மெனின், ஒருவன் இராசாவினது களஞ்சியத்திற் றிருடும்போது அவனது சிநேகரா யிருந்துள்ளவர்கள் அவனை நோக்கி இராசாவினது களஞ்சியத்திற் றிருடுதல் மகா கெடுதி அது செய்ய வொண்ணா தென்றவி

டத்து, கேடு வந்தால் நான் அனுபவிக்கிறேன் உங்களுக் கென்ன நீங்கள் என் வீட்டி லிருந்து சுகமாகஉண்டுகொண்டிருங்களென்றால், அவன் வார்த்தையை நம்பி யிருந்தவர்களும் அவனோடு மரணம் அடைதல் போலுமெனக் கொள்க.

இப்படிச்சொன்ன சைவசித்தாந்தியை நோக்கிப் பௌத்தரிற்பின்னு மொருவன் கூறுகின்றான். இங்ஙனம் இவர்கள் கொன்று தின்னலாமென்னுமதுவும் பாவம்; ஒருவன் கொன்றிடத் தின்னலா மென்னு மதுவும் பாவம்; கொன்றிடுமளவிற் கொலைதடுத்துக்கூறிப்பின்பு தின்னலா மென்னு மதுவும் பாவம், யாவனாயினும் பிறன் கொலையினா லிறந்த சீவனது ஊனைத் தின்னானாகில். "கொன்றார்பாவந் தின்றார்க்கு முண்டு" என்று கூறிய உலகவழக்க வுண்மையால் இவனுக்குத்தோஷ முண்டென்பது நிச்சயம். இவையன்றித் தன்னியல்பாய் மாய்ந்த சீவன்தான் மண்ணினை மரத்தினை யொக்கும். அவற்றினைப் புசித்தானாகிற் பாவமில்லை.

மேல்விடை.—தானாய் மரித்திடினும் மகத்தலது ஊண் தினல் அருளன்மையில் பின்மறலி

தூதர் துயர் அருத்தல் மெய் எ-து,—தன்னியல்பாய் மாய்ந்த சீவனது ஊனாயினும் யாக மல்லாவிடத்து ஊனருந்துதலெல்லாம் உயிர்களிடத்து அருளல்லாதபடியினாலே, ஊனினை யுண்டுவந்தோன் அவற்றினை திச்சையால் மற்றொரு சீவனுக்கு மரணம் வந்தவிடத்தும் இரங்காது சந்தோஷத்தை யடைவனாதலின் அதுவுங் கொலையே ஆதலின், எவ்விதத்தாயினும் புலாலுண்டோர் நரகத்தின்கண் யமதண்டமடைதலே சத்தியம்,

(இ-ம்) திருவள்ளுவர். "படைகொண்டார் நெஞ்சம்போ னன்றாக்கா தொன்ற, னுடல்சுவை யுண்டார் மனம்." அன்றியும், "பொருளாட்சி போற்றாதார்க் கில்லை யருளாட்சி, யாங்கில்லை யூன்றின் பவர்க்கு." அன்றியும், "செயிரிற் றலைப்பிரிந்த காட்சியா ருண்ணா, ருயிரிற் றலைப் பிரிந்த வூன்." அன்றியும், "உண்ணாமை யுள்ள துயிர்நிலை யூனுண்ண, வண்ணாத்தல் செய்யா தளறு." என்றும், திருமந்திரம். "பொல்லாப் புலாலை நுகரும் புலையரை, யெல்லாருங் காண வியமன்றன் றூதுவர், செல்லாகப் பற்றித் தீ

வாய் நரகிடை, மல்லாக்கத் தள்ளி மறித்துவைப் பாரே." என்றும், இதிகாசம், "இட்ட விரையாசையா லெய்தியமீன் றூண்டில்வாய்ப், பட்டதென நாவிரசம் பார்த்துலகர்-கெட்ட, விருளா ருலகத்தி லெய்துவர்க ளென்று, ரருளாரு நெஞ்சத் தவர்." என்றும் மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

எவ்விதத்தும் ஊன் றின்றால் நரகமென்பதனுல், பிராண ஆனிவரினும் விஷம்போலக் கண்டு நீங்க வேண்டுமென்ப தாயிற்று. மற்றொருவர் தண்டனையான்வந்து கூடினும், விஷமுண்டவன் மாற்றவிழ்தந் தேடுதல்போல் உடனேபரிகாரஞ் செய்ய வேண்டுமென்ப தாயிற்று. இத்தன்மையாதலின், ஊனுண்ணார்க்கு ஊட்டுதலும் மகாபாவமென்பதாயிற்று.

(இ-ப்.) "கொன்றி லாரைக் கொலச்சொலிக் கூறினர், தின்றி லாரைத் தினச்சொலித் தெண்டித்தார், பன்றி யாய்ப்படி யிற்பிறந் தேழ்நரகொன்று வாரர னூணையி துண்மையே." அன்றியும், "கொலையஞ் சாதொரு வற்கஞ்சிக் கொன்றுளோர், சிலர்சொல் லஞ்சிப் புலாலினைத் தின்

றுளோர், நிலைய தாய்நர கத்திடை நிற்பரொன், றலகி னூன்மறை யாகம மோதுமே." என்றும் மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க.

இப்படிச் சமயிகளுக்கு உத்தரங்கூறி மறுத்த காலையில், கற்றறிமூடனாகிய ஒரு லௌகிகன் சித்தாந்தியைநோக்கிநீரிங்ஙனங் கூறியவற்றுள் வேள்விமாத்திரம் விதிதமாய்க் காட்டி மற்றெவ்விடத்தும் புலாலுண்ட பாவமென்று கூறினீர், அது கூடாது; அவ்வேள்விபோலத் திதி செய்யுமிடம், மருந் துண்ணுமிடம், பிராணனுய்யுமிடம் இவைகளினும் புலாலுண்ண விதியுண்டென்றும் வேதாகமநூலி னிருத்தலின்.

மேல்விடை.—இக்கலியின் மருந்து உயிர் உயுங்கண் திதி இவற்று ஊண் அருந்தல் தீதே எ-து,—வேள்விபோலத் திதியாதிகள் சாத்திர விதிதமாயினும், இக் கலியுகத்தில் மருந்தில் உயி ருய்யுமிடத்தில் திதியில் புலாலுண்ண வொண்ணாதென்று புராதன விதிதமாய்நடந்து வருதலின் அவற்றினைச் செய்தலுங் குற்றமென் றறிவாயாக.

(இ-ம்.) அருட்பிரகாசம். "மருந்திற் றிதியி னுயிருய்யும் வாயின் மகமதனி, னருந்தற் கியல்

ப தெனினுங் கிருதுவி னன்றியுளம், பொருந் திப் புலானுண்ப ரோகவி யூடறம் பூண்டிமை யோர், விருந்திற் சிறந்தமு தூட்டிப்பொன் னுட் டுற வேண்டினரோ." என்றும், காசிகாண்டம். "அருமகத் தன்றி யூன்சுவைத் துடலம் வீக்கு வோ னதற்குடன் படுவோன், கருவியிற் குறை த்தோன் பகர்ந்துளோன் கொணர்ந்தோன் வி யந்துளோன் கடிகெனவேவுந், திருவிலி யதனை யட்டவ னிவர்க ளெண்மருந் தீநரகடைவர், பரி வி னூன் விடுத்தோர் நாடொறும் புரவிமகம்புரி பலன்பெறுகுவரால்." அன்றியும், "குழைமுகந் தூங்குஞ் செம்மணிப் பசும்பொற் குண்டல வே தியர்களூ, மழன்முகத் தாற்று மருமகத் தன் றிச் செந்தசை யருந்துந ரில்லை, விழைவொடும் பயந்தோர்ப் பழிச்சிடா ரில்லை வெங்கவ ருடுந ரில்லை, கழிபெருங் குணத்துக் குரவனைப் பிழை ப்போ ரரும்பொருள் கவருந ரில்லை." என்றும் மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

(இ-து.) கொலைஞரைச் சிநேகித்தலும் பாவ மென்றும், எந்த விதத்தினும் மாமிச பக்ஷண ம் நரகமே விளைக்கு மென்றும், விதியுண்டாயி

னும் கலியுகத்தின்கண் யாகத்தன்றி மற்றேரிடத்தினும் புலாலுண்ணவொண்ணுதென்றுங், கூறியது.

இப்படிக் கூறிய சைவசித்தாந்தியை நோக்கிப்
பின்னுங் கற்றறிமூடன் கூறுகின்றன்.

யாகாதி நானிடத்தினும் புலாலுண்ணலாமென்று விதியிருக்க, யாகத்துண்ணலாமென்றும் மற்றிடத்தாகாதென்றுங் கலியுகத்தைக் குறித்துப் புராதன விதிதமென்றும் தள்ளுதல் பழுதென்றவளவில், அவனை நோக்கி மேலுத்தரங் கூறுகின்றார்.

அருந்தனயன் றனைமனைதோள் பிறர்க்கீந்தும்
பெறுவதழ கக்கா லிக்காற்
பொருந்துமதோ விக்கலியி லுணர்ந்தன்றே
தமதாசாற் பூசித் தன்னேன்
றிருந்துமனை பதங்கையாற் றீண்டாதர்ச்
சனைநாளுஞ் செய்தார் மைதீ
ரிருந்தவரு நீமலத்தை மலத்துளமென்
றுணினுனுக் கிடுதி யூனே.

அக்கால் மனைதோள் பிறர்க்கு ஈந்தும் அரும் தனயன் றனைப் பெறுவது அழகு இக்கால் பொருந்துமதோ எ-து,—கலியுகத்தைக் குறிக்க

வொண்ணாது எந்தக்காலத்தாயினும் விதியிருந்தபடி செய்யலாமென்று நீசொல்லுவையாகில், யாவனாயினும் பிதிர்கருமஞ் செய்யும் பொருட்டுப் புத்திரரைப் பெறானாயில் நற்கதியில்லை யாதலில் புத்திரரில்லாதசெல்வஞ் செல்வமே யல்லவென்று நூல்களெல்லாங் கூறுதலின், தனக்குப் புத்திரோற்பத்தி யில்லாதவிடத்துத் தன்னுடைய ஸ்திரீயைப் பிறருடன்கூட்டியும் புத்திரரைப் பெறலாமென்றும் பொருள் கொடுத்தலினானும், தத்தங் கவர்தலினானும், ஒருவர் மகவெனப் புகுதலினானும், தனயர் சேயிருத்தலினானும், தன்னால் ஒருவனாவி யுய்தலினானுங் கிடைத்த புத்திரரும் தனக்குப் புத்திரரேயென்றுங் கூறிய எழுவகைப்புத்திரரில் தன்னுடைய ஸ்திரீவயிற்றிற் பிறந்த புத்திரரே விசேஷமாதலில் தன்னுடைய ஸ்திரீயைப் பிறரோடு கூட்டியும் புத்திரரைப் பெற்று வாழுதல் கலியுக மல்லாத யுகங்களுக் கெல்லா மிகச்சிறப்பாக வழங்கும் அந்தவிதி உனக்கு இந்தக் கலியுகத்திற் செய்யக் கூடுமோ? கூடாது ஆதலிற் காலத்துக் கேற்ற விதி நடக்கவேண்டு மெனக்கொள்க.

(இ-ம்.) காசிகாண்டம். "எத்திரு வுடையரே னு மின்கனி மழலைச் செவ்வாய்ப், புத்திர னிலாதோ ரொன்றும் பொறியில ராய வற்ருன், மெய்த்தவம் புரிந்து மைந்தர்ப் பெறுவதே விழைவர் யாரு, முத்தநன் மகவு மோரேழ் பான்மையா வுரைப்பர் மேலோர்." அன்றியும், "மனைவி தன் கொழுநற் கீன்ருேன் மற்றவ னருளினுலே, யனையவ ளயலார்க் கீன்ருே னரும்பொருள் கொடுத்துக் கொண்டோ, னினிதுறு தத்த மைந்தன் மகவெனப் புகுந்த மைந்தன், றனயர்சேய் தன்னு லாவி யுய்ந்தவன் றனய ராவார்." என்றும், பிரமோத்தரகாண்டம். "காவலன் றனக்குப் பின்னோர் கான்முளை யில்லையென்று, பூவல யத்தினுள்ளோர் புகல்வதும் பொருந்தார் வீறும், யாவையு முணர்ந்த நீதி வசிட்டனங் கியல்பினுய்ந்து, பாவருந் துயரந் தீர்க்கும் படிநினைந் தினைய செய்தான்." அன்றியும், "அருந்ததி யனைய கற்பின் மதை யந்தி யணங்க ளுடோள், பொருந்தியின் கலவி துய்த்தோர் புதல்வனைத் தந்து தீரா, விருந்துய ருலகந் தீர வியற்றினுன் முனிவ னிப்பாற், பெருந்தகை தவஞ்செய்வானைப் பேய்

மக ளொருத்தி பற்றி.'' என்றும் மற்றும் வரு வனவற்றுற் காண்க.

பின்னுங் கற்றறி மூடனை நோக்கிக் காலகர் மம் நடக்கவேண்டு மென்பதற்கு வலியுறுத்திக் கூறுகின்றார்.

மேல்விடை.—இக்கலி ஈடு உணர்ந்தன்றோ த மது ஆசாற் பூசித்து அன்னோன் திருந்து மனை பதம் கையால் தீண்டாது அர்ச்சனை நாளுஞ் செய்தார் மைதீர் இருந்தவரும் எ-து,—இக்கலி யுகத்தினது வலியினை உணர்ந்தன்றோ தம்மு டைய ஆசாரியனை விதிமுறையே முன்பு அர்ச் சித்துப் பின் அவரது தேவியை அர்ச்சிக்கு மி டத்து அவளது பாதகமலங்களை கையினற் றீண் டாது அணுகி நின்று மலர்தூவி நாடோறும் அர்ச்சிக்கவுஞ் செய்தனர் மயக்கந்தீர்ந்த பெரி யோர்களு மெனக்கொள்க.

(இ-ம்.) சைவசமயநெறி. "ஆசான் மனையை யடிதீண்டா தர்ச்சிக்க, வாசார் மலரான் மதித் து." அன்றியும், "அந்தயுகந் தோறுமடி தீண்டி யருச் சிக்கைதகு, மிந்தக் கலியுகத்தே யாது." என்றும் மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க.

இப்படிக்கூறிய சைவசித்தாந்தியை நோக்கிக் கல்லாத மூடனாகிய லௌகிக னொருவன் எழுந்து நின்று அங்ஙன மிருந்த சபையை யெல்லாங் கையமர்த்தி ஒன்று சொல்லுகின்றான். உன்னுடைய வீண்சாஸ்திரங்க ளெல்லா வற்றையும் புறத்திலே போட்டுவிடு நான் ஒருபேச்சுச் சொல்லுகிறேன்கேள்; அஃதேதென்றால், உடம்பிலேயிருக்கிற மாமிசத்தை யெல்லாம் உதிர்த்துப்போட்டு எலும்புமாத்திரம் இருந்தா லல்லோ மாமிசம் விட்டதற்கு அடையாளம்; நீ ஆயிரந்தான் சொன்னாலும் மாமிசந் தேகத்திலே இருக்கும் வரையும் மாமிசம் விட்டே னென்கிறதே பொய்; மனுஷராய்ப் பிறந்தவர்க ளெல்லாரும் விழுசுவருக்கு மண்போடுதல்போல மாமிசதேகத்துக்கு மாமிசமே தின்னவேண்டும்; உன்பேச்சை மெய்யென்று கேட்டு மாமிசத்தை விட்டவன் கெட்டுப்போவான்; பிழைக்கிறவன் ஒருக்காலுங் கேட்கவேயொண்ணாது; என்றளவில், அவனை நோக்கிக் கைகொட்டிச் சிரித்து மேலுத்தரங் கூறுகின்றார்.

மேல்விடை.—நீ மலத்து உளமென்று மலத்தை உணின் ஊனுக்கு ஊன் இடுதி எ-து,—நீ சொன்னது நல்லதுதான் மாமிசதேகத்துக்கு மாமிசமே போடவேண்டுமென்ற நீ இதுமாத்திரஞ் செய்யாமலிருந்தது குற்றம்; அஃதேதென்று கேட்பாயாகில், சொல்லுகிறோம், மலத்தை வயிற்றில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறா யல்லாமல் அத்தைவிட்டு நீங்கியிருந்த விடந்தானில்லையே; அப்படி யிருக்கப் பசிவந்த நேரத்தில் மலத்துக்கு மலமே யிடவேண்டுமென்று பிறருடைய மலத்தைப் பக்ஷணம் பண்ணுமலிருப்பதேன்? அதுவன்றி, மலம்விட்ட நேரங்களிலும் அருவருத்துக் கால்கை சுத்தி பண்ணுவதேன்? இப்படிச் செய்யாம லிருக்கிற நீ மாமிசத்துக்கு மாமிசமிடவேண்டுமென்பது கூடாது, எ-று.

(இ-ம்.) திருவள்ளுவர். "தன்னூன் பெருக்கற்குத் தான்பிறிது னுண்பா, னெங்ஙன மாளுமருள்." என்றும், காசிகாண்டம். "புழுவுந் தசையும் வெண்ணிணமும் பொதிந்த குரம்பை வீக்குதற்குக், கழியூ னுகர்ந்தோர் கொடுநரகிற் கற்ப காலங் கிடந் தழுந்தி, விழைவின் முன்ன

ர்த் தா நுகர்ந்த விலங்கு மவர்தம் மெய்த்தசை யை, யழிவெம் பசியாற்பறித்தருந்து மென்னும் பான்மை யறிந்தேயோ.'' என்றும் மற்றும் வரு வனவற்றுற் காண்க.

இங்ஙனம் லௌகிகருக் கெல்லாம் தூல வுத்தி யாகச்சொல்லி மறுக்கவேண்டியது அவரது அ டங்காமையைக் குறித்தென்க: சித்தாந்தியார் கைகொட்டிச் சிரித்தாரொன்று உரையில் வருவி த்தது அங்ஙனங் கூறும் லௌகிகரது தூலவுத் தியைக் குறித்து எடுத்துக் கூறியதெனக் கொ ள்க. இங்ஙனம் உரை மிகவுந் தூலவார்த்தைக ளாகவிரிக்க வேண்டியது அவரஇருதய நுட்பங் காட்டற்கென்க.

(இ-து.) முற்காலவிதி இக்காலத்திற் செல்லா மையால் காலத்திற் பொருந்திய விதி நடக்க வேண்டு மென்றும், மலத்துக்கு மலமிடலாமா கில் மாமிசத்துக்கு மாமிசமிடலா மென்றுங் கூறியது. (ய அ)

இப்படிச்சொன்ன சைவசித்தாந்தியை நோக்கிப் பின்னுமொரு லௌகிகன் கூறுகின்றன்.

இங்ஙனம் இவன் மனுஷராயப் பிறந்தவர்க் கெல்லாரும் மாமிசத்துக்கு மாமிசமே யிடவே

ண்டுமென்று அறியாமற் சொன்னான், அப்படிச் சொல்லிற் பாவமல்லவோ! ஒரு நல்லவன் பொல்லாதவன் ஒரு பார்ப்பான் பட்டன் முதலான நானசாதிகட்கும் ஒன்றாகச் சொல்லலாமோ! மாமிசந்தின்னுகிற சாதி தின்னவே வேண்டும். தின்னாத சாதி ஒருகாலுந் தின்னவே யொண்ணாது, தின்னுகிறசாதிவிட்டாலும் பாவம், தின்னாதசாதி தின்றாலும் பாவம் என்றுசொல்ல; அவனைநோக்கிச் சைவசித்தாந்தியார் சிரித்து மேலுத்தரங் கூறுகின்றார்.

ஊனுணுஞ்சா திகண்மிருகா திகளறம்பூண்
டவையுளுமுன் பொழுகிற் றானீ
தானெனவூன் றினல்பழுதோ ரிழிவுபிதாப்
புரியின்மைந்தர் தாமுஞ் செய்யார்
மாநிலத்திற் பாலர்பித்தர் தெளிந்துமிழுக்
கியற்றினுண்டோர் மறுக்கொணாதூ
னன்மவிச்சை கருதிமுறை யல்லாதைத்
தோய்ந்துறினா னருந்தல் செய்யே.

ஊன் உணும் சாதிகள் மிருகாதிகள் அவையுளும் முன் அறம் பூண்டு ஒழுகிற்றால் நீ தான் என ஊன் தினல் பழுது எ-து,—நீ சொன்னது

சத்தியம்; தின்னுஞ்சாதி தின்னுவிடினும் தின்னாத சாதி ஒருகாலுந் தின்னவே யொண்ணாது. தின்னுஞ் சாதி எது தின்னாச்சாதி எது என்று கேட்பாயாகில் பூதம் பிசாசு நாய் நரி கோட்டான் கழுகு பருந்து காகம் ஈ எறும்பு முதலியவைகள் யாதொரு பிணங்கிடக்கக் கண்டவிடத்தில் அதினுடைய அசுத்தத்தையும் துர்க்கந்தத்தையும் பார்த்தும் சற்றும் அருவருப்பின்றிச் சூழ்ந்துகொண்டு பிடுங்கித் தின்னுதலினாலும், இதுநல்லது இதுதீயதென்றும் இதுபுண்ணியம் இதுபாவமென்றும் பகுத்துங் கேட்டும் அறிதற்கு ஒருவிவேக மில்லாத படியினாலேயும், அவைகளே தின்னுஞ்சாதி; வேதாகமங்களைக் கேட்டுப் பாவமிது புண்ணியமிது வென்றறிந்து புண்ணியத்திக்கு உள்ளும் பாவத்துக்குப் புறம்புமாக நடந்து, போக மோக்ஷங்களை அடையவேண்டினவ னாதலால், மனுஷனே தின்னாத சாதி; தின்னுஞ்சாதியாகிய மிருகாதிகளுள்ளும் பசுவினது உபதேசத்தால் முன்பு ஒருபுலி கொல்லாவிரதியாய்ப் பூர்வசனமும் உணர்ந்து யோகத்தால் நற்கதி யடைந்ததென்றும், முன்பு ஒரு

ஒருநாளை கொல்லா விரதியாய் ஞானமுமுடை த்தாய் மதுரையை யடைந்து சிவசாரூபம் பெற் றதென்றும், மற்றுமொரு கபோதம் தனது பேட்டினைக்கவர்ந்த வேடனது பசிநீக்கி உயிர் புரப்பான் பொருட்டு நெருப்பில் வீழ்ந்திறந்து பரலோக மடைந்ததென்றும், அகஸ்திய ராதி ருஷிகளாசிர மங்கடோறும் இருந்த மிருகபக்ஷி களெல்லாம் ஞானநெறி பூண்டு அருளொடு வி ளங்கின வென்றும், வேதாகம புராணாதிகளிற் கூறுதல் கேட்டிருந்தும் தின்னாதசாதியாகிய நீ தின்னுஞ் சாதியென்றுகொண்டு பாவங்களுக் செல்லாந் தலைமையாகிய கொலையை மேற்கொ ண்டு ஒழுகிப் புலாலினை யருந்தி நரகிடை வீழ்த ற்கு எண்ணுதல் மிகவுங்குற்றமென்றறிவாயாக.

மிருகாதிகள் தின்னுஞ் சாதியென்பதற்குப் பிரமாணம். சிவதருமோத்தரம். "நாயினுக்கும் பேயினுக்கு நரியினுக்குங் கழுகினுக்கு, மீயினுக் கு மினிதுபிண மெனிலதுதா னினியதுவோ, வாயினுக்கு மனத்தினுக்கு மதிப்பரிய மாதேவ ன், றேயினுக்கே சிவமதனைத் திளைப்பாரோ சிறந் தாரோ." என்றும், புலான்மறுத்தல். "நாய்கழு

கு கூன்கை நரிகாக மீயெறும், பேயிவைக ளாவி பிரிந்தவூ-னேயமொடு, தானருந்த வல்லாது சற் கா ரியமனிதர், தானருந்த லாவதோ தான்.'' என்றும், "தவகதியை வேண்டுபவ ருபிசில்சட ந் தின்றவிர்க தவமறித்தாங், கவகதியை வேண் டுபவர் கழுகு நரி செயுந்தொழிலை யயராநாட, சிவகதியுந் திருமாறன் றிகழ்கதியு மயன்கதியுந் தெய்வலோகத், தவகதியு மிகந்தெரியுந் தூர்க் கதியின் வீழ்வர்பரஞ்சோதி யாணை.'' என்றும், "பிணங்கிடக்க நானுகரோ னென்றுநீ பேசுங், குணங்கிடக்க வேண்டிய தென் கூறுய் பிணத் தைக், கலத்திலே யிட்டுக் கலந்துநா வாரப், புல த்தினுற் றின்முல் புகல்'' என்றும் மற்றும் வரு வனவற்றுற் காண்க.

மிருகாதிகளினும் ஒரோன்று கொல்லா விர தத்தால் நற்கதியை யடைந்தது என்பதற்குப் பிரமாணம். திருவிளையாடல். "பிரிவறக் கொன் று தின்னுங் கடைப்படும் பிறப்பு நாரை, வரனு று தேவ ராகி வான்றெழ விருப்பக் கண்டீர், கருதுதி ரொன்றும் பொல்லாக் கடையரா யினுங் கொல்லாம, லரனேவந் திப்ப ரேல்வா னுள்வதற்

கைய மின்றே." என்றும், காசிகாண்டம். "கொன்று விலங்கின் றசைநுகருங் கொடுமை யோரவ் விலங்கினுட, நுன்று மயிரொத் துணையாமத் துணைய காலம் வெந்நரகி, ஞென்றி நுகர்வாய் புழுவொழுக வுழப்பரென்கை யுணர்ந்தேயோ கன்று சினவெங் கொடுவிலங்கும் புலவூன் றின்னக் கருதாவால்." அன்றியும், "ஒருமீன் புலவு வாய்மடுப்பி னொழியுந் தசைக ளனைத்தினையும், பரிவா னுகர்ந்தோர் வீழ்கின்ற பாழ்வெந் நரகிற் படிவரென, மருமா மறையின் பொருடேர்ந்தோ வந்தா மனைநாண் மலர்பொதுளும், விரிநீர் வாவி பயின் மீன்கள் விழுங்கா துலவும் புள்ளினமே." என்றும், இதிகாசம். "புள்ளுக் குளகுணமு மில்லாத புல்லறிவாங், கள்ளக் கருமனத்தே காலன்கைக் - கொள்ளப்போய்ப், புக்காழ் நரகத் துழையாது போனன்மற், றெக்காலத் தெந்நாளினி." என்றும், அருட்பிரகாசம். "புலிநாயை யெண்புற வாதிகண் முன்னம் புலாலருந்துங், குலனு யிருந்து மருளோம்பி மூத்தி குறுகிய தென், றுலகூடுனைப்பசொற் கேட்டு மருளற் றழுன்றிறக்குஞ், சிலர்மா னுடத்தென்ன செய்

வான் புவியிற் செனித்ததுவே." என்றும் மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

இப்படிக்கூறிய சித்தாந்தியை நோக்கிப் பின்னுமோரு லௌகிகன் கூறுகின்றன்.

இங்ஙனம் இவன் தின்னுதசாதி யென்றும் தின்னுஞ் சாதியென்றும் அறியாமற் சொன்னுன் யாவனொருவனுக்குஞ் சாதியைக்கொண்டு காரியமென்ன? இந்தப்புத்தி முன்னிருந்தவர்கள் அறியாமல் நடந்தார்களோ? அவர்களைப் பார்க்கிலும் நாம் என்ன ஆகாசத்திலேபறக்கிறோமோ? பிதாவும் மாதாவும் எந்தப் பிரகாரம் நடந்தார்களோ அந்தப்பிரகாரம் நடக்கிறதே காரியம் என்றவளவில், அவனைநோக்கிச் சிறிது உத்தரம் மேற் கூறுகின்றூர்.

மேல்விடை.—பிதா ஓர் இழிவு புரியில் மைந்தர் தாமும் செய்யார் எ-து,—பிதா நடந்த முறையை நடக்கவேண்டுமென்பது கூடாது; அதேனெனில், தம்முடைய பிதாவாயினும் பிறராயினும் வேதாகமங்களை ஓதி யுணர்ந்து தருமத்துக்கு உள்ளும் பாவத்துக்குப் புறம்புமாகத்

தானும் நடந்து பிறரையும் நடப்பிப்பான் யாவன் அவனையே அறிவுடையோர் பிதாவென்று அங்கீகரித்து அவன் நடந்தமுறையே நடவாநிற்பர்கள். அதுவன்றி, தன்னுடையபிதாமாதா பாவியானாலும் அவர் நடந்தமுறையே நடப்பது உசிதமன்று. நீ உசிதமேயென்னில், அவனுடைய பிதாவானவன் முன்னே கன்மவசத்தாற் பிறர் கேட்கில் மிகவும் நகைத்து நாணத் தகுவதாகிய இழிவினைச் செய்திருப்பானாகில், அதுவே ஒழுங்கென்று அவனுடைய பிள்ளைகளும் அப்படியேசெய்யக் காணேம். ஆதலின் வேதாகமங்களை ஆராய்ந்த நாதாக்களது புத்தியின் வழியே நடப்பதே விவேகம்.

(இ-ம்.) "தந்தைநடந் துளமுறையே நடப்பதொழுங் கெனிலொருவன் றரணி மீதே, தந்தை தருபுருடசும்ப னதிசெய்தா னெனிலதுவே நெறியென் றன்னோன், மைந்தர்பினும் புரிவதிலையெவரோனுந் தருமநெறி வழுவி லோரே, யந்த மிகுதாதைகண்மற் றவர்நடந்த நெறிநடப்ப தறிவா மன்றே." என்றும் மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

இப்படிச்சொன்ன சைவசித்தாந்தியை நோக்கிப்
பின்னுமொரு லௌகிகன் கூறுகின்றான்.

இங்ஙனம் இவன் பிதா நடந்தபடியே நடக்க வேண்டுமென் றறியாமற் சொன்னான். பிதா பிச்சை யெடுத்தானென்று மகனும்பிச்சை யெடுக்க வேண்டுமோ ? அது வேண்டியதில்லை. எவனானாலும் பிறவி யன்பாய் மாமிசம் விட்டவனே விட்டவன். சிலகாலந் தின்றுகொண்டுதிரிந்து நடுவிலே எனக்கு ஞானம் வந்ததென்று விட்டு விட்டானாகில், ஒரு பலனுமில்லை. அப்படி விடுகிற பொழுது முன்னந்தின்ற வாயையுங் கையையுங் கூட விட்டுவிடவல்லவோ வேண்டும்? அல்லாத பொழுது விட்டதிற் கூட்டேயல்ல, ஆனபடியிலே, தின்றவன் தின்றே வரவேண்டும்? நடுவிலே விடவொண்ணாதென்ற வளவில், அவனை நோக்கிச்சிரித்து மேலுத்தரங் கூறுகின்றார்.

மாநிலத்தில் பாலர் பித்தர் தெளிந்தும் இழுக்கு இயற்றின் ஊன் உண்டோர் மறுக்கொணாது எ-து,— நீசொன்னது நல்லதுதான், இப்பூமியினிடத்து ஒருவனை நீ குழந்தையாயிருக்கிற காலத்தில், மலத்தைத் தின்றாயென்று அவன் பெரி

யவனு யிருக்கிற காலத்தில் முன்கண்டிருந்தவர் கள் சொல்லக் கேட்டானுகில், அறியாத காலத் திற் செய்ததை இப்பொழுது நீசொல்லலாவ தேதென்று கோபிப்பானன்றி முன்பு தின்றவா யுங் கையுமிருக்க இனி விட்டதனுல் பிரயோசன மில்லையென்று பின்புந் தின்னக் கண்டிலேம்; அதுவன்றியும், ஒருவனைப் பைத்தியந் தொடுத் திருந்த காலத்தில் மலாதிகளையுந் தின்று தின் ஞத வீடுகளினும் வாங்கித் தின்றுகொண்டு திரி ந்தானேயானுலும், பைத்தியந் தெளிந்தகாலையி ல் தின்னுதவீட்டினும் வாங்கித்தின்று மலாதிக ளையுந் தின்னக்காணேம்; அதுவன்றியும் உலகத் தின்கண் உண்டாகிய பெண்ணும் ஆணும் சிறு பிள்ளையா யிருக்கிறகாலத்தில் சீலை உடுத்தாம ல் அபிமானம் பலருங்காணத் திரிந்தார்களாயி னும் பெரியவர்களான காலத்தினும் சிறுபோ திற் பலருங்கண்ட அபிமானத்தை இனி ஏன் மறைக்கிறேமென்று பின்பும் சீலை உடுத்தாம லிருக்கக்காணேம்; இது பித்தனுக்கு மொக்கு மாதலின், மாமிசந் தின்றவன் தின்றேவரவேண் டுமென்கிறது யோக்கியமன்று; விவேகம் வந்த போது விடுகிறதே யோக்கியம்.

(இ-ம்.) திருவிளையாடல். "முன்னைவே தனை
யை விட்டுமுற்றிய வறிஞர் நெஞ்சிற், பின்னொரு
விகார மின்றியிருப்பரிப்பிணைப்புலாலை, நன்னெ
றி யறிந்த நாமுநாவழி யொழுகிக் கெட்டேந்,
இன்னவே நயந்தோ நப்போற் றீங்குளா ருண்
டோ வின்றே." என்றும், புலான்மறுத்தல். "அ
ருந்திச்சின் னூனு ண்தன்மேல் விடுக்கின், வரும்
பயனே தென்னின் மழலை- திருந்தறிவிற், பித்த
ரறிவு பிறங்கியபோ தும்மலத்தைத், துய்த்திடுவ
துண்டாயிற்சொல்." என்றும், "மைந்தர்கண்மா
தர்கள்கோசபகமாதி மழவுருவின் மறைத்திலே
மென், றிந்தவுடை கொடுமெறைப்ப தெத்தினுக்
கென்றொளிர்பருவத்தெறிகலார்தஞ், சிந்தையி
னூண் மிருத்தனிவ ராதலினா னுணவைமுணங்
கின்றே யேனு, நிந்தைசெய்திப் பொழுதகற்றத்
தகுமிலையேற் கெடுவாயுன் னினைவென் றுமே."
என்றும் மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

இப்படிச்சொன்ன சைவசித்தாந்தியை நோக்கிப் பின்னுமொரு லௌகிகன் கூறுகின்றான்.

இங்ஙனம் பிறவியன்பாய் மாமிசம் விட்டவ
னே விட்டவனென்றும் நடுவிலே விடுகிறது பா

வமென்றும் இவனறியாமற் சொன்னான்; மாமி சத்தை எப்போது விட்டாலும் விடலாம்; விடுகி றபொழுது ஒருவனுக்கு மாமிசத்தைவிட்டுப்பா ர்க்க அது ஒத்துக்கொண்டால் மாமிசத்தைத்தி ன்னுமல் விட்டுவிடவேண்டும்; ஒத்துக்கொள்ளா திருந்தால் விட்டுவிடுகிறது தோஷம். அதெப்ப டியென்றால், ஆன்மாவிற்கு இச்சையில்லாமற் போனால் ஒத்துக்கொள்ளும்; இச்சை யுண்டான தேயானால் ஒத்துக்கொள்ளாது. ஒத்துக்கொள் ளாதிருக்க விடுகிறபொழுது ஆன்மவிச்சையை யடக்கவேண்டும், ஆதலால் ஆன்மவிச்சையை அடக்குதலே மிகுந்தபாவம். ஆன்மவிச்சையை அடக்கவே யொண்ணுது என்றவளவில் அவனை நோக்கிச்சிரித்து மேலுத்தரங் கூறுகின்றார்.

ஆன்மவிச்சை கருதி முறை அல்லாரைத் தோய்ந்து உறின் ஊன் அருந்தல் செய்யே

எ - து,—நீ சொன்னது சுபாவந்தானே, ஆன்ம விச்சையை யடக்கவொண்ணு தென்கிற பொழு து உலகத்தின்கண்ணே ஆணுக்காயினும் பெண் ணுக்காயினும் காமவிகாரத்தினுலே மாதா பி தா தப்பி தமயன் தங்கை தமக்கை முதலானவர்

களில் ஒருவருக்கொருவர்மே லிச்சை யுண்டா னதே யானால் ஆன்மவிச்சையை அடக்கவொண் ணுது அடக்கிற் ச்ரேஷ்டமென்றுகூறினால், விஷயா னந்தமில்லாதேபோகின்றதோ? உண்டாயிருக் கவும் அப்படிவந்த காலத்தில் மிகவும் நடுநடுங் கி நரகத்திலே விழப்போகிறோமென்று பயப்படு கிறபடியினாலேயும், பிறர்கேட்டால் நிந்தை வரு மென்று அஞ்சுகிறபடியினாலேயும், ஊனுண்ட லும், மிகுந்த பாவமாதலில், யாதொன்றுஞ் செய்யுங் காரியமுந் தவிருங்காரியமும் அறிந்து நடக்கவேண்டு மென்றறிவாயாக.

(இ-ம்.) திருவள்ளுவர். "செயத்தக்க வல்ல செயக்கெடுஞ் செய்தக்க, செய்யாமை யானுங் கெடும்." என்றும், ஔவையார். "பொல்லாங் கென்பவை யெல்லாந்தவிர்." என்றும், "ஆசுறு மான்ம விச்சை யடக்குத லாகாதென்று, மாசுறு மூனைத் துய்த்து மாதுயர் நரகத் தாழ்வீர், பேசிய தந்தைதாய்மேற்பெருகியவாசைகூரிற், கூசிடா தவர்க டம்மைக் கூடுதல் குணமோ கூ றீர்." என்றும் மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க.

(இ-து.) மாமிசந் தின்னுஞ்சாதி மனுஷரல்ல ரென்றும், யாவராயினும் நல்லறிவாளர் நடந்த

பிரகாரமே நடக்கவேண்டு மென்றும், விவேகம் வந்தபோதே மாமிசபக்ஷணம் விட்டுவிட வேண்டுமென்றும், பிராண ஆனிவரினும் மாமிசபக்ஷணம் பாவமாதலால் அதனைச் செய்யவொண்ணா தென்றுங், கூறியது.

இப்படிச் சைவசித்தாந்தியார் யாதொன்று மாராய்ந்தறிந்து நடக்கவேண்டுமென்ற மாத்திரத்தில், அந்தச்சபையின் கண்ணே இருந்த சகல சமயவாதிகளும் எழுதின சித்திரங்கள் போலவும் அசைவற விருந்தார்கள். அப்போது அந்தச் சபை எப்படி யிருந்த தென்னில், அலையொழிந்த சமுத்திரம்போல ஒசையடங்கியிருந்தது. அப்படி ஓசையடங்கியிருந்ததென்று விரித்தது, வாதிகள் வினவொழிந்து மேல்மாணாக்கன் வினவருதலினெனக் கொள்க. (மக)

முன்பு சைவாசாரியரைத்தொழுது அஞ்சலி யஸ்தனாய்நின்ற பக்குவியானவன் பின்புந் தண்டம் பண்ணி ஒருவிண்ணப்பஞ் செய்யா நின்றான். தேவரீர் இங்ஙனந் திருவாய் மலர்ந்தருளிய உபதேசப்படியே அடியேன் இன்றுமுதற் கொலைசெய்தலையும், புலாலுண்ணுதலையும் விட்

டு விடுகிறேன். அடியேன் மனசில் இன்னம் ஒரு சங்கையுண்டு அஃதென்னெனில், அடியேன் அறிந்து கொலைகளைச்செய்யா விடினும் ஒடும்போதும் நடக்கும்போதும் என்னை யறியாமல் ஒரு சிவகொலை நேரிட்டால், அந்தத் தோஷத்தை நீக்கிக் கொள்ளுதற்கு உபாயம் யாது? என்று கேட்டவளவில், அவனை நோக்கி மேற்கூறுகின்றார்.

செய்துயிர்கட் கினிமைகொல்லா நோன்பியற்
றும் வேலைகுரு சேவை தன்னான்
வையகத்தா டறுமறியாக் கொலைமைய தான்
மக்களொடுன் மனையுண் டாலு
முய்வதிலை நீயெவணம் வேறிதற்குள்
மனைபிறர்த்தோய்ந் துறினக் காலைக்
கையகல விடுவதன்றிக் கொலவு முளந்
துணியுமதி காரத் தாலே.

உயிர்கட்கு இனிமை செய்து கொல்லா நோன்பு இயற்றும் வேலை குரு சேவை தன்னான் வையகத்தாடு அறியாக் கொலைமயது அறும் எ-து,—தறுகட்டன்மை நீங்கிச் சர்வசீவன்களிடத்தும் கிருபைகண்ணுண்டாகிய கொல்லா விர

தியாய் நடந்துவருங்காலத்து உன்னை யறியாம ல்வந்த கொலைத்தோஷமானது வேறொரு விதத் தால் நாசத்தையடையும், அஃதெத்தா லென் னில், சற்குருவினது திருப்பாதத்தை நியமமாக வழிபட்டுச்செய்யும் அவனது ஏவலின் வலியா லெனக்கொள்க.

தறுகட்டன்மை நீங்கி என்பதற்குப் பிரமா ணம், சிவதருமோத்தரம். "வருந்து மேபதம் வைப்பின் மரிக்குமே, பொருந்து மண்ணிற் புழுக்கண் மெண்றுளம், வருந்தி யேபத மெல்லெ ன வைத்திடா, தருந்த வத்தைப் பிரிந்த வரக்க னும்." என்றும் மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க.

கொல்லாவிரத மென்பதற்குப் பிரமாணம். ஔவையார். "நோன்பென்பது கொன்றுதின்னா மை" என்றும் மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க.

சற்சீடன் அறியாமற்செய்த தோஷத்தையும் ஆசாரியன் நீக்குவனென்பதற்குப் பிரமாணம. சிவதருமோத்தரம். "விண்ணுளார் நரர் மற்றை விலங்குமோ, பண்ணும் பாவ பலத்தைக் கொடுப்பவன், றிண்ண மேயமன் றேசிகன் றீர்த்தி டும், பண்ணிற் பாவ விதஞ்சிவ பத்தரும்." என் றும் மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

இப்படித் தேவரீர் கற்பித்த திருவாக்கின்படியே என்னுடைய ஸ்திரீயும் புத்திரரும் இதற்கு ஒவ்வாவிடினும் நான்மாத்திரம் சரீரபரியந்தம் தவறாமல் நடந்துவருகிறேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, மேலுத்தரங் கூறுகின்றார்.

ஊண் உன் மனை மக்களொடு உண்டாலும் நீ உய்வது இலை எ-து,—மாமிசத்தை உன்னுடைய ஸ்திரீ புத்திரர் உண்டாலும் அந்தப் பாவத்தால் நீயும் நரகத்தழுந்துதல் சத்தியம்.

மேல்வினா.—எனக்கும் என்னுடைய ஸ்திரீ புத்திரருக்கும் ஏகசரீரமாய் ஊணுறக்கம் ஒன்றாயிருக்கின்றனவோ? அவர்கள் வேறு; நான் வேறு. அவர்கள் செய்த பாவத்தை நான் அனுபவிக்க வேண்டியதென்?

மேல்விடை.—நீ எவணம் இதற்கு வேறு உன் மனை பிறர்ந்தோய்ந்து உறின் அக்காலை கையகல விடுவதன்றி கொலவும் உளம் துணியும் அதிகாரத்தாலே எ-து,—நீ எந்தப்பிரகாரம் இது காலத்தளவில் ஸ்திரீ புத்திரர்க்கும் எனக்கும் பேதமென்றுசொல்லினை அதுபழுது; அதேதெனின்னில், உலகத்தின்கண்ணே ஒருவன் தன்னு

டைய ஸ்திரீ பரபுருஷசங்கமம் பண்ணக்கண்ட காலையில், அவளைவிட்டுத் துறக்கவேண்டுமென்கிற விதியையும் பாராமல் நான் பிராணனுடனிருக்க இப்படி அழிவுசெய்ய லாவதென்ன இவளைக்கொன்றுபோடுகிறேனென்று நெஞ்சிற் றுணிதலினாலும், இங்ஙனம் ஸ்திரீபுத்திரர் பிறரிடத்திற்செய்த குற்றகுற்றங்களுக்கும் யானென முன்னிற்கும் அதிகாரத்தன்மை யுடையோனாதலினாலும், உன்னுடைய ஸ்திரீ புத்திரர்செய்த பாவாதிகளுக்குண்டான பலம்நீயும் அனுபவிப்பது சித்தமென்றறிவாய்.

ஸ்திரீ விதிதவறில் அவளை விட்டுத் துறக்கவேண்டுமென்பதற்குப் பிரமாணம், சிவதருமோத்தரம். "அறிந்து மனையா ளவலத்தை யவளைத் துறவா தணைவானுஞ், சிறந்த குரவன் மனைவியொடு செறிந்தார்க் கிணையே செப்பி யவித், திறந்தான் மகபா தகமதனிற் சிறுமைத் ததனாற் பாதகமென், றறைந்தா மிதனுக் கணித்தான வப்பா தகமு மினியறைவாம்." என்றும், காசிகாண்டம். "பொருவில் கற்பின் வழீஇயபுன் மங்கையருரிய மூன்று மரபினுள் ளோரையும், வெருவந்

தேங்க விழுங்கி யுமிழ்கிலா, வெரியுந் தீரா கிற் குடி யேற்றுவார்.'' அன்றியும், "நெறியி கழ்ந்து தன் மரபினி னீரல செய்யு, மறுவின் மைந்த ளைப் பெறுதலின் மகப்பெறு தஞருற், றுறைத னன்றுமற் றொருவனு லுயர்குல முழுதுஞ், சிறு மையெய்திலாங் கவற்றுறந் துறுபழி தீர்ப்பார்.'' அன்றியும், "என்ன நாற்கடல் கடந்துளோ ரு ளைப்பதைத யெண்ணி, முன்னர் நின்றுபோய் மொழிந்திடு முகிண்முலைத் துவர்வாய்ப், பன்னி தன்னெடு மகத்துறந் தந்தணன் பரிந்தோர், பொன்ன வார்முலைப் பூவையைக் கடிமணம் புரி ந்தான்.'' என்றும், "தேசிகர்மன் னவர்கொழுநர் சீடனைத்தங் குடிகளைத்தோய் தேவி மாரை, யாசில்விதிப் படிநடக்கிற் காக்கபிழைத் திடில் வெறுத்திட் டகல நீக்க, மாசுடையோ ரெனவ றிந்து மவனைவெறுத் திலதிணங்கி வாழ்விப் பா ரேற், பேசியதீ தொருசிறிதுந் தமக்கிலவா யினு நரகிற் பிழையா தாழ்வார்.'' என்றும் மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க.

ஸ்திரீகள் பிழைசெய்யிற் றுறப்பதல்லது கொ ல்லவொண்ணு தென்பதற்குப் பிரமாணம், அரு

ட்பிரகாசம். "இல்லத் திருக்கு மனை தீ வினைக ளியற்றினறஞ், சொல்லித் தடுக்க வடங்கா விடிற்பின் றுறந்துதன்னெஞ், செல்லைக் குரிய நிலை சார்ந் தொழுகவி தன்றியன்னூர்க், கொல்லத் துணிபுல்ல ரன்றோசென் றாழிற் குளிப்பவரோ." என்றும், "விண்டுள தன்மல னுயதில் லோர்ந்து விளைந்ததனை, யுண்டிடு வாருள ரோசொலுந் தீமை யுனித்துறந்த, பெண்டிர்மற் றுருடன் கூடியென் பெண்கொலை பின்னரகிற், கொண்டு சுழற்றுமென் றெண்ணுது கொல்லுங் கொடியவரோ." என்றும் மற்றும்வருவனவற்றுற் கண்டுகொள்க.

(இ-து.) அபுத்தி பூர்வத்தால் வந்ததோஷங் குருசேவையால் நீங்குமென்றும், யாவனொருவனும் தன்னுடைய ஸ்திரீ புத்திரருக்குத் தான் அதிகாரியாகையால் அவர்களையுந் தருமத்தின் வழியே ஆக்கினைசெய்து நடப்பிக்க வேண்டுமென்றுங், கூறியது. (உ௰)

இப்படிக்கூறிய சைவசித்தாந்தியை நோக்கி மேலும் அந்தப் பக்குவியானவன் விண்ணப்பஞ் செய்யாநின்றன்.

இங்ஙனம் தேவரீர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய படியே என்னுடைய பாசக்குழாங்களாகிய பல

ருள் யாரொருவர் என்னினைவின்படி வராவிடி னும் எனதாக்கினைக்கு உட்பட்டிருந்துள்ள ஸ்தி ரீபுத்திரனைத் தண்டித்து மாமிசபக்ஷணத்தை நிறுத்துவிக்கின்றேன். அவர்கள் நில்லாவிடின் அவர்களைவிட்டுத் துறந்தாயினும் தருமத்தின்வ ழியே தவறாமல் நிற்கின்றேன் என்றவளவில், சித்தாந்தியார் அவனைநோக்கிப் பின்னுமோருத் தரங் கூறுகின்றார்.

தாலமிசை யுனதுசுற்றத் தவர்கொலைமை
 செயினுனக்குஞ் சாரு நீவே
றேனுனது குலநெறியை விடிலவரோ
 டுளைபகரா திகழ்ந்தன் னோர்தம்
பானுணவா திகடவிர்வ தெனையதுபோன்
 மறம்புரிவோர் பற்றை நீத்துண்
மாலதனுர் கொலைமையற வலம்புரிவோர்
 தொடர்புறினல் வழிசார் வாயால்.

தாலமிசை உனது சுற்றத்தவர் கொலைமை செ யின் உனக்கும் சாரும் எ-து,—பூமியின்கண் ணே நீயும் உன்னுடைய ஸ்திரீ புத்திரரும் கொ லைமை சாராவிடினும், உன்னுடைய மாதா பிதா தம்பி தமையன் தங்கை தமக்கை மாமன் மை

த்துனன் மற்றுமுண்டாகிய சுற்றத்தார் கொலைமை செய்தார்களாயினும், அந்தப்பாவத்தால் நீயும் நரகத்தை அனுபவிக்கவேண்டும்.

மேல்வினா.—ஸ்திரீ புத்திரர்கள் என்னுடைய ஆக்கினைக்கு உட்பட்டவராதலின் அவர்களைத் தண்டித்துத் தருமத்தின்வழி நடப்பியாவிடில் எனக்குத் தோஷமென்பது நிச்சயம். மற்றுமுள்ளவர்கள் என்னுடைய சொற்கு அடங்கினவர்களல்லாமலிருக்க, அவர்கள்செய்த பாவத்தால் எனக்கு நரகம் வரவேண்டியது எப்படியென்ற பக்குவியைநோக்கி மேலருளிச் செய்கிறார்.

மேல்விடை.—நீ வேறேல் உனது குலநெறியை விடில் அவரோடு உரை பகராது இகழ்ந்து அன்னோர்தம்பால்உணவாதிகள் தவிர்வது எனை அதுபோல் மறம் புரிவோர் பற்றை நீத்து உண்மாலதனால் கொலைமையற அறம்புரிவோர் தொடர்பு உறின் நல்வழி சார்வாயால் எ-து,—உன்னுடைய சுற்றத்தார் உன்னுடைய சொற்கு அடங்கார்களென்றும், அவர்கள் வேறு நான் வேறென்றுஞ் சொல்லுவையாகில், உன்னுடைய குலாசாரத்தினின்றும் உன்னுடைய சுற்றத்தாரி

ற் சிலர் தவறி நடந்தகாலத்தில் அவர்களுடைய சிநேகத்தையும் பற்றறவிட்டு அவர்களை நீத்து எவ்விடத்தும் பேசுதலொழிந்து அவர்கள் வீட்டில் அன்னபானதிகளை விஷமெனக்கண்டு உன்னுடைய ஸ்திரீ புத்திரர்களும் அவர்கள் மனைவழி வாயில்வழி சொப்பனத்தாயினும் போகாதபடி நிறுத்தி, மற்றுள்ள சுற்றத்தாரிற் சிலர் அவர்களோடு பேசினும் எனக்கு வேண்டாதவர்களொடு பேசலாவதென்னென்று அவர்களுடையசிநேகத்தையும் நீ விடுவதென்? இப்படிப் பிரயோசனமற்ற அற்பகாரியத்தளவில் மனம் வைத்து வெறுத்த நீமேலைக்கு நரகத்தில் வீழ்த்தி மாறாத துயரத்தைத் தருவதாகிய சீவ கொலையாதி பாவங்களைப் பண்ணுமவரிடத்திற் சிநேகிப்பதென்? ஆதலின் யாரொருவ ராயினும் கொலைபாதிக்கு அஞ்சாத பாவியாயின் தன்னவனொன்றும் பிறனொன்றும் பாராமல் உடனே விட்டுநீங்கி முத்தியை அடையவேண்டு மென்னு மனேவிச்சையினலே கொல்லாமையாகிய பேரறம் புரிவோர் யாவராயினும் அவரோடு மிகுத்த சிநேகம் புரிவாயாகில், நல்லறத்தின்வழியை எளிதின் அடைவாய்,எ-று.

(இ-ப்.) திருவள்ளுவர். "மருவுக மாசற்றார் கேண்மை யொன் றீத்து, மொருவுக வொப்பி லார் நட்பு." என்றும், ஔவையார். "நல்லா ரைக் காண்பதுவு நன்றே நலமிக்க, நல்லார்சொ ற் கேட்பதுவு நன்றே - நல்லார், குணங்க ளுரை ப்பதுவு நன்றே யவரோ, டிணங்கி யிருப்பதுவு நன் று" அன்றியும், "தீயாரைக் காண்பதுவுந் தீதே திருவற்ற, தீயார்சொற்கேட்பதுவுந் தீதே- தீயார், குணங்க ளுரைப்பது வுந்தீதே யவரோ, டிணங்கி யிருப்பதுவுந் தீது" என்றும் மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

(இ-து.) கொல்லாவிரதி யாயினேன் யாவரா யினுங் கொலையாதிகளுக்கு அஞ்சாத பாவிகளை க் கண்டவிடத்தும் அவரது சிநேகத்தை உட னே விடவேண்டுமென்று கூறியது. (உக)

இப்படித் தேவரீர் கற்பித்த திருவாக்கின்படி அடி யேனும் என்னுடைய ஸ்திரீ புத்திராதிகளுங் கொல்லாமை புலாலுணவு நீங்கி நல்லோரை ச்சிநேகித்துப் பாவிகளது சிநேகத்தைவிட்டு அசரபதார்த்தத்தைக் குருவாதி நால்வர்க்கும் மூன்னூட்டிப் பின்பு உண்டுவருகிறேன் என்று

வளவில், அவனைநோக்கி மேற்சித்தாந்தியார் அருளிச் செய்வார்.

சார்வொழிகொம்மடியாதி தாவரத்து
 னுறழ்தருநாய்த் தன்மைபோரை
நேரலைநீ கேண்முடிவில் வரும்புரப்பொய்
 வீணாள நீக்கேல்வாணாள்
பார்மிசைநீ புரியலைமெய்த் தவர்குழுவுற்
 றறமவர்சொற் படிசெய் நாளுஞ்
சேருமனே சத்திபர ஞானமுற்று
 னடவைமுத்தித் திருநாடன்றே.

தாவரத்து கொம்மடியாதி சார்வு ஒழிள-து,— அப்படிச்செய்யுமுறைமைசெய்து அசரபதார்த்தத்தை உண்பாயாயினும் அவற்றின் கண்ணும் நீக்கவேண்டியன உண்டு. அவையாவை யெனில், கொம்மடிக்காய் கடைச் சரக்குகளான உள்ளி வெள்ளுள்ளி முதலியவைகள்.

(இ-ம்.) சைவசமய நெறி. "உள்ளி வெள்ளுள்ளி யுதும்பரஞ் செம்முருங்கை, வள்ளி பசளை மதுக்கோவை." "வெண்கத் தரிக்கால்தேற் றுங் காய்வில் வக்காயு, முண்பதல கொம்மடிக்காயும்." "எண்ணெய்ப்பிண் ணாக்குப்பெரும்பீர்க்

கெனுமினவயு, முண்ணே லுருண்டசுவையும்.''
என்றும், மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

மேல்வினு.—அசரபதார்த்தத்தினும் தோஷ முளதோ.

மேல்விடை.—ஊன் உறழ்தரும் எ-து,—கொம் மடியாதி நிஷேத பதார்த்தமாதலின் புலாலினை யொக்குமெனக் கொள்க.

நீ முடிவுகேள் நாய்த்தன்மையோரை நேரலே எ-து,—முடிவாகிய பொருளிதுவென்று சொல் வோம் நீகேள், ஒரு வேட்டைக்காரன் நாயைப் பிடித்து வந்து பொற்சங்கிலியினுல் கட்டிவைத் துக்கொண்டு பாற்சோற்றையிட்டுவளர்த்தாலும் அச்சங்கிலி நெகிழ்ந்த மாத்திரத்தின் மலத்தி னைப் பழைய தோலினை முரட்டெலும்புகளைக் கௌவிக்கொண்டு அருகாகவருகிறமனுஷரைக் கண்டுஉறுமுதல்போல, ஒருவன் பாவமிது புண் ணியமிதுவென்று சொல்லுமளவுங் கேட்டிருந் து அவ்விடம்விட்டு நீங்கினமாத்திரத்தில் பின் னும் பாவத்தைச் செய்துகொண்டுநல்வழிகாட் டுவாரைக் காணுந்தோறும் வெறுப்புடையராயி ருந்துள்ள உலோகாயதனுதி மூடர்களைப்போ

லாகாது, கொலை பாவமென்று கூறியமாத்திரத்திற் கொலை செய்தற்கு அஞ்சி.

இங்ஙனம் நாய்த்தன்மையோரென்றதற்குப் பிரமாணம். நாலடி. "அவ்விய மில்லா ரறத்தாறுரைக்குங்காற், செவ்வியரல்லார்செவிகொடுத்துங் கேட்கிலார், கௌவித்தோ றின்னுங் குணுங்கர்நாய் பாற்சோற்றின், செவ்விகொள றேற்று தாங்கு." என்றும், நீதிசாரம். "கன்மமே பூரித்த காயத்தோர் தஞ்செவியிற், றன்மநூல் புக்காலுந் தக்காதே - கன்மமெலும், புண்டுசெமிப்பிக்குநா யுண்ணுவி னெய்யதனை, யுண்டுசெமிப்பிக்குமோ வோது." என்றும் மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

இவ்வரும் புரம் பொய் வாணாள் வீணாளா நீக்கேல் பார்மிசை நீ புரியலை மெய்த்தவர் குழு உற்று அவர்சொற்படி அறம் நாளும் செய் மனோ சுத்தி பர ஞானம் சேரும் அத்தால் முத்தித்திருநாடு அடைவை எ-து,—சென்மாந்தரங்களிற் செய்துள்ள தபோபலத்தால் அரிதாய் இங்ஙனங் கிடைத்துள்ள இந்தச்சரீரம் நீர்க்குமிழிக்கொப்பாய் அழிவதாதலின் இது உள்ளபொழுதே

செய்யவேண்டிய அறங்களைச் செய்துமுடியாது இச்சரீரத்திற்கு அருந்தல்பொருந்தலை கூட்டுதல் தொழிலாக இதற்கு அமைத்தநாள்களை வீணிற் கழித்து யமதண்டனைக்குஉட்படாவகை அறஞ் செய்வாய், செய்யுமிடத்து ஒன்றை நீ புண்ணியமென்றெண்ணிச் செய்யப் பாவமாயினும் ஆகும், பாவமென்றெண்ணி நீங்கப் புண்ணியமாயிருப்பினும் இருக்கும், ஆதலின், உனது சுதந்தரத்தாற் செய்தலொழிந்து பூமியின்கண்ணே வேதாகமவிதி தவறுது கொலையாதிகளை நீங்கிய சிவஞானியாரது கூட்டத்தினை அணுகிப் பத்திமையான் வழிபட்டு அவர்களது திருவாக்கின் படியே தீவினைகளை நீங்கி நல்வினைகளைச் செய்யக்கடவாய். இங்ஙனம் நாடோறும் வழுவாது செய்குவையாயின் உன்னுடைய மனசு நிருமலமாம். அதனுற் பாரம்பரியத்திற் சிவஞானமுண்டாம். அந்த ஞானத்தால் மோட்சமாகிய பெண்ணிருந்து வாழும் பூரணதேசமடைகுவை. எ-று.

மானுடசரீர மடைத லரிதென்பதற்குப் பிரமாணம். திருமந்திரம். "பெறுதற்கரிய பிறவியைப்பெற்றும், பெறுதற் கரிய பிரானடி சேராப்,

பெறுதற் கரிய பிராணிக ளெல்லாம், பெறுதற் கரியதோர் பேறிழந் தாரே." என்றும், சிவஞா னசித்தி. "அண்டசஞ் சுவேத சங்க ளுற்பிச்சஞ் சராயு சத்தோ, டெண்டரு நாலெண் பத்து நான்குநூ றுயி ரத்தா, னுண்டுபல் யோனி தோறு மொழித்துமா னுடத்து தித்தல், கண்டிடிற் கடலைக் கையா னீந்தினன் காரி யங்காண்" என்றும், அரிவானந்த சித்தி, "தேரிற் சதுர யுகமிரண் டாயிர-நாட்டிங்களாண், டோரினந் நூற்றி லயன்மாண்டு காந்தமு முற்றுத்தென் பாற், சேரு நகத்துளை யின்வட பாற்கழி செல் லெளிது, சாரும் பிறப்பொழித் திம்மா னுடத் திற் சனிக்கரிதே:" என்றும் மற்றும் வருவன வற்றுற் காண்க.

யாக்கையானது அநித்தியமாதலின் விரைந்த றஞ்செய்ய வேண்டுமென்பதற்குப் பிரமாணம். திருவள்ளுவர். "நாற்செற்று விக்குண்மேல் வா ராமு னல்வினை, மேற்சென்று செய்யப் படும்." என்றும், திருமந்திரம். "இக்காயநீக்கி யினியொ ருகாமத்திற், புக்குப் பிறவாமற் போம்வழி நா டுமி, னெக்காலத் திவ்வுடல் வந்தெமக் கான

தென், றக்காலை யுன்ன வருள் பெறலாமே." என்றும்,திருநாவுக்கரசுநாயனார்தேவாரம்."நடலை வாழ்வுகொண் டென் செய்தீர் நாணிலீர், சுடலை சேர்வது சொற்பிர மாணமே, கடலி னஞ்சமு துண்டவர் கைவிட்டா, லுடலி னார்கி டந் தூர்முனி பண்டமே." என்றும், சுந்தரமூர்த்திநாயனார்தேவாரம்."வாழ்வாவது மாயமிது மண்ணாவது திண்ணம், பாழ்போமது பிறவிக்கடல் பசிநோய்செய்த பறிதான், றாழாதறஞ் செய்மின்றடங் கண்ணான்மலரோனுங், கீழ்மேலுற நின்றான்றிருக் கேதாரமெனீரே." என்றும், சிவஞானசித்தி. "கருவினு ளழிவ தாயுங் கழிந் திடா தழிவ தாயும், பரிணமித் தழிவதாயும் பாலனா யழிவ தாயுந், தருணனா யழிவ தாயுந் தான ரைத் தழிவதாயு, முருவமே யழிவே யானா லுள்ளபோ தேபாருய்ய." என்றும், சிவதருமோத்தரம். "அழியு மாக்கைகொ டேயழி யாப்பதங், கெழுமு வார்பெற்ற தேநல்ல கேள்வியு, மழியு மாக்கை தனையழி யாதென, விழுவ ரேநர கக்குழி வெய்யரே." என்றார், பட்டணத்துப் பிள்ளை. "இன்றிருந்து நாளை யிறக்குந் தொழிலுடை

ய, புன்றலைய மாக்கள் புகழ்வரோ—வென்றிம ழூ, வாளுடையான் தெய்வ மருதுடையா னுயே னை, யாளுடையான் செம்போ னடி.'' என்றுப், போதரத்திநாகரம். "காய மானது நீரிடைக் கு மிழிபோற் கழியுமென் றறிந்தேயு, மாயு மூனினை மெய்யென முழுமல வயிறது வளர்த்தற்கே, யா ய தீவினை பற்பல மருவியங் கவைசெய்து கழிந் தேவிட், டேயு மாறெனை யாண்டவ னென்பதற் கென்செய்து முடிந்தேனே.'' என்றும், நாலடி. "புன்னுனிமே னீர்போ னிலையாமை யென்றெ ண்ணி, யின்னினியே செய்க வறவினை - யின்னி னியே, நின்று னிருந்தான் கிடந்தான் றன் கேள லறச், சென்று னெனப்படுத லால்.'' என்றும் மற்றும் வருவனவற்றுற் கண்டுகொள்க.

அறமும் பெரியோர் சொன்னநெறியே செய் யவேண்டுமென்பதற்குப் பிரமாணம். சிவானந் தமாலை. "ஆர்வமென்று செற்றத்தை யாரிடத் துங் கொள்ளாதே, சாரமுள்ள தெவ்விடத்துந் தான்கொண்டு - தீரவுணர், நல்லோர்தஞ் சொல் லைநழுவாமனன்னெஞ்சே, நில்லாயிதுவேநிலை.'' என்றும், ஔவையார். "மூத்தோர்சொல் வார்

த்தை யமிர்தம்.'' என்றும், நாலடி. "அறிமி னறநெறி யஞ்சுமின் கூற்றம், பொறுமின் பிறர் கடுஞ்சொற் போற்றுமின் வஞ்சம், வெறுமின் வினைதீயார் கேண்மையெஞ் ஞான்றும், பெருமின் பெரியோர்வாய்ச் சொல்.'' என்றும், மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

பெரியோரைச் சார்தலின் முத்தி கைகூடுமென்பதற்குப் பிரமாணம். அருட்பிரகாசம். "கொலையாதி யோரைந்துங் காமாதி யாறுங் குலைந்துநிலை, நிலையா துருவென்கை தோன்றி யுயிரு ணிறைந்தமலைச், சிலையா தியுமொளி தென்றுவனெங்குந் திகழ்ந்திரண்டற், றலையா திருக்கும் பெரியோர்தங் கூட்ட மறைந்தவர்க்கே.'' என்றும், போதரத்நாகரம். "நித்த ஞாரு ளியநெறி தெரிவது நிமலன்றன் கழலென்னுஞ், சுத்த வாரமு துறுசுவை தருவதுஞ் சொருபனற் கழற்கன்பாம், பித்த தாகிய பெருநலம் விளைவதும் பேரொழி லடியாரா, லத்தி ஞாலடி யாரவை கூட்டியவதிசயமளவன்றே.'' என்றும், திருவாசகம். "உடையா ளுன்ற னடுவிருக்கு முடையா ளடுவு ணீயிருத்தி, யடியே னடுவு ளிருவீரு மிருப்ப

தானு லடியேற்குன், னடியார் நடுவு ளிருக்குமருளைப் புரியாய்பொன் னம்பலத்தெம், முடியாமுதலேயென் கருத்து முடியும்வண்ண முன்னின்றே." என்றும் மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

(இ-து.) அசாரபதார்த்தத்தினும் நிஷேதபதார்த்தங்களை விடவேண்டுமென்றும், மேலையாதொரு காரியமும் நாதாக்களது திருவாக்கின்படி நடக்க வேண்டுமென்றும், அப்படி நடக்கிற் பாரம்பரியமாய் முத்தி கைகூடுமென்றுங் கூறியது. (உஉ)

கொலைமறுத்தல் மூலமும் உரையும்

முற்றுப்பெற்றன.

கணபதிதுணை.

கொலைமறுத்தலில் குறிக்கப்பட்டிருக்கும் உதாரணசாத்திரங்கள்.

திருவள்ளுவர்குறள்	பெரியபுராணம்
அருட்பிரகாசம்	சிவவாக்கியர்
காசிகாண்டம்	திருவிளையாடல்
தேவாரம்	புலான்மறுத்தல்
சிவஞானதீபம்	சைவசமயநெறி
சிதம்பரபுராணம்	செரூபானந்தசித்தி
இதிகாசம்	பட்டணத்தார்பாடல்
சிவஞானசித்தி	அனுபவசாரம்
திருமந்திரம்	மெய்மொழிச்சரிதை
சிவதருமோத்தரம்	பிரமோத்தரகாண்டம்
நாலடியார்	ஔவையார்
சசிவர்ணபோதம்	நீதிசாரம்
சிவப்பிரகாசவெண்பா	அறிவானந்தசித்தி
ஏசுமதநிராகரணம்	சிவானந்தமாலை
திருவாசகம்	போதரத்நாகரம்